

Délibáb

19. SZÁM

ORVOSZÉCHÉNYI
KÖNYVTÁR

26.39

20
FILLÉR

RÁDIÓMŰSOR
MAYUS 17-20.16.23.25.

MURÁTI LILI
VIGSZINHÁZ
ORVOSKISASSZONY
(Wellesz felv.)

1000 pengő értéket 200 pengőért megszerezni jó vétel ugyebár?

Ilyen lehetőséget nyújt az alábbi rendkívül kedvező ajánlatunk. Nagyértékű szépirodalmi műveket, közhasznú könyveket fillérekért adunk a mostani rendkívüli árszállítás alkalmával.

A magyar novellairodalom legszebb kötetei:

Gelléri: Kikötő	Kárpáti: A bagoly
Szép Ernő: Szeretném átölelni a világot	Papp: Irgalom
Kemény: Ördögök, tündérek	Szitnyai: Benn a bárány
Tersánszky: Kakuk Marel kortesúton	Babits: Hatholdas rózsakert
Földi Mihály: Urak és szolgák	Szomori: Kamarazene
Nádas Sándor: Negyedszer férjnél	Bethlen M.: Fehér lapon fekete képek
Laczkó: Sánta ámor	Királyhegyi: Női szeszély
	Bethlen M.: Kis és nagy betűk

Egy-egy fűzött könyv ára **38 fillér** (portó 1 pengő 60 fillér helyett 10 fillér.)

Tizenöt kötet megrendelése esetén a műveket bérmentve szállítjuk.

Mire költ Budapest népe? Mennyit keres a vagyonos osztály? Mibe kerül a pesti ember jókedve? Mennyi a szórakozóüzemek jövedelme? Hány millió marad évente a lóversenypályán? Milyen összegek úsznak el a kártyaasztal mellett? Mennyi húst eszik Budapest lakossága? Mennyibe kerül a feketekávé? Sok-sok más érdekes adat sorában, ezekre a kérdésekre is ad választ

Pásztor Mihály: **BUDAPEST ZSEBE** című műve, amely a benne lévő sok számadat ellenére is mindvégig rendkívül élvezetes olvasmány. A 316 oldal terjedelmű könyv **36 fillér** (portó 2 pengő 40 fillér helyett 14 fillér.)

Valóságos legendakör szövődött a Kossuth-bankók köré. Hiteles dokumentumokkal világítja meg történetüket

Faragó: **A KOSSUTH-BANKÓK KORA** című mű. A 344 oldal terjedelmű könyv ára fűzve **50 fillér** (portó 2 pengő 40 fillér helyett 20 fillér.)

A klasszikus francia irodalom örökbecsű értéke:

Lesage: **GIL BLAS I/II**

A több, mint 900 oldal terjedelmű kétkötetes díszes egész vászonkötésű mű ára **1 pengő 50 fillér** (portó 8 pengő helyett 20 fillér.)

A felsorolt kötetek megrendelhetők a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12. Egy pengőnél kisebb összegek bélyegben is beküldhetők. Utánvétellel való szállítás a küldést lényegesen megrághítja.

20 Déliab

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő:

BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 34 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Németországban Rm. —.20, Jugoszláviában 3.— dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 2.— Frs.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

A Főméltóságú Asszony meglátogatta a gyermeknap gyűjtőhelyeket. A Főméltóságú Asszony mellett vitéz Bartha Károlyné honvédelmi miniszter neje (Schäffer felv.)

A csoda

Az egész világon lázasan folyó fegyverkezés lassanként megdrágít minden nyersanyagot. A cellulóze ára hovatovább már a csillagok magasságában jár és ezt a tendenciát követi a többi nyersanyag ára is. Illetékes londoni gyárosok most bejelentették, hogy a példátlan arányú fegyverkezés következtében nemsokára kénytelenek megdrágítani a — női harisnyát is. A nagy esemény megtörténtét most május végére jelentették be és tekintettel arra, hogy a fonal ára nagyban kerek tíz pennyvel megdrágult, el lehetünk készülve a harisnya huszonöt-harminc százalékos áremelkedésére.

A női harisnya, akár műselyemből, akár igazi selyemből készült, eddig sem volt valami olcsó portéka és az angol női harisnyagyárosok bejelentése nyilván érzékenyen érinti a női pénztárcákat. Könnyen elképzelhető tehát, hogy az egész világot átfogó első komoly békemozgalom majd hölgyeink köréből indul ki. Egy előre nem látott porszemecske indítja meg esetleg a lavinát, amely rohanó útjain összerombol minden rejtett öldöklési vágyat és mire leér a téres, tiszta völgybe, megállásában és ropant arányaival a békét és szeretetet hirdeti.

Kissé merész következtetés, de nincs kizárva, hogy a béke valóban a selyemharisnya árának fölemeléséből, helyesebben más ilyesmi csekélységből születik meg. Az emberi történelem legnagyobb fölfedezéseit és legnagyobb tetteit a legtöbb esetben ilyen apróságok indították útnak és hozták létre. A politika, a tudomány, a technika, a kultúra és civilizáció a maga eszközeivel nem tudta megtermékenyíteni az emberi lelket a béke gondolatával. Valami láthatatlan rejtélyes kis csodának kell történnie tehát, [amely észretérít bennünket. Törpéket és óriásokat, ostobákat és okosokat, hívőket és hitetleneket, valamennyiünket, akik, úgylátszik, kivétel nélkül vizet prédikálunk és — bort iszunk.

(b. — I.)

Déliabáb

W. J. Ventr.

Muráti Lili és
Perényi László
(M. F. I. fct.)

Orvoskisasszony

A közönség szereti az orvosdarabokat. Bizonyára ez indította Patricia Hare-t, a Víg-színház cheti újdonságának, az „Orvoskisasszony”-nak szerzőjét arra, hogy darabjának rokonszenves hőseit egy londoni kórház fehéren józan és mégis vakítóan romantikus miliójébe helyezze.

Dr Lawrence, mint azonnal értesülünk, a nagy kórház legkiválóbb orvosa, a nagy professzor legreményteljesebb asszisztense: hölgy, csinos és jószívű. Két férfi is rajong érte. Az egyik a tehetséges és esendes dr Rains, aki afeletti bánatában, hogy Marguerite doktorkisasszony visszautasította, egyszer már öt évre Indiába bujdosott, s most megint oda készül. A másik pedig a gazdag fiatal bágnás, Holderness, aki az egész kórház bámulatát felkeltő autóval jön majd mindennap a doktornőért, azzal az ürüggyel, hogy béna kis unokahúgát, Normát látogatja, aki a kórházban fekszik és Rains betege. A doktorkisasszony kicsit hajlik is a mesebeli lehetőségek felé, s a derék kolléga el is menne útjából, ha a morcosan arany-szívű professzor lelket nem öntene belé. Végül mégis a hivatás hozza össze a fiatalokat. A doktorkisasszony megtudja, éppen egy orvosi segítségért hozzáforduló elcsábított leányon keresztül, hogy a fiatal Holderness nem az a hű szerelmes, mint aminek kiadta magát, dr Rains pedig az orvoskisasszony egyetlen üzenetére elmarad arról a találkozásról, melyen új szerződését Kalkuttába alá kellene írnia, s visszasiet, segíteni Marguerite-nek, hogy megmentsen egy emberi

életet. Az orvoskisasszony ugyanis afféle polgári hőstettet vitt véghez: megoperált a professzor parancsa ellenére egy fiatal futballistát, aki majdnem belepusztult. Szerencsére azonban s a nézők megfeszített izgalmatól kísérvé, végül minden sikerült. Minden felhő elvonul, a fiú meggyógyul, az orvoskisasszony sem kénytelen elhagyni a kórházat, a mord professzor is megbékül, sőt elismeri, hogy Marguerite-nek volt igaza és a műtöbe küldi nászútra a fiatal párt. De nemcsak a futballista, hanem a béna lányka is felépül, akit a rosszmájú Holderness azzal ijesztget, hogy imádott doktorbácsija, Rains elmegy Indiába. A lelki felindulás gyógyítja meg, ami kis szívében kibontakozó gyermek-szerelmén átviharzik.

A közönség szereti az orvostémákat, a bírálók általában kevésbé. Gyanakvásuk jogos, ha a régi francia klasszikus szabályokra gondolunk. Az író nem arra való, hogy nyílt színen adrenalin-injekciót szúrjon a néző szívébe. Az is igaz, hogy az orvosdráma az az átmeneti műfaj, ami közelebb hozza a színpadot a mozihoz, mint az irodalomhoz. De ne feledjük, egy-egy ilyen injekciós, operációs, utolsó percben életmentős jelenet közelebb áll a pantomimhez, mint bármely más. A néző szinte észre sem veszi izgalmasában, hogy csak lát, lát, les, liheg — de párbeszédet, egy-két felkiáltó szótól eltekintve, nem is hall. Hogy dráma van, elintézi maga az életveszély, lelki csúcs- és forrponing nem kell a drámai helyzetet a szereplőnek juttatni, megteszi helyette a test, az élet, a véletlen.

Déliab

Bihary József, Köpcezi-Boócz Lajos

Ézért olesó írói siker, ezért szeretik a közönség-írók.

S a közönség? Csak az izgalomért szereti? Talán. De lehet, hogy azért is, mert hatalmas illúziót kap: ahogy néz, hall, figyel, ő is résztvesz, ő is orvos, ő is hős, ő is életmentő. Ma a hősiesség bámulatának korát éljük. A kórház a polgári hősiesség haterete. A professzor nem szürke vezető; vezér ő, nemcsak mint pattogó tábornok (bár az is), hanem mint a fehérköpenyes sereg igazi diktátora, atyaistene, akivel szembehelyezkedni itt valóban élet-halál kérdésévé válhat. A legridegebben pátosznélküli hivatás így válik a színpadon a régi „hősi eszmények” legújabb divatú jelképévé. A múlt század „társadalmi színművei” szalontársalgásának paeculiszagából ma a közönség szükségű paranesszavak, intézkedések légkörébe menekül. S még jó, ha éterszagú, s nem puskaporos légkörébe. Emellett, ne feledjük, a közönség nemcsak a paranesszavak pattogását, a varázsígék borzongós halandzsáját is szereti. Ha az egyik színpadról öreg boszorkány szájából érthetetlen arab varázsszót — a másik színpadról a laikus fül számára époly titokzatosan csengő latin ígét szeret hallani, különösen oly izgató, érdekes fiatal doktorkisasszony szájából, mint amilyenek Muráti Lili Marguerite-et alakítja.

A darab előadása elsőrangú. Végig fehéren izzik. Hegedüs Tibor rendezésében az íram mindvégig lélegztető. Muráti talán a doktorkisasszonynak apjával való jeleneteiben a legjobb. Az apát Vértes adia, elmélyült művészettel hozza ki a züllött, szenilis külső alól a hajdani híres orvost, gentlemant és katonát, akit leánya állandóan pénzel. A darabnak talán legemberibb jelenete, mikor ki-

Erdélyi Erzsébet,
Poós Évike,
Greguss Zoltán,
Dénes György

Ajtay Andor,
Greguss Zoltán

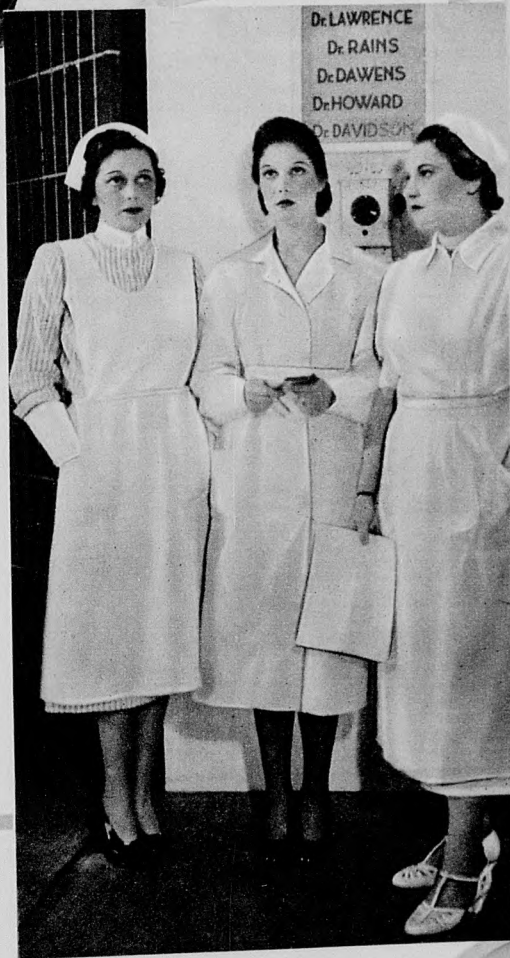

derül, hogy fogadás révén, könnyűszerrel, szerzi meg ugyanazt az összeget Holdermesztől, aki arra még csak kezességet sem akar Margueriteének adni, „mert az erkölestelen dolog volna”, ugyanannak a Marguerite-nek, akit pedig ajándékokkal elhalmozna, ha megengedné. Ajtai aranyosan félelmes professzor. Van pillanat, mikor a néző egészen komolyan habozik, vajjon az orvoskisasszony nem öbelé szerelmes-e, s ha nem, miért nem? Ami nem azt jelenti, hogy Greguss, aki dr Rains-et játssza, nem lenne meggyerő. Sőt, ebben a kissé lágyabb szerepben sokkal többet tud kihozni egyéniségéből, mint azokban a merev szépiú-alakításokban, amelyekben eddig láthattuk. A többi kiváló szereplőt szinte fel sem lehet személy szerint sorolni. A Vig a legjobb epizódisták színháza, Harsányi, aki a darabot fordította, biztos kézzel keresi ki mint igazgató a brilliáns összjátékra alkalmas színműveket. S mi lehetne erre alkalmasabb, mint amire egy nagy kórház a főszereplő? Perényi, a futballista, kislíusán kedves és mégsem gyerekes, Dénes finom iróniával bírkózik meg a fiatal főúr kétes szerepével, a betegek kara is kitünő, élén Biharival, a szimulánsai, s a béna kislány bájos szereplőjével. Vörös Pál díszletei a kórház magasabbrendű tisztaságát is kifejezésre igyekeznek juttatni.

r. a.

Erdélyi Erzsébet, Márkus Margit,
Ladomerszky Margit (Wellesz felv.)

Délibáb

Waller Rózsi, az Operaház gyönyörű hangú énekesnője, mint bizonyára sokan emlékeznek rá, operettben is fellépett. Évekkel ezelőtt a Király Színházban vállalta egy operettprimadonna szerepét. Sokan lebeszélni akarták akkor a kitiűnő művésznőt arról, hogy operaénekesnő léteire kirándulást tegyen a könnyű muzsa hajlékába, de Waller Rózsinak tetszett a szerep és elvállalta. Az akadémikusok tévedtek, mert Waller Rózsi nem-

csak szebben énekelt, mint az operettprimadonnák, ami természetes is, hanem eltalálta azt a könnyed játékmódot is, amire az operában nincsen szükség, de az operettekben legfontosabb. Szóval, Waller Rózsinak sikere volt mint operettprimadonnának is, de azért mégsem vállalt többé ilyen szerepet. Nemrégiben az egyik színház igazgatója bizalmas úton érdeklődött, hogy vajjon Waller Rózsi vállalná-e színházában egy nagy

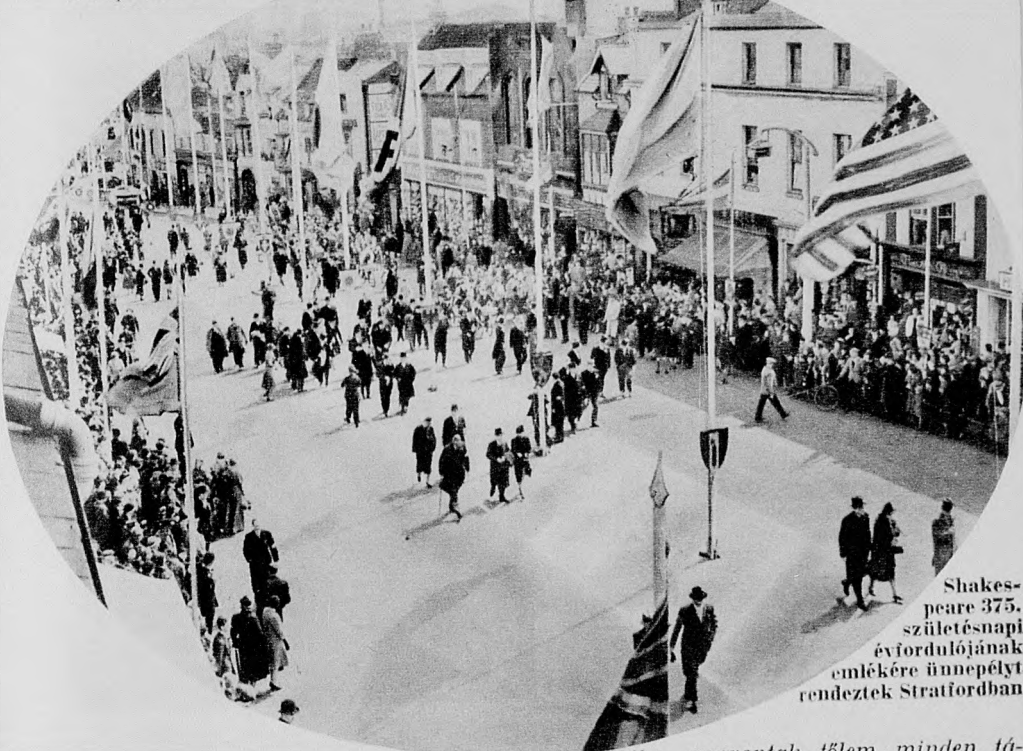

A Felméltóságú Kormányzó ur megletekinette a virágkiállitást
(MFL. febr.)

operett primadonnaszerepét s egyszers-
mint emlékeztette őt a királyszínházi si-
kerre. Az impresszárió, aki a közvetítést
végezte, azzal jött vissza, hogy az Opera-
ház művésznöje semmi körülmények kö-
zött sem vállalja el a felajánlott szerepet.
A színházigazgató meg volt sértve, mert
valóban fejedelmi honoráriumot ajánlott
fel. De maga az impresszárió meg-
nyugtatta, hogy az énekesnőnek igaza
van, mert ha egy operanékesnő fő-
szereplésével az operettnek sikere van,

másról beszélni, csak magukról, sikereik-
ről, amelyek persze mindent elsöprök és
amelyekhez hasonlók stb. stb. Legutóbb
éppen az egyik igen ismert, de nem
túláságosan lehetséges színész dicsekedett
sikereivel. Elmondta, hogy hol, miben
lépelt már fel, mennyi gázsit kapott
ekkor és ekkor, mennyi tapsot aratott
ebben és ebben a szerepben.

— Pedig — tette hozzá drámai hangon —
igen nagy küzdelmel folytattam szüleim-
mel. Nem akartak beiratni a színi-

Shakes-
peare 375.
születésnap-
i évfordulójának
emlékére ünnepélyt
rendeztek Stratfordban

haragusznak rá, miért veszi el az ope-
rettszínésznek játszási lehetőségét, tehát
népszerűtlen lesz, ha pedig eselleg nincs
sikere a darabnak, akkor meg a színház
és színészek tesznek szemrehányást, illetve
azzal indokolják a sikertelenséget, hogy
nem operettszínésznek játszotta a főszere-
pet. Szóval, a mi színházi világunk azt
tartja, hogy mindenkinek csak a saját
szakmájában bocsátja meg a sikert,
ha ugyan egyáltalán megbocsátja.

A művészklubban arról beszélgettek,
hogy bizony a színészek egynémelyike
nagyon szeret önmagáról beszélni, sőt
vannak olyanok, akik nem is szeretnek

Déliabát

iskolába, megvontak tőlem minden tá-
mogatást, egyszóval sehogy sem akar-
ták, hogy színész legyek. — Amikor
a színész idáig ért, Rösler Endre, a kiváló
operanékes, akinek valóban csak sikerei
vannak, de ezek a sikerek a színpadon
dőlnek el és nem a törzsasztalnál, cse-
desen megjegyezte:

— Nos hát tétlét!

Abonyi Tivadar és Abonyi Géza, a
Nemzeti Színház kitűnő művészei tudva-
levőleg édestestvérek. A két testvér éveken
keresztül külön színházban játszott. Géza
már kezdő színész korától fogva a Nem-
zeti tagja, Tivadar csak néhány éve, hogy

Walter Rózi
(Vajda M. Pál f.)

a Nemzetéhez szerződött. Érthetőleg nagy volt az öröm, amikor évek múlva, illetve annyi év után végre egy színházhoz kerülhettek. De ninesen öröm üröm nélkül.

Maklár János

Igen kedves jelenetek játszódnak le sokszor abból a körülményből, hogy két Abonyi van a színháznál. Különösen

akkor van sok zavar, ha ismeretlenek keresik fel a művészeket. Vagy ha telefonon keresik őket. Persze azért nagyobb komplikáció még nem volt. A múltkoriban azonban nagyon kedves eset történt. Abonyi Tivadar, mint az egyik darab játékmestere, éppen próbát tartott egy darabból, amelyben Abonyi Géza is játszott. Gézának nem volt jelenése, így hát jó színészszerző szerint a félsötét nézőtérben tartózkodott. Egyszerre csak az egyik altiszt jelenti, hogy Abonyi Tivadar urat a színpadról kéri az irodába. Tivadar fel is megy. Közben egy másik altiszt jön,

Abonyi Tivadar

aki viszont Gézát hívja a gazdasági hivatalba. Géza szintén elment. Néhány perc múlva a portásszobából jönnek azzal, hogy Abonyi urat kérik a színpadról a telefonhoz. Most már általános derűtlenség fogta el a próba tagjait. Végre is valaki feltalálta magát s azt mondta.

— Tessék megüzenni az illetőnek, mivel mind a két Abonyinkat elhívták, legnagyobb sajnálatunkra egy harmadik Abonyival nem szolgálhatunk.

Maklár János, a fiatal tehetséges színművész, a Belvárosi Színház tagja, aki egyébként testvéröccse Maklár Zol-

Délibáb

tánnak, a Nemzeti Színház művészeinek, mesélte el ezt a kedves történetet.

Névnapját ülték az egyik kollégának. A névnap összeesett egy darab 50-ik előadásával, amelynek egyik szerepét a kolléga sikerrel játszotta. Az ilyen kettős örömnépre mégis csak inni kell egy áldomást. Hát ittak is. Egy budai vendéglőben nagy vacsora volt, amelynek jolytán a tréfás felköszöntők légiója hangzott el. Mindenki beszélt (és persze senki sem hallgatott oda.) Aztán következett a fősztám. A színészek egymást mulattatták azzal, hogy mindenki leutánozta a kollégája játszási modorát.

Rösler Endre

(Vajda M. Pál felv.)

Kiderült, hogy mindenki jobban tudja utánozni a másikat, mint — önmagát. Vacsora és meglehetősen nagy mennyiségű bor elfogyasztása után a társaság elhatározta, hogy sétára indul. Persze séta közben mit csinálhat egy jókedvű társaság. Ellaláltak. Csak énekelhet. Egy derék rendőrnek azonban nagyon helyesen mégsem volt az a véleménye, hogy hajnaljelő énekszóval sétálgasson egy társaság, tehát barátságos szóval így intette őket.

— Csendesesen kell viselkedni, urak, ha az ember mulatás után hazafelé tart.

— Csakhogy mi nem tartunk hazafelé — jelelt vissza ötletesen az egyik színművész.

Délibáb

Abonyi Géza

Sennyei Hus és Szirmay Reginald a Figaró házassága című vígopera pécsi bemutatóján nagy sikert arattak a főszerepekben

(Zimmermann felv.)

Fütykös ÉS A TÖBBIEK

A kutyabarátok kissé átalakították azt a régi közmondást, amely így szól: aki a virágokat szereti, rossz ember nem lehet. A kutyabarátok szerint, az nem lehet rossz ember, aki a kutyákat szereti. Ennek a jelzőnek a jegyében zajlanak le nálunk minden tavasszal az ünnepi nagy kutyaszépségversenyek, kutyaugyességi és kutyaoakossági mérkőzések a Tattersall hatalmas területén. Aki még nem látott egy ilyen pesti kutyavásárt, az sokat veszített. Ezeken a tündöklő tavaszi kutyáünnepségeken ugyanis nemesak a babérokért küzdő ugató, izgatott kutyasereg vonul fel, hanem a nagyvilági Budapest ragyogóan öltözködő hölgytársadalma is. A hölgyek csak részben akarják szépre mosdatott, kigöndörített szőrű kutyakedvencükkel megnyeretni a különböző arany-, ezüstérmeket, a kék, piros, sárga, fehér bajnoki szalagokat. A tattersalli kutyakiállítás valóságos divatbemutató, ahol a kutyá-

Fabinyi Tihamé né díjnyertes „Fütykös”
nevű komondorával

szakértő bírálótagok mellett egy másik lát-hatatlan zsűri is működik. A kutyaujdonságokra éhes közönség, amely izgatottan szemléli a kutyatulajdonos hölgyek gyümöleskosárhoz, pávafészekhez, indián fejdíszhez hasonló új tavaszi kalapremekműveit. A kutyák sokszor kissé bánatosan kezdik észrevenni, hogy velük itt jóformán a kutya sem törődik. Ellenben gazdájuk autóját, kalapját.

A tattersalli kutyakiállítás egyik külföldi kutyaelőkelősége. Német boxerkutya

Délibáb

tavaszi ruhacsodáját csaknem megtapsolja a kutyabarátok lelkes tábora.

Vegyük mégis komolyan ezt a jólsikerült tattersalli kutyáunnepséget. Elsősorban be kell számolnunk arról, hogy a sokat szidott budapesti ölebek, kutyusok megkomolyodtak. Mérgezett nyílként vajon hány tucat cikk pattant az elkényeztetett pesti díszkutyák ellen az újságok hasábjairól az utóbbi esztendőkből? Megírták, hogy milyen vigasztalan látvány, amikor a fiatal házaspárnak gyermek helyett egy nyomottorrú japán csin a szeméjénye. Ez igaz. Az idén azonban ezekből a nem nagyon népszerű kutyafajtákból alig néhány vonult fel a nagy kiállításra. De helyettük itt hangoskodtak a nagyszerű kis magyar pulik, ezek a csavaroseszű, vidám, apró pásztorkutyák, amelyek kiszorították a kényeskedő pinciket, esineket a pesti lakásokból is. Lehetetlen az első látásra meg nem szeretni ezeket a kócos, pamutgombolyaghoz hasonló, cipógombszemű kis jószágokat. Tudják jól, hogy gazdájuk velük szeretné megnyeretni a világ legjobb, legszebb, legokosabb kutyájának büszke címeit és így hát amikor a bírálóbizottság megérkezik, igyekeznek méltóképpen viselkedni. Az egyik ilyen kis csodalényt esinos hölgygazdája Puszinak nevezte el. Puszi a lehető legnagyobb komolysággal mutatta be tudományát a bizottság előtt. Előreküszott, mintha valami rejtélyes ellenséget kellene megközelíteni, vadul rohamozó veszett ugatással nekivetette magát a semminek, amikor

a „rajta“ vezényszót hallotta, bukfcenet vett, parancsra fogát visorgatta, parancsra szoborrá merevülten torpant meg gazdája előtt. Meg is kapta a legjobban nevelt kutyák kékszalagját. Puszi örült a sikernek, de a kék szalagot úgylátszik keveselte, mert önálló cselekedetre határozta el magát. Amikor a bírálóbizottság elvonult, Puszi utánuk nyargalt és néhány pillanat múlva egész seereg szalaggal tért vissza. Puszi nyomában három úr rohant, de Puszit ez nem érdekelte. A zsákmányt lerakta piruló gazdája elé, aki zavartan magyarázta meg a bizott-

ság tagjainak, hogy Puszi csak tévedésből rabolhatta el tőlük a szalagokat.

A közönség a pulikon, komondorokon kívül legjobban a drótszőrű foxik apró ketreceinél lelkesedett. Ezek a kis állatok olyanok, mintha valamelyik előkelő belvárosi játéküzlet kirakatából szabadultak volna ki ide a vásárra. Nyakörvükön sereg színes szalag lobog. Miután minden szalag egy-egy megnyert díjat, babért jelent, a közönség valószínűleg ünnepli a kis győzteseket. Nagy sikerük van az újfundlandi kutyáóriásoknak is. Egy úr aziránt érdeklődik az egyik újfundlandi tulajdonosától, hogy mentett-e meg már valakit. A válasz és az izgalmas történet rögtön elhangzik. Betörőkről szól, akik éjjel be akartak mászni egy rákoshegyi villa ablakán, ahol a kutyatulajdonos lakik. Ám, Berci — ez az újfundlandi neve — ugatás

A kutyaszépségverseny egyik győztese. Magyar kuvasz

nélkül odasompolygott az ablak alá és megvárta szépen, amikor elkaphatta az egyik betörő nadrágját. A küzdelem rövid volt és egyenlőtlen. A betörő revolverével és késével gyengébbnek bizonyult. Berci az eset óta Rákoshegy büszkesége.

Nem cikket, regényt kellene írni a remek magyar rendőrökutyákról. Láttuk a megrendezett kis szabadtéri előadást, amelyen egy ügyes, okos, izmos farkaskutya megtámadott egy zsákruhába bújtatott és harapással veszélyeztetett testrészein alaposan kipárná-

Kitüntetett pomerániai törpespitzek

zott „gyanús alakot”. A „gyanús alak” a közönségtől körülvevett kis réten bandukolt. A rétet szélén rendőrgazdájával egy feszülő izmú, remegő figyelemben várakozó farkaskutya lapult. Halk vezényszó és a nagyszerű állat, mint a nyíl repült a szaladó alak után, akit karjába harapva kapott el. Lerántotta a földre és vakítóféhérségű fogait olyan vésszesen vicsorgatta meg a „gyanús alak” arca előtt, hogy a közönség már megrémült. Szerencsére, egyik szereplő sem vesztette el a fejét. A „gyanús alak” nem lőtt, a kutya nem harapott. Nyolc-tíz, kitüntéseket csörgető rendőrkutya mutatta még be tudományát és amikor a közönség tapsa feleslattant, mindenki érezhette, hogy ezek a szívós, ügyes négylábú állatok legnagyobb kedvencei az idej kutya kiállításoknak.

A bírálóbizottságnak nehéz munkája volt, de a verseny és kiállítás végén már min-

Egy angol setter a kutyakiállításon

denki tudta, hogy kik kapták a kitüntéseket. A kutyagyőztesek sorába került Fabinyi Tihamérné magyar komondora, dr Sztranyavszky-Madách Imréné airdale terrierje, Mária Girardoné Gyulányi Oszkár, dr Surányi Miklós, Petrovics György, Kállay Tamásné kutyaia. Geraldine volt alban királyné hűgának, Baghy Andrásnénak kutyaia „Nemzetközi győztes” címet nyert. Gróf Széchenyi Márton és neje, Ullein Reviczky Antal és a bécsi Neumann Adél bárónő drótszőrű foxijai is díjnyertesek lettek. A legszebb magyar pulik tulajdonosa Üchtritz Amadé grófné lett. A pulik díjait dr urai Uray István, dr Bárdossy Gedeon, gróf Széchenyi Márton kutyaia vitték el. „A Kiállítás Legszebb Kutyaia” büszke címet Tomesányi Mórioné komondora nyerte.

A díjkiosztás során minden kétséget kizárólag meg lehetett állapítani, hogy a legtöbb babérra a magyar pulik, kuvaszok, komondorok aratták le. Ez azonban csak nálunk örvendetes meglepetés, mert a new-yorki, párizsi, londoni, római kutyakiállításokon már esztendők óta a magyar puli a primadonna. Így hát a kedves, csillogó szemű négylábú versenyző kutyacsillagok, kutya-primadonnák megérdemlik, hogy riport szőljön dícsősejükről ezeken a hasábocon, ahol máskor a fím és a színpad primadonnái szoktak szerepelni.

György László

Délibáb

IRTA: SZILÁRD JÁNOS

Már apró gyermekkoromban megtanítottak arra, hogy vannak madarak, melyeknek a fészket kötelesség és ismét vannak madarak, melyeknek a fészket gyalázat kiszedni. Házunkban a fészektani tanszék nyilvános rendes professzora és előadója Bódog bácsi volt, az öreg kertész, az egyetlen és leg-szorgalmasabb hallgatója én s a tanterem, ahol ezek a fészektudományi előadások elhangzottak, az üvegház. Igen, itt tartotta meg az óráit Bódog bácsi a fészekisméből akkora tudományos lelkesedéssel, hogyha a szarkák, a karvalyok, a héják és a többi becsstelen szárnyas féreg fejezetéhez érkezünk, a vén professzor mindig leejtett egy-egy muskátlicserepet izalmában, viszont a cinkék, pipiskék és pinyókék alosztályának a taglalását sohasem tudta megkezdni anélkül, hogy a butykosból — melyet állandóan a zsebében hordott — mélyen eléréke-nyülve nagyot ne húzott volna.

Igy ismerkedtem meg aztán a fülemülével is. Ott a stelázsán. A muskátlik között. Ahonnan a fészektudományi előadásokat szájatva figyeltem. És veséig megrendültem, amikor az agg természetűdös maszatos öklét az ég felé emelve átkot szórt mind-azokra az elvetemült fattyúkra, akik a cinkék, a pipiskék, a pinyókék és a fülemülék fészkehez hozzányúlnak, viszont könnyezni kezdtem a meghatottságtól, ha az igazságos Isten áldását kérte azokra a drága jó gyerekekre, akik felkutatják, madzagra fűzik és neki elhosszák a szarkák, a karvalyok és a héják tojásait.

Bódog bácsi a fülemülének egy egész napot szentelt. Soha még akkora átkokat nem hallottam és soha még akkora elérzékenyült kortyokat nem láttam, mint ennél a fejezetnél. És még ma is a fülemében esengenek az ősz professzor zárószavai, amidőn a kerti úton s a téli alkonyban hazafelé tántorogván, Petőfi Sándort idézte, aki Péter-Pál napján egy egész verset írt a fülemülehez, mondván, hogy jobbról is nekem fütyül és balról is nekem fütyül, persze csak akkor, ha a kötélrevaló zsvány kölykök nem szedik ki a fészket, appardon, mondá ekkor Bódog bácsi s irodalmi ismereteit a butykos-

ból újabb korttyal felrissítván, ama gyanújának adott kifejezést, hogy ezt a verset alighanem Arany János írta Petőfi Zoltánkához, hogy „Hallod-e, Zoli te, jér ide...”, még pedig minden valószínűség szerint „Ürge” címmel. A professzor úr ugyanis roppantul büszke volt rá, hogy ő nemcsak olyan félművelt sarlatán, mert ő három egész osztályt kivégzett a selmeci liceumban s ezt sohasem mulasztotta el fítogatni. Ilyképpen az ürgehez, illetőleg a gerinces emlősök fejezetéhez érkezvén, Bódog bácsi azonnal rá-tért a maeskára, mint a fülemülefészkek hirdeti és rettegett haramiájára s miközben megfogódzott a kilincsben — mert már ott álltunk a csöndes hősésben, a kertészház előtt. — lelkének egész felháborodásával hoz-zám fordult s nagyot kiáltott:

— Dögöljön meg minden maeska!...

... Nos, aztán kitavasodott. Virágba borult a kert, meglomposodtak a fák, a lombok közé az első fülemülék is megérkeztek és fészket raktak és a professzor úr már nem ért rá, hogy nekem fészektudományi előadásokat tartson, mert a virággyakban gyomlált reggeltől estig és könyökig maszatosan. De hogy jó tanítványa voltam s hogy a téli oktatások ott az üvegház bágyadt napsugárában nem múltak el fölöttem nyomtalanul, azt leginkább bizonyították a fülemülék érintetlen fészkei, na és az a legmélyebb meggyőződése, hogy minden maeskanak egy, de nagyon sürgős kötelessége van: megdög-
leni.

Ja! Hogy el ne felejtsem. Karácsonyra flóbertpuskát kaptam. Igazit. Durrant és magja is volt. Erről már februárban meggyő-ződtem, amikor a kocsisék cirmosát célba-
vettem és a fülen egy takaros kis lyukat esi-náltam. Félt is tőlem, de úgy, hogy pillanat alatt a legmagasabb fa tetején volt, ha meg-pillantott.

Én tehát, birtokában e rettentő fegyvernek, elhatároztam, hogy hatalmamát a fülemüle-béke és nyugalom szolgálatába fogom állí-tani. És jaj minden maeskanak, mely az or-gonabokrok és az ezüstfenyő vidékén mutat-kozik. Úgy az egyikre, mint a másikra pom-pás kilátás nyílt részben a hálószoza abla-

kából, részben a lugasból, a padlásról pedig a fülemülefészkek legbensőbb családi életébe is alkalmam volt bepillantani. Kivált akkor, amidőn az apró tojásokból a pelyhes fiókák is kikeltek és én elloptam az édesapám látesővét.

A védelmi berendezés, mondhatnám, tökéletes volt s én akkora lelkiismerettel végeztem az őrszolgálatot, hogyha a holdvilágos éjszakákon — amidőn a kertünk csak úgy zengett a fülemüleszótól — valamelyik fülemüleapa hirtelen félbeszakította a trilláját és elhallgatott, szüeim arra ébredtek, hogy valaki mezeien talpakkal végigszalad a sötét szobán, felrántja az ablakot és kidurrint rajta. Emlékszem, az utolsó ilyen riasztólövés valóban nagy riadalommal járt, mert megfeledeztem róla, hogy aznap tették fel az ablakra a szúnyoghálót, mely a lövés tüzétől lángkapott és majd felgyújtotta az egész házat...

Az esedékes és jól megérdemelt atyai ütlegek azonban pillanatig sem ingattak meg abban az elhatározásomban, hogyha már az éjszakai őrszolgálatról fájo szívvel le is kell mondanom, de annál nagyobb odaadással védelmezem a fülemüléimet nappal. Most már igazán nem emlékszem, hogy csatározásaim közepette hány macska menekült lyukas füllel a hádszintérről, de hogy a környéken még a kutyák is megsántultak, arra ma is pirulva gondolok.

A professzor úr persze mindezt látta, figyelte és gyomlálás közben a butykosából nagyokat húzva, hallgatólagosan, de sugárzó arccal jóváhagyta, sohasem mulasztván el, hogy a macskáknak egy-egy hangosabb jajveszékését cseresznyével és eperrel jutalmazza. Ilyenkor barackot is nyomott a fejemre és büszkén így szólt:

— Csak a fejibe bele a bestiának!...

Őszintén szólva, engem már kimondhatatlanul bosszantott, hogy Bódog bácsi folyton arra uszit, hogy csak a fejibe bele a bestiának és én a macskáknak mindig és következetesen csak a fülét találom el. Volt olyan elszánt kandúr a faluban, amely a fülén már három lyukkal fizetett rá vakmerőségére, olyan is akadt, amelyiknek mind a két fülét egyszerre átlöttem, de még sohasem adatott meg nekem az a nagy és diadalmas öröm, hogy egy jól irányzott fejlődéssel a macskát végérvényesen leteritem és farkánál fogva fogva győzelmi ordítással vigyem a professzor úr elé.

Mondem, őszintén és mélyen el voltam keseredve.

Míg aztán...

Míg aztán egy szép napon a lugasban arra lettem figyelmes, hogy az ezüstenyőn — de halkán, mint a kísértet és alattomosan, mint a kígyó — egy tigrisszörű macska sompolyog, mászik, kúszik, aztán meglapul, a farkát kéielegve lengeti, majd ismét sompolyog hangtalanul a fülemülefészkek felé. Ahol a fülemüleapa éppen gondtalan, derült és boldog trillákkal szórakoztatta pelyhes fiókáit...

Minden esepv vérem a fejembe szaladt... Bestial!

Honnan jöhetett?...

Még soha nem láttam...

De habozásra nem volt idő, fogtam a flóbertpuskát és remegő kézzel a vállamhoz emeltem...

A célgomb úgy táncolt abban a kis vályuban, mint a hideglelés...

Borzasztó... Megint elhibázom... A fülét találom...

Vártam...

A szívem mintha kissé megnyugodott volna...

Na, most rajta a célgomb...

A szemén...

— Kat!...

A tigrisszörű macska úgy fordult le a fenyőfáról, mint a rongy. Pillanat mulva ott termettem, elkaptam a farkát és vészés ordítással iramodtam vele a professzor úr felé.

— Bódog bácsi!... Bódog bácsi!...

Az öreg kertész visszadugta a butykoszt a zsebébe s rámnézett. Aztán hirtelen, ijedten felállt...

— Urísten!... — mondta.

Azt hiszem ebben a pillanatban vághattam legostobább arcot egész életemben. Heteken át arra biztat az öreg, hogy csak a fejibe a bestiának, most meg, hogy végre bele-találtam s a macska megdöglött, azt mondja: Urísten!...

Még nem tudtam mi történt, de Bódog bácsi ijedt kiáltásából s abból a dermedt csendből, ami erre következett, már éreztem, itt valami nincs rendben...

— Gyere, ürítkám, mutatok valamit... — szolt nagysokára Bódog bácsi olyan különös hangon.

De nagyon különös hangon. Így még sohasem hallottam az öreget beszélni...

Öreg professzorom kinyitotta az ajtót s intett, hogy a sötét oduba lépjek be én is. Beléptem.

Ekkor Bódog bácsi lehajolt, kivette kezemből a döglött macskát, meglóbálta s a túlsó sarokba, az összehajtogatott gyékényre dobta. Utána ismét intett, hogy vesztig maradjak s nagyobb nyomaték okából még a mutatóját is a szájára tette.

Mi lesz ennek a vége?...

Egyszer csak... egyszer csak a gyékény alatt halk mozgás támadt és elővánszorgott egy kicsiny, de egészen kicsiny és még pelyhes cica...

Utána a másik...

Utána a harmadik...

És így sorjában...

Hat kicsiny, pelyhes cica...

Vaksi szemüket a beszüremelő fényességtől ijedten hunyorgatva, egyidejűleg céltalanul és tétován támolgyogtak szerteszéjjel, majd szimatot kaptak, hirtelen felesapták a farkukat, nyílegyenest odafutottak a döglött macskához, hátrára fordították és nekiestek az emelőinek...

Ránéztem öreg professzoromra; egy hizott könnyesepp akkor szántotta végig az arcát...

— Csak a más macskájának a fejibe bele, ürítkám!... — szolt elcsukló hangon.

Húzott egyet a butykosából és roskadozva távozott...

**KÉPEK A
GYERMEKNAPI
GYŰJTÉS RŐL**

**Gróf Teleki Pálné, a
miniszterelnök fele-
sége, gróf Eszterházy
János és családja az
urnánál**
(Schäffer felv.)

**József főherceg
adakozik**
(Reklám felv.)

**Keresztes-
Fischer
Ferenéné a
Gyermek-
napon**
(Schäffer
fotó.)

**Jarossné a
gyűjtősátorban**
(Wellesz fotó.)

**A Margit körúti
állami iskola
növéndekéi a
Vöröskereszt
gyűjtősátra
előtt tilinkó-
hangversenyt
tartottak**
(Wellesz fotó.)

Délibáb

Me
nap
Ma
ahov
autó
Gyal
A
táján
M
ból
Egyi
mán
vala
Va
öreg
Meg
Al
fajta
nak
Eg

Hon
ban
még
Nem

kapt
ról
nese

— r
meg

édes
min
örül

máj

idő

fele

D

ssné a
orban
[fotó.]

körüti
ola
i a
szt
a
ó-
ny
p.)

háb

Irta: TERSÁNSZKY J. JENŐ

Még csak február vége és már gyönyörű nap van. Tiszta, meleg, rügybontó tavasz.

Messze van a lakásomtól az a kávéház, ahová reggelizni járok. De nincs szívem autobuszra ülni ezen a csodaszép napon. Gyalog megyek át budai lakásomról Pestre.

A hídon át ballagva, körülbelül a közepétáján figyelmes leszek egy tutajra a folyamon.

Milyen furá, ősi alkotmány az! A magasból patkányszerűnek látszik a két tutajos. Egyik a tutaj farán a kútgémhez hasonló kormányznál működik. A másik a tutaj orránál valamit főz a vasrácsoson.

Valaha mindennapos látvány volt az az öreg, magyar Dunánkon. Ma bizony ritkaság. Megbámuljuk.

Ahol megálltam, ugyancsak egy magamfajta úriember támaszkodik a híd korlátjának és szemléli a tutajt.

Egyszerre így szól:

— Hogy a nyavalya üssön bele a tutajába! Honnan szagolták meg ezek, hogy februárban jöhetnek már lefelé a Dunán? Ilyenkor még néha zajlik a jég. Ez is jár tél idejéit! Nem ez a napos, meleg olvadás.

— De hála Istennek, gyönyörű, meleg időt kaptunk! — jegyzem meg én. — A télikabát-ról átugorjuk az átmenetét és a felöltőt egyenesen a kiskabátra.

— Hát ez is a szegény szabóipar kára! — mordul rám az ismeretlen úriember és megvetőleg mér végig.

— Dehát, drága uram! — szólok. — Ez az édes napsugár, ez a langyos, illatos levegő minden veszteségért kárpótol! Ember, állat örül az életnek!

— Kiváltképp az állat! — vakkant rossz-májúlag szomszédom.

— Falán maga nem élvezi ezt a remek időt? — kíváncok békülékeny lenni.

— Élvezze a frászt! — hangzik a goromba felelet erre.

— Hát ez merőben érthetetlen előttem. Talán jobban szereti a hideget, a csikorgót, a zimankót, az influenzagyártó, havasesős lucskot?

— Hát kérem, akármit beszél maga, különönb időny a téli százszor, mint akármelyik más! — állítja szomszédom.

— Ezt komolyan hiszi?

— Mi az, hogy komolyan? Mikor van élet egy városban? Télen! Minden üzlet megy! Mindenki keres. A zsúfolt lokálok, üzletek, rendelések, forgalom!... Ennek örül egy rendes ember! Nem egy kis napsütésnek, melegnek! Mert azt ugyan megkapja mindenki a villanytól és a gőzfűtéstől télen is, ha annyira didergős! És aztán kap hozzá port és izzadhat és lihegget, mint a kutya, lógó nyelvvel, ha rákezd a forróság az égről.

— Persze szénszámlákra és villanyszámlákra nem gondol? A szegény emberekre! — próbálok érvelni.

— A szegény ember is csak télen keres többet. Nyáron egy-két iparág az, ami a téli üzemeletéhez képest jobban megy! — vitatja velem szemben az ismeretlen úriember.

— Helyesnek találom, ha maga elsősorban bizonyos hasznossági elvek szerint ítélkezik dolgok fölött. Dehát ha én elismerem ezt, ismerje el maga is, hogy akadnak még ügyek és helyzetek, amik lefőzik a tavasszal, nyárral, ősszel szemben a zordon telet. A maga fölfogása mégis csak egy negatívum elébehelyezése a pozitívumnak. A forró és mérsékelt égöveken pezs-gőbb, lássa, mégis az élet. Holott a maga világszemlélete szerint az eszkimók népének kellene a világ elsőjének lennie.

— Az is, kérem, okvetlen! Tessék elolvasni Nansen könyvét az eszkimókról. Milyen ideális, testvéries, minden keresztény és más népek életelvéit lepináló, egészséges, boldog

társadalom volt a jég és hó között élő esz-kímő népe, míg a mi kultúránkkal nem boldogítottuk őket. Ezt teszi az örök tél az emberi jellemmel és erkölcsökkel. Ezzel szemben az egyenlítő körül koponyára vadásznak, rabszolgát sanyargatnak az emberek. Tessék! Ez már hasznossági szempont az életről! — vágta hozzám diadallal, kajánul, leszerelően az ismeretlen úriember.

— Megdöbönt fejtegetéseivel! — hebegtem. — Dehát izé... mégis csak marad egy-két érdeme a napnak, melegnek. Nyaralni nem kívánkozik maga? Sportolni? Erdő árnyában, mező pázsitján heverni, vízben lubickolni?

— Kérem, ez mind technikai megoldások és mári-holnapra való hamaros beidegződések kérdése. Födött stadionokban legjobban lehet ma sportolni. Az úszást, strandolást sem véve ki. A szellőztetőkészülék kellemesebb és egyenletesebb szellőt közvetít magának, mint az erdei fuvalom. Ami pedig a férges, bírszós, szűrös pázsitot illeti, egy angol borszék, vagy francia heneser hasonlíthatatlanul kényelmesebb pihenőhely! — védte konokul álláspontját ismeretlen ellenfelem.

Egy utolsó, érzésem szerint elvitathatatlan érv szökött agyamba a nyár mellett:

— És aztán mit szóljanak a maga télrajongásához a nyaralóüzemek és nyári vendéglők és a többi ilyen intézmények.

Az ismeretlen úriember fölényvel legyintett.

— Nézze, kérem! — kezdte. — Poros, lapos vidékekre így sem nagyon túlekedik senki nyaralni. Hegyvidéken pedig százsor jobb üzlet ma a téli sportok közönsége, minden nyári nyüzsgésnél. Ez a biztos, szolid, költséges közönség. Mert akinek téli sportfelszerelésre, sielőszerszámokra, koresolyára és dresszre telik, az komoly fogyasztó ven-

dég. Ne féltsé, hogy legalább annyit nem zsebelnek be a környékbeli ellátó üzemek télen, mint a nyaraláson. Sőt!

Ez az ismeretlen, rejtélyes, fagyos filozófiával és logikával bélelt úriember összefűzött. El kellett ismernem!

Közben végighaladtunk a hídon. És én szinte gyáván, sandán jártattam tekintetem szerte a tavaszi verőfényben ujjongó világon.

Aztán kölcsönösen értelmetlenül motyogva nevünköt egymásnak az ismeretség végén, ahogy ez szokás és kalapbillentve elváltunk...

*

Micsoda furesa lelkialkatú emberek lélegzenek a világon! — idézgettem vissza később többször ismeretlen ismerősömet. Utálni a tavaszt! A verőfényes, virágillatos, regényes tavaszt! És általában az enyhe évadot a sanjarú tél előnyére. Hát nem különös? Ki lehet ez az ember?

Délután egy olyan kávéházban volt randevűm, ahol még nem fordultam meg.

Az idő maka csul kitarzott ragyogónak, kellemesnek, szívpezsdtőnek. Vakmerően és legénykedően kiskabátban indultam a légyottra.

Mikor beléptem a kávéházam forgóajtáján, szemem legelőbb a bejáratot valósággal eltorlaszoló ruhatári pultra és mögöttes zugolyára téved.

Szomorú üresség pangott benne.

Csak az árván meredező fogassorok mögött, a félhomályban ült egy karosszékben valaki. Olvasmányba mélyedt. Nagyon magvas olvasmány lehetett, mert nagyon belemélyedt. Észre sem vett engem.

De én megismertem rögtön délelőtti ismeretlen ismerősömet.

Tehát ruhatáros ő?

Egyszerre mindent értettem.

Tonny

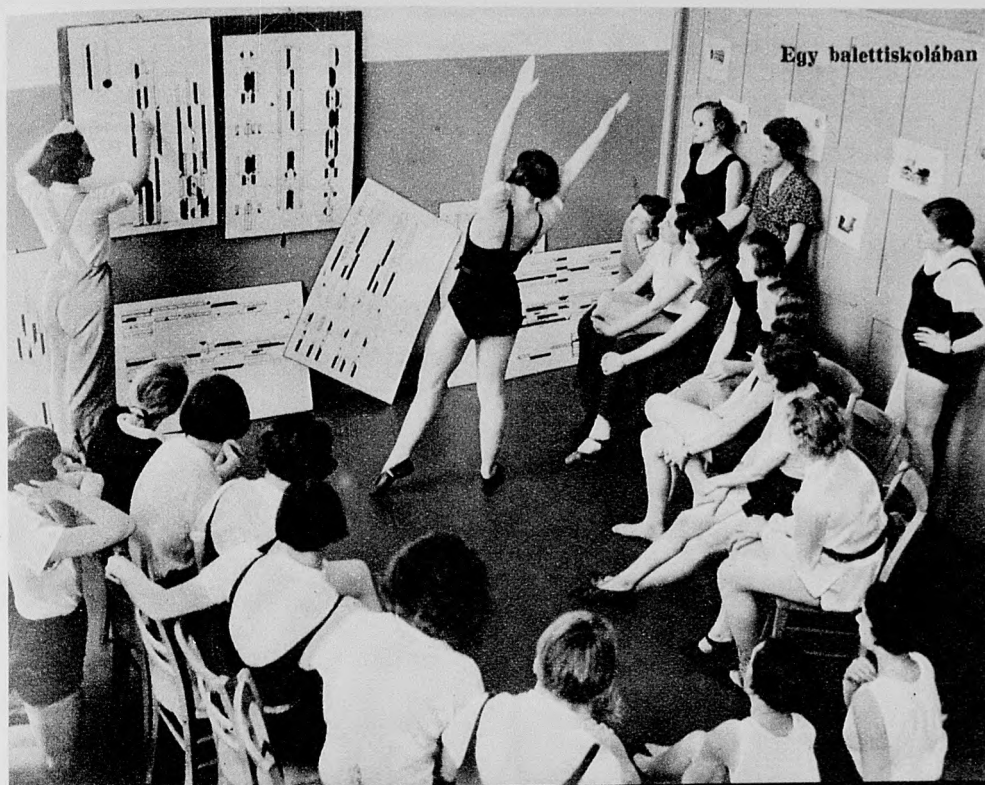
nem
emek
lozó-
ssze-
s én
etem
igon.
ogva
égén.
nk...

éleg-
ké-
tálni
regé-
radot
mös?

nde-
kel-
s le-
ottra.
aján.
el-
sugo-

gött.
laki.
lvas-
vedt.

me-

Egy balettiskolában

Mindenki lehet BALERINA!

A tánc ma már nemcsak a hivatásos táncosok és a fiatalság művészete. Mindenki táncol. Korra és nemre való tekintet nélkül. A társasági élet egyszerű hétköznapi megnyilvánulása lett az egykor olyan emlékezetes, ünnepléses szórakozásból. Igaz, hogy ezzel el is veszett az a romantikus fény, amely a táncot valamikor körülfogta. Kinek esemény ma már a tánc? Van valaki a ma táncolói között, aki vissza-visszagondol egy-egy keringőre, amit — Óvele lejtett? Vagy van-e olyan, aki otthon, ábrándozva lapozza végig a táncrendeket?

A mai embernek nem esemény, ha táncolhat. Annál nagyobb esemény azonban számára, ha valami különös, szokatlan táncot lát. Miután maga is táncol, jobban ért hozzá, mint azelőtt, szigorúbb, szakértőbb kritikus, de jobban is értékeli, megbecsüli a mutatványt.

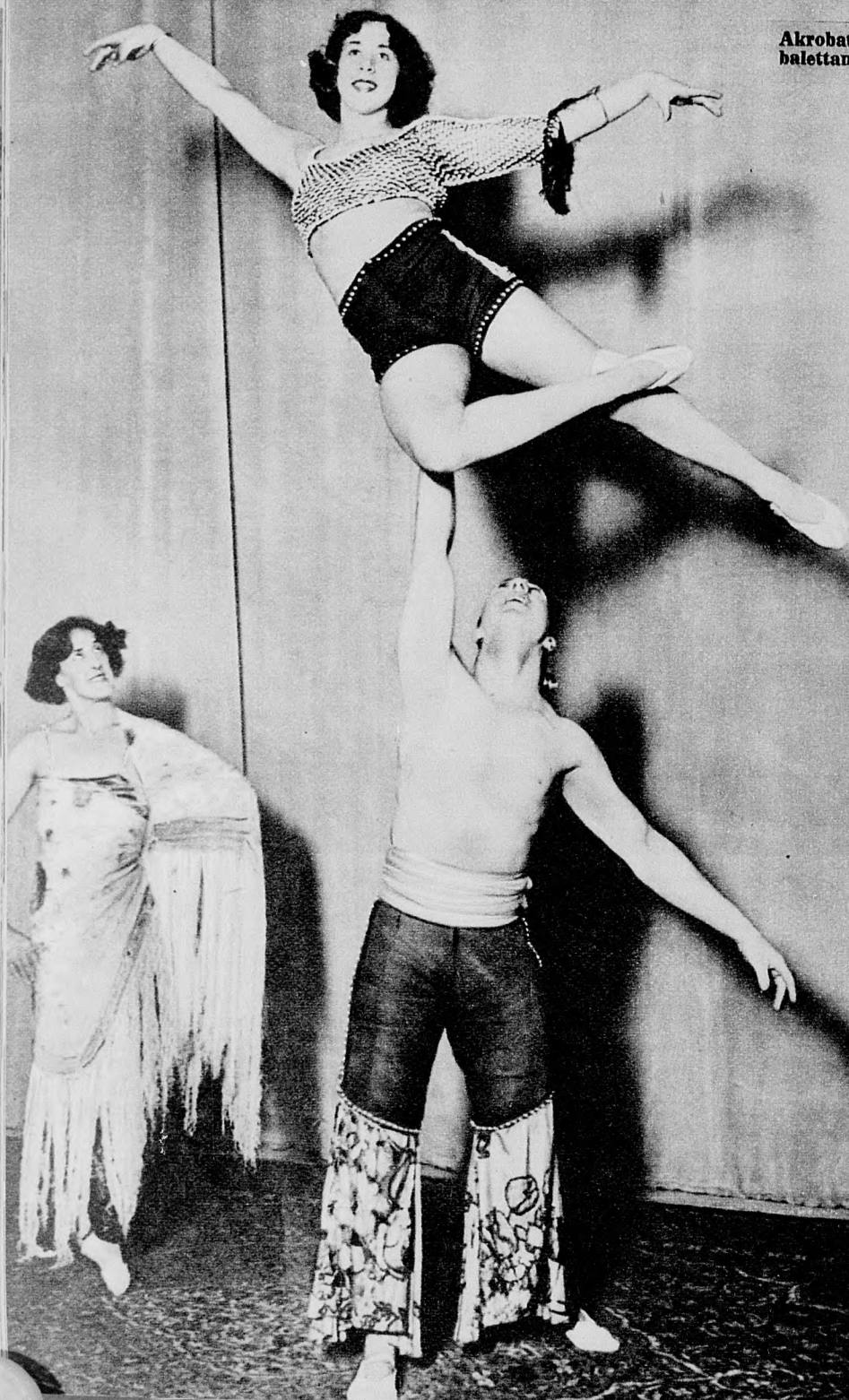
Az amerikai egyetemeken a tudományokon kívül nemcsak a sportnak, hanem a táncnak is nagy szerepe van. Természetesen itt nem

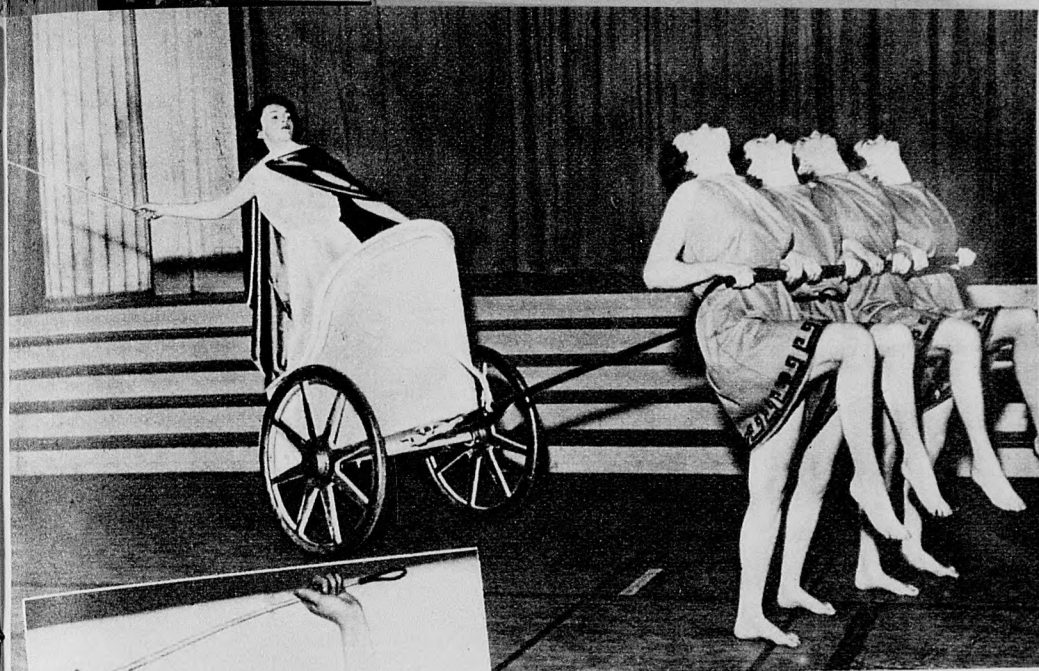
az úgynevezett szalóntáncról van szó, mert arra nem akadna növendék, hiszen azt Amerikában mindenki tud, hanem a klasszikus táncoknak. Az amerikai főiskolákban ma nagyon divatosak a görög táncjátékok, amiket korhű öltözetekben mutatnak be a növendékek. Egyes rossznyelvek szerint az ilyen táncjátékokra sokkal jobban készülnek, mint a vizsgákra. Külön erre a céira alkalmazott balettmesterek tamitják sok fáradsággal a diákságot.

A táncitanítás különben nem a legegyszerűbb mesterség. Annál is inkább, mert eddig nem lehetett könyvből tanulni. A táncpedagógusok már régóta próbálták a táncokat „leköltázni”, jelekkel ábrázolni, hogy így a tanítás egyszerűbb legyen. A próbálkozások sokáig nem jártak sikerrel. Rudolf Joossnak, a nálunk is jólismert világhírű Jooss-balett vezetőjének azonban, a közelmúltban sikerült összeállítani egy olyan táncjelabécét, amelynek segítségével ma már mindenki jóformán

Délibáb

**Akrobatikus
balettanulás**

Jelenet egy balettből

egyedül képezheti ki magát balerinává. A Jooss-balett tagjai máris ezeknek a jeleknek a segítségével tanulnak. És hogy milyen eredménnyel, azt a világlapok hasábjain olvasható dícsérő kritikákból könnyű megállapítani.

Természetes azonban, hogy az igazi táncosnőnek nem elég a tanulás. Elsősorban tehetség keil. Ez a legfontosabb. Még a tanulásnál is fontosabb. Példa rá Dot Shirley, a fiatal, alig tizenhét esztendőös angol táncosnő, aki sohasem tanult és ma mégis a legünnepelebb sztár Párizs és London revüszínpadain. Mindössze két napig volt görli Dot Shirley egy londoni színházban, amikor már a próbán feltűnt tehetségével a rendezőnek, aki kivette a görliök sorából és azonnal főszerepet osztott ki rá. Hogy azonban a tehetség nem minden, azt bizonyítja „Les deux Marvels” néven világszerte ismert francia táncospár esete is. A ma már népszerű táncospár valamikor minden tanulás nélkül próbálkozott elhelyezkedni. Hosszú ideig kísérleteztek hiába, míg végül is tanulni kezdtek. Évek során át tanultak szorgalmasan és így aztán végül sikerült megszerezniök a legnehezebbet... az első szerződést. Azóta szünet nélkül járnak a világot... Mert örök szabály: a közönség és a siker kiszámíthatatlan...

A balerina

Álláspont

írta Torday Sándor

A világhír valódiságában szabadjon kételkednem. Uton-útfélen tapasztalom, hogy mennyire elvont fogalom a világhír és sokszor még az sem tud igazán hinni benne, akit tulajdonképpen érint.

Évekkel ezelőtt történt. Egy híres író valamelyik színdarabja igen nagy sikert ért el, ezzel kapcsolatban és talán valamilyen más okból is (magam sem emlékszem) a napilapok cikkeiben méltatták érdemeit és a hetilapok egész oldalon hozták képét. Egy ilyen hatalmas fénykép feküdt íróasztalomon, amikor takarítónőm benyitott szerény budai lakásomba. Egy pillanatig gondolkozva nézte a képet és ez engem arra indított, hogy megkérdezzem, tudja-e, kit ábrázol. Mosolygott a jó asszony és a fejét rázta: Nem tudom kérem; nem igen járok én át Pestre. — Ez a szinte jelentéktelen, de valóban megtörtént eset csak azért jutott eszembe, mert a sors, a véletlen ezúttal egészen bizarr és pokolian mulatságos játékot eszelt ki a világhír kifigurázására.

A közelmúltban a francia hajóóriás „Páris”-on tűz ütött ki és nemcsak a hajó veszett oda, de két emberélet is áldozatul esett. Kétségtelen, hogy aljas szándékkal gyújtották fel a hajót és bebizonyult, hogy véletlenről itten szó nincsen. A nyomozás természetesen tovább folyik és az egyik gyanúsított egy fiatal, tizenkilencéves éjjeliőr, aki hanyagul végezte körútját és ezáltal a felelősség egy része az ő lelkiismeretét nyomja. A fiatalember neve: César Franck.

A zeneirodalom egyik legkiválóbb képviselőjének a neve szintén César Franck. Nálunk Franck művei nem tudtak nagy népszerűsége szert tenni, de valójában éppen olyan komoly helyet foglal el Franck a zenében, mint akár Schumann, vagy Brahms. Franciaországban a belga-francia Franck azonban még sokkal komolyabb értéket jelent. César Franck neve fogalom. Éppen olyan furcsán hangzana, hogyha azt mondanám, hogy Liszt Ferenc köztisztasági alkalmazott, Wolfgang Amadeus Mozart hurkatöltő vállalkozó, mint César Franck éjjeliőr. És ez tény. César Franck éjjeliőr nem teljesítette a kötelességét.

A lapok naponta közlik vallomásának részleteit és a kispolgárok, a nép, egyszerűen mindenki olvassa. — Bizony, bizony, ha ez a Franck — mondják — ha ez a César Franck fiú lelkiismeretesen végzi a kötelességét, talán még idejében oltották volna el a tüzet. — Mit szól a César Franck esethez? — kérdezik mások. Megvitatják, megtárgyalják és máról holnapra mindenki tudja, hogy ki az a César Franck.

Szegény zeneszerző César Franck igen kényelmetlenül érezheti magát ott lent, ahol csend és béke honol. Amennyiben tudomást szerez mindezekről, akkor — amint az egy rendes, illedelmes szellemhez illik — biztosan felsóhajt és szellemfejét rosszalólag csóválja. Oh, ez az éjjeliőr Franck milyen szégyent hoz a fejemre! De az is lehet, hogy titokban örül is egy keveset, hogy nevét annyi ember megismeri és annyian idézik.

Egyben reménykedem azonban, hogy sohasem tudja meg, mi történt tegnap este. Este kilenc óra lehetett, amikor a rádió komoly zenét közvetített. A bejelentő közölte, hogy a következő szám egy szonáta, szerzője César Franck. Ekkor a társaságban egy hölgy meglepetten felkiáltott: — Hihetetlen! Egy ilyen fiatal fiú, éjjel éjjeliőr, nappal pedig zenét komponál. Biztosan, amikor elmulasztotta a kötelességét, akkor is valami melódia járhatott az eszében.

Pereg a film

Freddie Bartholomew,
a Metro gyermeksztárja
lovaskiránduláson

Hollywoodban

mint a világ valamennyi városában, ahol filmnek vagy színházat játszanak, nagy keltje van az autogramoknak. Képzeljük csak el, hogy a világ minden tájáról érkeznek névalírást kérő levelek, az utolsó kis balkáni falu epedő bakfisa is lekörmöl egy esdeklő levelet, amelynek címezése így szól: „Hollywood, California“.

Nos, a hollywoodi benszülötteknek természetesen lényegesen egyszerűbb a dolga. Az amerikai filmgyártás székhelyén, annak ellenére, hogy a sztárok igyekeznek annyira „magánéletet“ élni a gyáron kívül, amennyire csak lehetséges, mégis ezer alkalom kínálkozik, hogy a rajongók ostrom alá vegyék kedvenceiket, ha valahol találkoznak velük. Az egyes gyárak racionálisan igyekeztek megoldani ezt a kérdést, s a gyártelepen, vagy a városi irodákban külön osztályt állítottak fel az autogramra éhes kö-

zönség számára. Itt egy ívet kellett kitölteni s az illető másnap elmehetett a kért névalíráért. A közönségnek valahogy nem tetszett a dolog, elsősorban talán azért, mert az autogramszerzésnek legcsábítóbb mellékkörülménye: személyesen találkozni a sztárral, ha csupán pillanatokra is. Aztán váratlanul kiderült a turpisság: az egyik sztár nevét különböző írással kapta meg két barát, következésképpen joggal gondolhatták, hogy az egyik hamis. Szép kis ricsajt csaptak a gyár előtt, s kiderült, hogy tévedtek, mert mind a kettő hamis aláírás volt. A gyár kímélni akarta sztárjait s egy tisztviselővel íratta alá azok neveit. Egy ízben a tisztviselő beteg volt s a helyettese nem gondolt a pontos másolásra. Így adódott a két különböző írás. Azóta viszont a közönség fütyül a filmgyári akcióra s csupán személyesen hajlandó átvenni az autogramokat.

> 26 <

Délibáb

öl-
ért
em
ert
ék-
ár-
at-
tár
két
lol-
ajj
té-
rás
gy
gy
ese
ott
ön-
ze-
at.

ai-
rá-
at.

h

ITT A HOLLYWOODI NYÁR
Virginia Grey (Metro felv.)

Shirley Temple most lett tízéves. A kis világ-sztár fényes ünnepegek között ünnepelte meg születésnapját. Rajongói a legkülönlegesebb és meglepőbb ajándékokkal halmozták el. Minthogy világszerte sokan kételkedtek abban, hogy a kis Shirley csak tízéves, szülei közvétették születési bizonyítványának fotókópiáját a nagy lapokban.

A születésnapjal a világsajtó erősen foglalkozik. Igen érdekes az a beszámoló, amelyet a csodagyermek anyagi viszonyairól közöltek. Shirley Temple évente három filmen szerepel és ezzel a három filmmel a társasága átlagosan negyvenöt millió pengőt szokott keresni. Ezzel szemben a kislány

„csupán” évi két és fél millió pengő fizetést kap. Ebből a két és fél millióból huszonöt százalék azé az ügynöké, aki Shirley Templel először filmszerephez juttatta. A megmaradt összeg, vagyis majdnem kétfélmillió felét Shirley édesanyja kapja kezébe, a többit félreteszik a gyámhatóságok. Maga a kis művésznő hat tizenkét pengőnyi zsebpénzt kap, vagyis két és fél dollárt. De Shirley még ezt sem költi el, hanem időnként megáll a kis porcellán malac előtt, amelybe behullatja megtakarított pénzét. Szüleinek ilyenkor ezt mondja: „Jó takarékoskodni, mert rosszabb napok is jöhetnek az emberre.”

Ez a kis takarékos

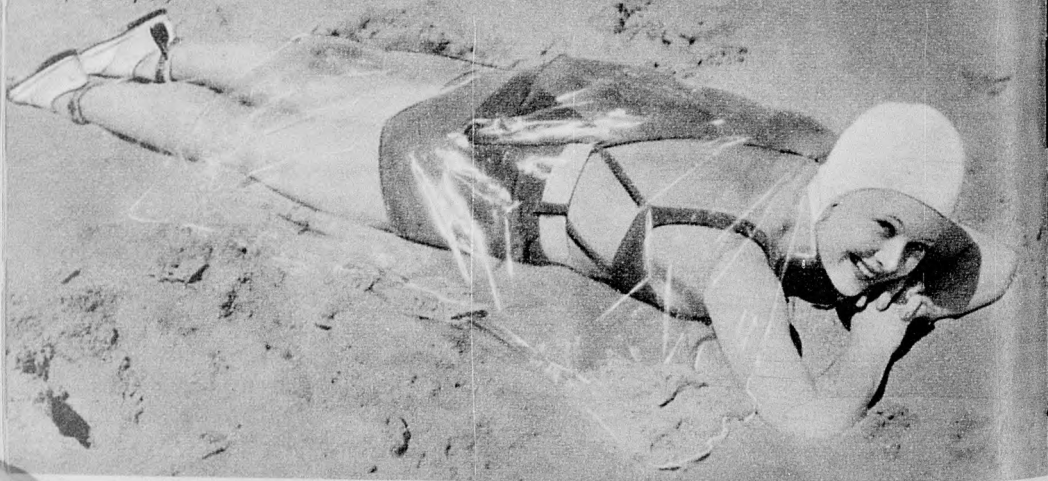
gyermek — egy másik amerikai statisztika szerint — saját súlyának 140-szeresét éri meg. Shirley 36.71 kilogram. Tekintve, hogy az arany különként 5800 pengőbe kerül, Shirley értéke 42,843.600 pengő. Szerintünk persze sokkal többet ér. Annyit, amennyi örömet szerez, annyit, amennyi nap-sugarat visz be az emberek életébe.

A német filmek egykori híres színésze és rendezője, Reinhold Schünzel Amerikában dolgozik. A jövő évadban két filmet fog rendezni a Metro számára.

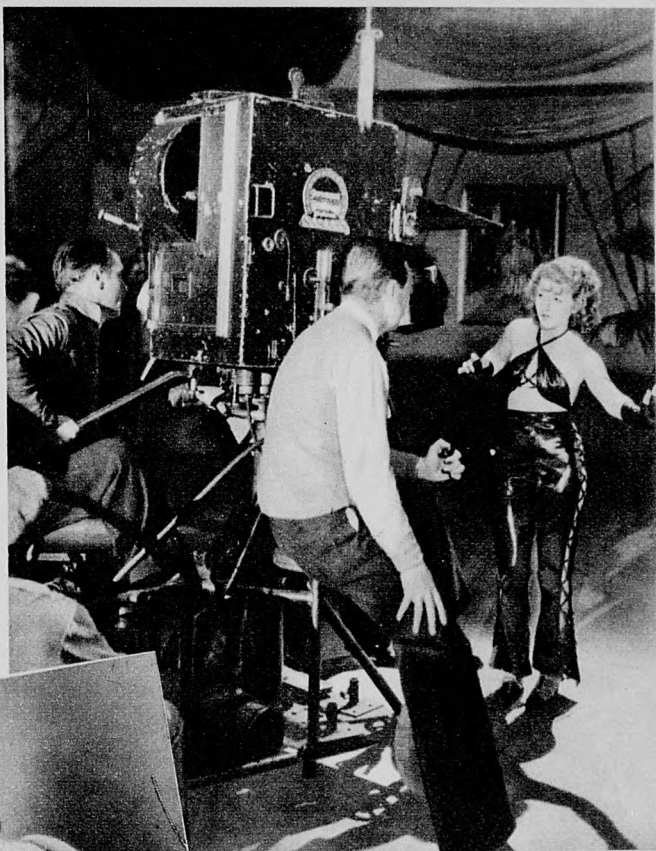
Nagy Kató, Gustav Fröhlich, Attila Hörbiger, Johannes Riemann, Harald Paulsen és Franz Weber a főszereplői Paul Verhoeven új filmjének, amely „Renate im Quartett” címmel most készül a Tobis johannisthali műtermében.

Sok filmkarrier indult már el Budapestről. Bu-

Süt a nap
Hollywoodban
(Metro foto)

dapest és Berlin között sokan léptek már a hírnév útjára — Berlinben. A sok tehetség között, amelyet a magyar föld ajándékozott a külföldnek, ma már az elsők között áll Baky József filmrendező. Baky, a „Varieté csillaga” rendezője még e film előtt készítette el a Tobis számára azt a filmet, amelynek bemutatója elé különös érdeklődéssel tekinthet a magyar közönség, nem annyira a film szűzségének aktualitása miatt, hanem a rendezés kvalitása szempontjából. Amikor ez a film: „Die kleine und die grosse Liebe” (amelynek magyar címe valószínűleg

Felvétel előtt
(Paramount felv.)

Nan Grey
(Universal f.)

„Légi kisasszony” vagy „Légi lédi” lesz) elkészült, még különös aktualitása volt annak, hogy Jenny Jugo repülő stewardess-t játszott. Hiszen akkor vezette be szinte egyidőben a holland légi-

forgalmi társaság az újítást. Baky valóban kellemes meglepetést szerzett ezzel a filmmel. Sok „rossz omen” előzte meg a filmet. Ötször utazott az expedíció Olaszország-

ba és pont olyankor volt mindig rossz idő, hetekig kellett várni a napot. Baky megmutatta, hogy nem hiába volt festő, jó filmszeme is van, nem hiába volt tíz évnél tovább Bolváry Géza asszisztense, nem hiába küszködött első berlini éveiben, míg hosszas munka és tanulás után kilépett az ismeretlenségből — immár az elsők közé.

Budapesten nagy sikere volt Claire Boothe „Asszonyok” című szindarabjának. A darabból most film készül Norma Shearerrel a főszerepben.

Délibáb

A Metro jövő

A Metro—Goldwyn—Mayer filmgyár már előkészítette programját a jövő évadra. A Metro sztárjai a következők:

Norma Shearer, Clark Gable, Robert Taylor, Greta Garbo, Spencer Tracy, Joan Crawford, Myrna Loy, Nelson Eddy, William Powell, Jeanette MacDonald, Margaret Sullavan, Marx-fivérek, Hedy Lamarr, Robert Donat, Eddie Cantor, Mickey Rooney, Robert Montgomery, Judy Garland, Wallace Beery, Lew Ayres, Rosalind Russell, Eleanor Powell, Lionel Barrymore és Freddie Bartholomew.

Huszonnégy híres rendezőt szerződtek a jövő évad filmjeire. Ezek a következők:

Frank Borzage, Clarence Brown, Tod Browning, Harold S. Bucquet, Edward Buzzell, Jack Conway, George Cukor, Leslie Fenton, Victor Fleming, Ernst Lubitsch, Edwin L. Marin, Henry C. Poller, Richard Rosson, Reinhold Schünzel, George Seitz, S. Sylvan Simon, Robert Sinclair, Norman Taurog, William Thiele, Richard Thorpe, W. S. Van Dyke II., King Vidor, Josef von Sternberg, Sam Wood.

Főszereplő színészek, akik még nem sztárok:

Anthony Allan, Robert Benchley, Marie Blake, Ray Bolger, Truman Bradley, Rand Brooks, Virginia Bruce, Billie Burke, Jack Carlton, Lynne Carver, Don Castle, Janice

Délibáb

évadja neveken

Chambers, Ina Claire, Alan Curtis, Laraine Day, Melvyn Douglas, Greer Garson, Virginia Grey, Sara Haden, Fay Holden, Mary Howard, Mary Beth Hughes, Henry Hull, Dorothy Sonia Humel, Ian Hunter, Ruth Hussey, Betty Jaynes, Rita Johnson, Guy Kibbee, Terry Kilburn, Edward Kilroy, Miliza Korjus, Leni Lynn, Ilona Massey, Douglas McPhail, Frank Morgan, Ann Morriss, George Murphy, Tom Neal, Dennis O'Keefe, Maureen O'Sullivan, Reginald Owen, Cecilia Parker, Nat Pendleton, Walter Pidgeon, June Preisser, Eugene Reynolds, Florence Rice, Lionel Royce, Gilbert Russel, Ann Rutherford, Jo Ann Sayers, Robert Spindola, James Stewart, Lewis Stone, Mary Taylor, Phillip Terry, Lana Turner, Virginia Weidler, Johnny Weissmüller, Cristina Welles és Robert Young.

A listának több meglepetése van: a filmgyárak mindig erősen megkülönböztetik a sztárokat és a főszereplő színészeket. A Metro sztárlistáján tavaly nem szerepelt Judy Garland, Mickey Rooney és Lew Ayres. Még a főszereplők listáján sem szerepelt: Hedy Lamarr, aki egyszerre sztár lett.

A főszereplők között két érdekes új név található. Az egyik Lona Massey (Hajmássy Ilona). Róla állandóan azt írták, hogy teljesen megbukott Hollywoodban és nem kap többé szerepet. A hírekre itt a cáfolat. A másik érdekes név Miliza Korjusé, aki a „Nagy keringő”-ben tűnt fel.

ESTHER RALSTON
legújabb arcképe
(Universal felv.)

HO
kis

A
korán
elgon
ban

A
amel
a ho
desse
fiata
nyár
új le
Az
haza
meg
újab
alá.

pály
szon
mán

ellen
volt
utaz

pály
zott
dott

egy
dezt
lats

pess
bizo
Azt

zés
köv
bák

tart
kít
rias

ber
M

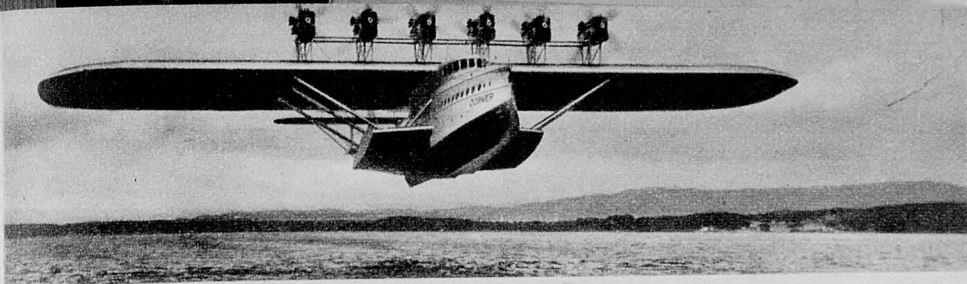
gyó
mu
rep

há
tek
nul
és

szá
mi
tér
N

hán
ne
éle

L

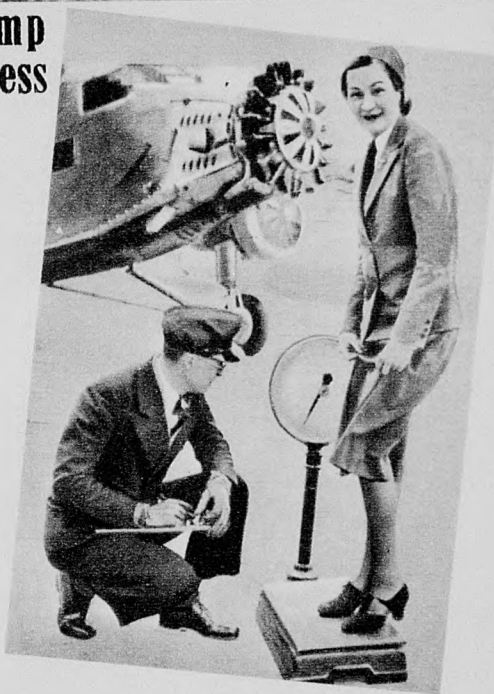
Hogyan lett Nia Niuenkamp kisasszonyból repülő stewardess

A repülő stewardess, a „légi kisasszony” korántsem a filmírók képzeletének merész elgondolása. Ezt az új foglalkozást Európában csak tavaly óta ismerik.

A hollandiai újságok hírdetést közöltek, amely szerint három hölgyt keresettek, akit a holland légiforgalmi társaság repülő stewardessé képezne ki. A hírdetésre 300-nál több fiatal hölgy jelentkezett. Az új pályát bizonyára sokan korszakalkotó sőt szárnyaló új lehetőségnek vélték — férjhez menni!... Az újú hölgyek kétharmadát hamarosan hazaküldték, mert semmiképpen sem feleltek meg a követelményeknek. A többiek aztán újabb vizsgálatoknak és vizsgáknak vetették alá. A „többiek”, az alkalmasnak látszó pályázók között volt Nia Niuenkamp kisasszony is, aki tulajdonképpen a jogi tudomány doktorátusára készült, de nem tudott ellentálni a hírdetésnek, mert régi vágyálma volt: a nagy világot megismerni, sokat utazni. Tehát ő is jelentkezett. Most, hogy a pályázók szűkebb körébe került, elsodálkozott — mint később a riportereknek elmondotta, — hogy mi mindent követelnek meg egy repülő stewardessétől. Mi mindent kérdeztek tőle, milyen hallatlanul mellékesnek látszó dolgokat kérdeztek tőle! Memnyi képességet és tulajdonságot kellett először bebizonyítania, idegpróbákon keresztül esnie! Aztán: nyelvtudás, elsősegélynyújtás, főzés mellett még térképolvásás is mint fő követelmény. Lélekjelenlétprobák, idegprobák szinte torturaszámba menő, egy napig tartó sorozata. De ami a legfontosabb volt: kitűnő, általános műveltség, jó modor, udvariasság és különböző vérmérsékletű emberekkel való bánni tudás.

Miután a vizsgáztató urak minderről meggyőződtek, hazaküldték a hölgyeket. Hetek múlva három fiatal hölgy levelet kapott a repülőtársaságtól, hogy mint Európa első három légi stewardesse alkalmazást nyertek. Nia Niuenkamp tehát abbahagyta a tanulást, szögre akasztotta a paragrafusokat és törvénycikkeket, inkább az acélmadár szárnyaira bízta utazni vágyása teljesülését, mint álmaira. Talán azóta már Jáva szigetére is eljutott, ahová a legjobban vágyott. Niuenkamp kisasszony interjúja után néhány héttel Heinrich Oberländer, egy ismert nevű német filmíró beleszötte a gyakorlati életnek ezt az ötletét a filmtörténetbe és

Délibáb

nagy lelkesedésre talált úgy a Tobisnál, mint a rendezőnél, a budapesti származású Baky Józsefnél. Baky a film előkészítő munkájának során napokat töltött a tempelhofi repülőtéren, minden számára elérhető szakkönyvet és regényt elolvasott a repülésről, ha ráért volna, talán pilótatanfolyamot is végzett volna... A film repülő stewardesse Jenny Jugo lett, partnere pedig Gustav Fröhlich, aki eddigi szerepköréhez hasonlítva szintén „új foglalkozást” kapott filmszerepében: hereceg — inkognitó! A többi főszereplő között Rudi Godden és Erika von Thellmann (kitűnően beszél magyarul) jutottak még hálás szerephez.

A leghálásabb persze Jenny Jugónak jutott. Merész lenne azt állítani, hogy az ő filmje („Die grosse und die kleine Liebe”) népszerűsítette volna annyira az új foglalkozást, hogy azóta a európai légiáratok főbb vonalain szinte megszokott bájos jelenséggé vált a „légi kisasszony”. De tény az, hogy az ő bája és szaktudása is helyt állt volna minden vizsgának!

ASSIA NORIS,
az új olasz filmsztár

De

Chat Noir

egyéni varáxst kölcsönöx a nőnek.

irodalom

Tudománnyal és fegyverrel

Makkai Sándor könyve a nemzetnevelésről

A magyar jövő követelő parancsa: egységes nemzeti szellemű új magyar nemzedék nevelése. Makkai Sándor könyörtelen logikával mutat rá arra, hogy „a nevelés az öncélú nemzeti létkérdés kizárólagos ügye.”

Az új nevelés nem korlátozódhat az egyes ember életének bizonyos korszakára, mert hiszen a cél többé nem pusztán egyének nevelése, hanem egy új magyar közösség kialakítása. Fenyegető világerők útközpontjában, öncélú nemzeti létünk megőrzése kötelez erre.

Makkai Sándor nem elvont és rideg elméleti szempontból vizsgálja ezt az időszerűségénél is nagyon sürgető kérdést: az életre néz s a gyakorlati megvalósítás lehetőségeit figyelemmel kísérve vázolja fel nagyhorderejű tervét. Makkai egy határozottan körvonalazott magyar életterv keretében a nemzeti újjászületés kizárólagos követelményeinek megfelelően foglalkozik ezekkel a problémákkal. Magyaroknak a magyar életéről írni nem könnyű feladat, de éppen ezért a legkomolyabb nemzeti eslekedet.

Eszter hagyatéka

Márai Sándor új könyve

Az új magyar regényirodalomban senki nem hatolt közelebb a belső igazsághoz, mint Márai Sándor. Új, nagy várakozással fogadott műve: két csillogó, bravúros kisregény, a műfaj remeklései. Közös gyűjtőnévük lehetne: a „szenvédély regényei.”

Eszter hagyatéka egy magányos női sors regénye, egy lélek, amelyet megsebez egy ifjúkori szerelem. Ez a lélek — hősi és előkelő lélek — hasztalan küzd a sérüléssel, amelyet az élet mért rá. Eszter elmenekül a méltatlan szerelem elől, magányosan éli le életét. De a végzet egy napon — egy

napsugaras szeptemberi vasárnapon — még egyszer megragadja a menekülőt, mert kérelhetetlen egyéni sorsa elől senki sem térhet ki.

A másik kis regény címe *Déli szél*. Egy nagyvárosi, elkenyveztetett leány tizenhatodik születésnapján, délután öttől hétig találkozik azzal a forró tájfunnal, amelyet nem ismert eddig: az étellel, az alvilággal. A leány a gyermekszobából lép ki a félelmes kalandba; s mikor két óra múltán megdőbbsenve és elragadtatva, megfélemlítve és örökre megérintve elvarázsolva és felszabadítva visszamegy a „másik világ”-ba, a rend, a kényelem, a szabályok és megegyezések világába, örökre magával viszi a titkot, mely megpecsételi életét. Ez az élmény hozza meg számára a felszabadulást, ezáltal lesz a kislányból nagylány, a gyermekből felnőtt.

Márai alakjai finom, érzékeny lelkek, akikben az élet minden rezdülése nyomot hagy, s az ő érzékenységükön keresztül válunk mi is fogékonnyakká emberi sorsok titkainak megértésére.

Passuth László:

Esőisten siratja Mexikót

Az egykori indián világ csodálatos birodalma hanyatló civilizációjának minden bájával tárja elénk félelmes isteneinek kultuszát, embereinek mindennapi életét, művészetének sejtelmes kincseit. Vele szemben a történelem félelmes erői indulnak meg: a korabarokk spanyol társadalom nagyhatalmi hivatását hordozó maroknyi kalandorsereg élén a legnagyobb conquistador, Cortez áll. Passuth László, a ragyogó képzelőtű és ragyogó tollú fiatal író, nem a hagyományok véreskeztő kalandorát mutatja be, hanem sokrétű, kultúrálta, imperatoröszönű hódítót állít elénk, aki példaképe, Julius Cézár nyomán akarja átrendezni az Új Világ arculatát. Indián szerelmesének és gyermeke anyjának, a gyönyörű Malinallinak szelíd alakja fonja össze a történet rohanó erőit, tartja össze az elbűvölő és gazdag regény szálait, amely csak félig regény, félig azonban élő-vérző történeti valóság.

A SZABADBAN IS KITŰNŐ SZÓRAKOZÁS A PING-PONG!

Kezddőnek, versenyjátékosnak egyaránt nélkülözhetetlen a többszörös bajnok,

Pécsi Dani ír gyakorlati tapasztalatok alapján megírt könyve

PING-PONG

Ára fűzve 1 pengő helyett bérmentve 50 fillér

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatatalnál, Budapest, VII, Dohány u. 12. Utánvétellel való küldés a szállítást megdrágítja. Az összeg postabélyegben is beküldhető.

Társaság

A Sziget Klub április 29-én tartotta évi közgyűlését az Országos Kaszinóban levő helyiségében, Belitska Sándor ny. hadügyminiszter elnöklésével. A közgyűlést követő vacsorán résztvettek: Belitska Sándor és felesége, Bessenyei Zénó és felesége, Keresztes-Fischer Ferencné, Lamotte Károly és felesége, Lázár Pál és felesége, Erdőhegyi Lajos és felesége, Ujj György és felesége, Palkovits Béla és felesége, Fabiny István és felesége, Bokor Viktor és felesége, Konkoly-Thege Kálmánné, Végh Károlyné, Koczkar Jenny és Licsi, Kundelfingen Elemérné, Zwack Béláné, Marton Jánosné, Lencz Albiné, Kerekes Istyánné, Thuránszky Pálné, Dőszeghy Józsefné, Holló Gézáné, Siegescu Miklós, Mándy Samu, Horváthovich Ferenc, Sumegh Ernő és még sokan mások a társaság színe-javából. A hölgyek a tavasz minden színében pompáztak, de a legszebbek mégis a nagy impriméruhák voltak.

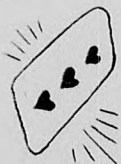
A Nemzetközi Vásáron szerdán délelőtt ott láttuk: Augusztia főhercegnőt, Magdolna főhercegnőt, Anna főhercegnőt, Thurn Taxis hercegnőt és József Ferenc főherceget. Az előkelő vendégek részére a Gerbeaud-pavil-

ionban dezsónét rendeztek, amelyen résztvettek: vitéz Keresztes-Fischer Ferencné, Darányi Kálmánné, gróf Keglevich Marietta, báró Perényi Péterné, Tánczos Gábor ny. tábornok, Lucich altengernagy, főudvarmester stb.

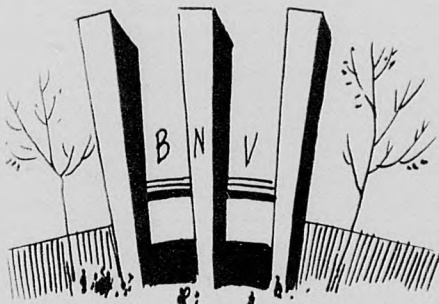
Lamotte Károly és felesége, gróf Forgách Eszter folyó hó 6-án, szombaton bridzsvacsorát adtak, amelyen számos előkelőséget láttak vendégül.

Gróf Hunyady Ferenc, aki a múlt héten súlyos epeműtéten esett át, a javulás útján van.

Baross József, Nógrád vármegye főispánjának leánya, Erzsébet házasságot kötött Hanzely József földbirtokossal.

A rossz időjárás miatt szombaton kevesen keresték fel a Balatont. Ezért a siófoki MAC Yacht Club házában csak Ember Sándor volt képviselőt és családját láttuk.

Ifj. gróf Károlyi Gyuláné, Horthy Paulette május 4-én hosszabb egyiptomi tartózkodásáról hazaérkezett.

Báró Steenwijk Albert eljegyezte gróf Zichy Yvonnét.

(Prokopy Oliv)

Németh Antal dr., a Nemzeti Színház igazgatója átadja Szeleczky Zitának a Farkas—Ratkó-díjat

Lányi Margit, a Nemzeti Színház kitűnő művésznője először játszotta „Az ember tragédiája” Éváját a Nemzeti-ben. Nagy sikere volt

Máthé Jolán sikerrel lépett fel a Zene-akadémia népművelési hangversenyén (Párisi foto)

Jelenet a Royal színházban színpad kerülő revüből

Az Újpest—Phöbus mérkőzésről. Eredmény 3 : 1. Kornerjelenet a Phöbus kapuja előtt

A Nemzeti—Budafok mérkőzésről. Eredmény 4 : 2. Kovács III. rugja a Budafok első gólját
(Pobuda felv.)

RÁDIÓMŰSOR (május
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK 14—20-ig)

vüből
bálé

© 1938

Polgár Tibor

7.25

BUDAPEST I.

8.00: Szózat.

Utána: Hanglemezek.

1. Boka: Régi magyar tóne (Lóránd Edit zenekara); 2. Cserebogár, népdal (Nagy Izabella); 3. a) Házunk előtt; b) Esik eső; c) Béten, réten, esárdások (Cselényi József); 4. Rubinstein: Melódia (orgona: Marcel Palotti); 5. Bella József Ernő: Utolsó levelem, dal (Alba Mazzoni); 6. Tiersot: A szegény munkás, francia népdal (Reynoldo Hahn); 7. Meisel: Százezer harang szól, szerenád (Hans Busch zenekara); 8. Lehár: Kék mazur, operett dal (Péchy Erzsé); 9. Huszka Jenő: Cigaretta-keringő (Martos szöveg, Sebő Miklós); 10. Popper: Tarantella (gordonka: Földessy Arnold); 11. Hajdu Imre: Édes hazám, ha meghalod szavamát (Aszlányi szöveg, Bada László); 12. a) Sudár magas a nyárfa; b) Édesanyám, ha bejön Egerbe; c) Édesanyám csak az a kérésem... — esárdások (Cselényi József).

8.45: Hírek.

10.00—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a terézvárosi plébániatemplomból.

A szentbeszédet mise közben Madarász István dr. prelátus-kanonok mondja. Előadásra kerül Pikéthy Tibor: „Pro pace” miséje. A változó miserészek Goller offertóriumának kivételével gregorián korálisok. Közreműködik a templom ének-karja Kemenes Frigyes vezényletével. Orgonán Gergely Ferenc.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a bécsikaputéri templomból.

Prédikál Wolf Lajos ceglédi esperes. Énekszámok a Dunántúli Énekeskönyvből: 293., 408. és a Himnusz. Karének: Kapi-Králík Jenő: Könyörülj Uristen. Énekel a Budavári Evangélikus Egyházi Ének-kar. Vezényel Koch István. Orgonán Várkonyi Endre.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállás-jelentés.

12.30: Operaházi zenekar.

Vezényel Rajfer Lajos. 1. Bizet: Dzsamilé, nyitány; 2. Haydn: Menített az „Ústodob”

szimfóniából; 3. Saint-Saens: Omphale rockája; 4. Grieg: Peer Gynt II. szvit; 5. Aggházy Károly: Két részlet a „Rákóczi” kantátéból; a) Bujdosók; b) Csatakép; 6. Pongrácz Géza: Tábortűznél, szvit; 7. Sinigaglia: Piemonti táncok; 8. Bortkiewicz: Ezer-egyészaka, szvit.

Közben kb.

1.05: Áprily Lajos városképe.

2.00: „Anyák napja.”

1. Petőfi Sándor: Füstbe ment terv; 2. Kosztolányi Dezső: Anyácska régi képe. Elmondja Abonyi Géza, a Nemzeti Színház tagja.

2.05: Hanglemezek.

I. „Dal az édesanyáról.” 1. Bánáti-Buchner Antal: Anyai szív, dal (ének-kar: Vakok Homeros ének-kara, vez. Schnitzl Gusztáv); II. Művészlemez. 2. Mozart: Don Juan, ária az I. felvonásból (Margarete Bäumer és Werner Schupp); 3. Schubert: Katonai induló (zongoraszólo: Wilhelm Backhaus); 4. Wagner: Lohengrin — Elsa álma, ária (Jeritza Mária); 5. Rico—Anglada: Szabadság (Libertad, himnusz, Fleta); 6. Musszorg-szkij: Boris Godunov, részlet a IV. felvonásból (londoni Covent Garden opera zenekara és kórusa, vez. Belezza); 7. Mlynarski: Mazur (hegedű: Irene Dubiska); 8. Verdi: Trubadur, ária a II. felvonásból (Louise Homer); 9. Leoncavallo: Bajazzok, ária (Mario Basiola); 10. G. Fauré: Apres un ve (gordonka: Maurice Marechal, zongora: Jean Doyen); 11. Puccini: Bohémélet, ária a III. felvonásból (Bianca Scacciati); 12. Mascagni: Paraszt-beesület Santuzza és Turiddu kettőse (Dusolina Giannini és Beniamino Gigli).

3.00: 1. „A mezőgazdasági értékesítés kérdései.”

Hazay Árpád dr. miniszteri osztálytanácsos előadása.

2. „Gyümölcsértékesítésünk hibái.”

Horn János kertészeti tanintézet tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadásorozata.)

3.45: Óbudai Dalkoszorú.

(I. rész.) 1. Farkas Nándor—Horváth Ákos dr.: Őszi magyar ének; 2. Eisvogel Ferenc: Rád gondolok; 3. Sárgul a falevél (id. Zöld Károly átírata); 4. a) Farkas Imre: Dal (id. Zöld Károly átírata); b) Hubay: Minek turbékoltok (Szaboleska szöveg); c) Kádas György: Kék a búzavirág. (A 2., 4b és 4c ifj. Zöld Károly átírata).

4.05: „Mese az anyai szeretetről.”

Gyermekek alkotása, rendezése és játéka. Előadják az Új iskola növendékei.

4.30: „A falu és a honvédség.”

Asztalos Miklós dr. előadása. (Közművelődési előadásorozat.)

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: „Régi történelmi indulók.”

Vitéz Berkó István ezredes előadása. (Közreműködik a 2. honvédgyalogezred zenekara Sereg Artúr vezényletével.)

6.00: Egyházzenei hangverseny közvetítése a debreceni nagytemplomból.

a debreceni református kollégium négyszáz éves jubileuma alkalmából. Közreműködik: Nagypál László énekművész, a Dóczy ref. tanítóképző énekkara, a Dóczy ref. leánygimnázium énekkara, a kollégiumi kántus, a ref. kollégiumi tanítóképző énekkara, a ref. kollégiumi polg. fiúiskola énekkara és a MÁV. filharmónikus zenekar. A betanítást végezték: Bodnár Lajos, Csósz László, Horváth Károly, Szigethy Gyula és Szűcs Ferenc. 1. Erkel: Ünnepi nyitány. Előadja a MÁV. filharmónikus zenekar. Vezényel Sauerwald Géza; 2. Baja Mihály debreceni ref. lelkész, a Petőfi Társaság tagja elmondja ünnepi költeményét; 3. Szegedi Gergely énekeskönyvből: Ó, Ur Isten tekints hozzánk...; Reménységed embereken... Éneklük az egyesített énekkarok. Vezényli: B. Szűcs Ferenc, orgonán kísér Szabó Emil; 4. Buchananus: VIII. zsolttár (Gentis humane pater); b) Maróthi György: LXXXIX. zsolttár. Éneklük a kollégium gimnáziumának vegyeskara. Vezényel: Szigethy Gyula; 5. Sethus Calvisius: Erős vár a mi Istenünk. Előadja a kollégiumi tanítóképző intézet énekkara. Vezényel Bodnár Lajos; 6. Mácasai: Boesckay emléke. Előadja a kollégiumi kántus. Vezényel Szigethy Gyula; 7. Kodály: A 150. genfi zsolttár. Előadja a kollégiumi polgári fiúiskola gyermekkara és a tanítóképző intézet énekkara. Vezényel Csósz László; 8. Kodály: Psalmus Hungaricus. Vezényel a szerző.

7.15: Hírek.**7.25: „Vidám muzsika.”**

Előadják Polgár Tibor (Neo—Bechstein) és Kemény Akos (zongora).

7.55: Két egyfelvonásos.

Rendező Kiszely Gyula. 1. „Régi halk menüett.” Verses játék egy felvonásban. Irta Hárs László. Személyek: Nagyanyó — Medgyaszay Vilma; Nagyapó — Csontos Gyula; Fű — Szilassy Gyula; Lány — Németh Romola; 2. „Aranyos öregek.” Színmű egy felvonásban. Irta Móríz Zsigmond. Személyek: A néni — Medgyaszay Vilma; György bácsi — Csontos Gyula; Miska bácsi — Pethes Sándor; János bácsi — Bazsaj Lajos; Fű — Szilassy Gyula; Lány — Laky-Tóth Erzi.

8.45: Hírek, sporteredmények.**9.05: A lett rádió Európa-hangversenyének ismertetése.****9.15: A lett rádió Európa-hangversenyének közvetítése Rigából.**

1. Kalnins: Bevezető énekkari rész a „Banuta” c. operából. Előadja a Reiters-kórus és szimfónikus zenekar, vezényel Reiters; 2. Medins: Szülőföldem. Előadja a szimfónikus zenekar, vezényel Janis Medins; 3. Vitols: „Le chantage de Beverina”, ballada. Előadja a Reiters-kórus és szimfónikus zenekar, vezényel Reiters; 4. Medins: Air Classique. Előadja a szimfónikus zenekar, vezényel Medins; 5. Lett népdalok, Jurjans, Abele, Graubins és Melngailis szerzeménye. Éneklük K. Berzins és a Reiters kórus; 6. Kalnins: Lett nemzeti tánc. Előadja a szimfónikus zenekar, vez. Medins.

10.15: T. Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál.

Cselényi József énekel. Dalok: Dankó Pista: Irom levelemet (Pósa Lajos szöve.); Várady Aladár: Hajlik a jegyene; Népdalok: Lukas a kalapom...; Lányok a legényt; Szávozó Richárd: Szántani kék; Váczi István: Keeskebéka (Parrag Ottó szöve.); Tanay Frigyes: Ha nekem valaki...

10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.**11.00: A Hősök kardvívó emlékversenyének közvetítése a kassai Nemzeti Színházból. Beszél Pluhár István. (Hangfelvétel.)****11.40: Hanglemezek.**

1. Fischer: Az Alpoktól délre, szvit (Koncert-zenekar, vezényel Bruno Seidler-Winkler); 2. Casey Jones: Szimfónikus jazz (vezényel Andre Costelanetz); 3. Ia Rocca: Tiger rag (szimfónikus jazz, vez. Andre Costelanetz).

12.05: Hírek.**BUDAPEST II.****11.15—12.15: Lakatos Flóris cigányzenekara muzsikál.****3.05—3.40: Hanglemezek.****4.05—4.25: Óbudai Dalkoszorú.**

(II. rész.) 1. Kerpel: Kell-e leány?; 2. Ságody Otmár: Tiszaparti dalok; 3. W. H. Veith: A bogárka és a virág; 4. id. Zöld Károly: Hess, ez az én földem; 5. Schubert: A halál és a leány (zongorakísérettel); 6. Stark Henrik—Verő György: Huszárinduló (az 5. sz. ifj. Zöld Károly átírata).

7.30: „Az élet furcsa tréfiái.”

Lévay Endre előadása hanglemezekkel.

8.00: Hírek, löversenyeredmények.**8.20: Beethoven: D-dur hegedűverseny.**

Előadja Szigeti József és a British Symphony Orchestra, vezényel Bruno Walter. (Hanglemez.)

9.05—10.10: A rádió szalónzenekara.

Közben kb.

9.40: Időjárásjelentés.**KASSA (259.1 m.)****8.45—10: Azonos Budapest I. műsorával.****10—11: Református Istentisztelet a kassai református templomból. Prédikál Gönczy Gábor.****11—11.15: Hírek, műsorismertetés.****11.15—12.15: Lakatos Flóris cigányzenekara muzsikál. (Átvétel Budapest II-ről.)****11.20—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.****RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR****A HAS3 hívőjeles adóállomáson. 15.370 kilocikluson, 19.52 méteren.**

Délután 3—4 óráig.

A HAT4 hívőjeles adóállomáson. 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2 óráig.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 45. oldalon közöljük

Géczy Barnabás

11.30

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek.

1. Friesay Richárd: Magyar vér, induló (Mária Terézia 1. honvédszolgálat zenekara, vez. Fiedy Sándor); 2. Repülj fecske (Magyar Imre cigányzenekara); 3. Fabiani: Velecei katonainduló (Gramophon fúvószenekar); 4. Freundorfer: Lakodalmi tánc, keringő (Freundorfer zenekara); 5. Bachó István: A régi 1. honvédszolgálat indulója (Mária Terézia 1. honvédszolgálat zenekara, vez. Friesay Richárd).

Utána: Étrend. közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „A kiegyezés tavaszán.”
(Felolvasás.)10.45: „Murányi népmondák.”
Irta Furbás Nándor. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Weixelgärtner Egon Chopin-műveket zongorázik.

1. f-moll fantázia; 2. Desz-dur prelúd; 3. e-moll etüd; 4. Gesz-dur etüd; 5. Asz-dur ballada.

12.40: Hírek.

12.55: Szabó Miklós énekel, zongorakísérettel.

Régi magyar énekek és népi dalok. 1. Ej, haj, gyöngyvirág; 2. Ellopták szívemet; 3. Ha nekem szóltál volna; 4. Szerenád; 5. Ha gyöngyvirágom; 6. Amott kerekedik; 7. Buga Jakab éneke; 8. Őszi harmat után; 9. Elin-dultam szép hazámbul; 10. Gerencséri ucca.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízál-lás-jelentés.

1.30: Lakatos Gyula és Lakatos Vince cigányzenekara.

2.30: Hírek.

2.45: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszer-árak.

4.15: A rádió diáklélőrája:

„A kinafa és a kinin.” Honti Jenő előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: „A régi Kassa magyarsága.”

Deér József dr. egyetemi tanár előadása.

5.40: Mikulaj Gusztáv jazzzenekara.

6.30: „Amit a légóttalmi segélynyújtásból mindenkinek tudnia kell.”

Telbisz Albert dr. ezredorvos előadása.

6.50: „Mi legyen a magyar földdel?”

Bende Miklós és Kerék Mihály dr. vitája.

7.15: Hírek.

7.25: Szalónötös.

1. Micheli: Ninna-Nanna; 2. Zakál Dénes: Egyszer volt, hol nem volt; 3. Nevin: Narcissus; 4. Jessel: Ólomkatonák díszmenete; 5. M. Jaquet: Francia táncok; 6. Lányi E.: Csalogány, ábránd.

8.00: „Az erős ember.”

Dallos Sándor elbeszélése.

8.30: „Mihalovich Ödön emlékest, halálának tízéves fordulóján.”

Közreműködik Sándor Erzsébet kamaranékesnő, az Operaház örökös tagja (ének) és az Operaházi zenekar Dohnányi Ernő vezényletével. 1. „Sellő”, ballada; 2. „Emlékek Mihalovich Ödönről.” Özv. gróf Apponyi Albertné előadása. (Felolvasás.); 3. a) Wesendonk-dalok: I. Egy bánat dúl szívemben; II. Terölád oly szépül álmodik; b) Holdvilágos éjjel (ismeretlen szövegíró); c) Ereszkedik le a felhő (Petőfi, énekl. Sándor Erzsébet, zongorakísérettel); 4. IV. szimfónia.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: „Séta Jugoszlávia szívében.”

Közvetítés az újjáépült Belgrádból és környékéről. Beszél Budinszky Sándor. (Hangfelvétel.)

10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.00: Stanoje Jankovic, a belgrádi opera tagja énekel, zongorakísérettel.

a magyar-jugoszláv művészesere keretében. 1. Verdi: Alarcosból, ária; 2. Rossini: A szevillai borbély, ária; 3. Hristics: Elégia; 4. Gotovac: Erbez jött; 5. Konyovics: Ablak alatt; 6. Bosnyakovics: Anyám, elmegyek; 7. Mokranjac: Mirjano.

11.30: Géczy Barnabás zenekarának hanglemezel.

1. Sarasate: Cigányosan; 2. Rimszkij-Korszakov: Hindu dal; 3. Chopin: Perceringő; 4. Csajkovszkij: Dal szöveg nélkül; 5. Vecsey: Valse triste; 6. Balázs Árpád: Szeretnék május éjszakáján, dal; 7. Lehár: Részletek a „Víg özvegy” c. operettből.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6—6.25: Német nyelvoktatás. Szentgyörgyi Ede dr előadása.

6.30—7.10: Szalónötös.

1. Billi: Burleszk-szerenád; 2. Zeller: Rózsadal a „Madarász” c. operettből; 3. Kappusch: Ezüst harangok; 4. Schubert: Tánccok; 5. Grieg: Nyári este; 6. Leoncavallo: Mattinata; 7. Kreisler: a) Régi dal; b) Szép rozmaring.

7.30: „Esperanto en Hungerlando.” (Az esperanto Magyarországon.) Mihalik József esperantónyelvű előadása.

8.00: Hírek.

8.20: Hanglemek.

I. Filmdalok. Wood—Wolfe: De Glory Road, dal (Lawrence Tibbett); 2. Nichols: Művirágok, filmdal (Frances Day); 3. Spoliarsky—Wimperis: Néger esőnakosdal (Paul Robeson); 4. Robin—Holländer: Holdfény és árnyak, dal (Dorothy Lamour); 5. Thomas: Téli mese, dal (H. E. Groh); 6. Schertzinger—Alderman: Téged szerettek, blues (Mildred Bailey zenekara); 7. Valera—Lánya: La eucaracha (előadja: Salvador és Consuelo Quiroz); 8. Kókay István: Piros pünkösdi napján, dal (Eggerth Márta); 9. Yvain: Qu'est ce que tu dis d'ca, filmdal keringő (ének: Jean Gabin); II. rész: 1. Ravel: Bolero (párizsi szimfonikus tánczenekar); 2. Granados: Spanyol táncok (New Light szimfonikus zenekar, vez. Goossens). III. rész: Novello: „Careless Rapture”, templomi zene (ének: Olive Gilbert és a Drury Lane Theatre Orchestra, vez. Charles Prentice).

9.30: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11: Azonos Budapest I. műsorával.

11.10—11.25: „Felvidéki sikerek: Kokas Eszter dr, az első egyetemi magántanár orvosnő.” Urr Ida előadása.

Utánm: Hanglemek. Beethoven: Coriolan, nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Erich Kleiber).

11.35—12: Hírek, szlovák és ruszin nyelven.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—4.40: A 21-ik honvédegyezred zenekarának műsora. Vezényel Hadányi Antal. 1. Hadányi: Rámpai ezredes, induló; 2. Rosas: Hullámok felett, keringő; 3. Kéler: Vigjátéknyitány; 4. Wacek: Strauss-melódiák; 5. Kálmán: Csárdáskirálynő, egyveleg; 6. Langer—Kliment: A nagymama meséi; 7. Kacsóh: Rákóczi megtérése, dal; 8. Pécsi: Pécadorok bevonulása, induló.

Közben

3.50—4.00: Hírek.

4.40—4.45: Műsorismertetés.

4.45—5.40: Azonos Budapest I. műsorával.

5.40—6.00: Az ifjúságnak. „Magyar lelkesedés, magyar munkakedv.” Bors Kálmán előadása.

6—7.25: Azonos Budapest I. műsorával.

7.30—8.00: Ruszin félóra. Prjasevskij Sándor: „Musszorgszkij Modeszt Petrovics.” (A zeneköltő születésének 100-ik évfordulója alkalmából.) Előadás. II. Részletek Musszorgszkij műveiből (hanglemzről): 1. Trepak a „Halál dalai és táncai” c. ciklusból (ének: Todor Saljapin); 2. a) Boris búcsuja; b) Boris halála, áriák a „Boris Godunov” c. operából; 3. Perzsa tánc a „Chovanstina” c. operából (londoni szimfonikus zenekar, vez. Albert Coates). — Polcsa dlja Podkarpatskoj Rusi. I. Alexander Prjasevskij: Modest Petrovics Musorgskij. (Doklad po slucaju 100-letnej hodovsciny so dnja rodenija kompozitora.) II. Kartiny iz kompozicij Musorgskaho (gramofonnyja plastinkij). 1. Trepak iz ciklja „Pesni i tancy smerti.” Ispolnit Fjedor Saljapin; 2. a) Proscanije Borisa; b) Smertj Borisa. Ariji iz opery „Boris Godunov.” Ispolnit Fjedor Saljapin. 3. Persijskij tancy iz opery „Chovanstina.” (Arranzirovka Nikolaja Rimszkaho-Korsakova. Ispolnit Londonskij orkestr. Doroget Albert Coates.) 8—8.30: „Mai felvidéki költők”: Merényi Gyula. Kemény Gábor előadása szemelvényekkel.

8.30—12.15: Azonos Budapest I. műsorával

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méterem.

Éjtel 1—2 óráig.

RÁDIÓ VILÁGSTATISZTIKA

Érdekes statisztikai adatok jelentek meg legutóbb külföldi szaklapokban a rádió elterjedtségéről és szerepéről az egész világon. Kiténik ezekből — ami egyébként már régóta ismeretes, — hogy a rádió terén verhetetlenül Amerika vezet. Az Egyesült-Államokban él a legtöbb rádióhallgató: 28 millió ember. Ennek megfelelően a rádiókészülékek villanyfogyasztása is óriási: 1,296,000,000 kilowattóra évenként. Az amerikai villanytelepek tehát csak rádióvetéllé célokra majd ezerháromszáz millió kilowattóra villanyáramot adnak el minden esztendőben. Az amerikai háztartások 88%-a van rádióval felszerelve. Világviszonylatban a második helyen mingyárt Németország következik, ahol a rádió elsőrendű szerepet játszik a propagandában. A németországi rádióhallgatók száma több mint 10 millió, vevőkészülékeik évi áramfogyasztása

pedig kerekén 540 millió kilowattóra; ez pedig a német-villanytelepek számára 215 millió márka, azaz körülbelül 300 millió pengő bevételt jelent. A harmadik legnagyobb „rádióhallgató ország” Anglia 8.8 millió fővel. Franciaországban 4.6 millió ember hallgat rádiót, Japánban négy millió. Több mint egy-egy millió hallgatója van Svédországnak, Hollandiának, Belgiumnak és Ausztráliának. A dániai rádióhallgatók száma 800,000. Háztartásokra számítva át azonban, Dánia közvetlenül az Egyesült-Államok után következik, mert a dán háztartások 74%-a van rádióval felszerelve. Az angliai háztartásoknak viszont még csak 70, a németországiaknak még éppenséggel csupán 60%-át „rádióstitották” eddig. A német adatok egyébként a legutóbbi idők eseményeivel kapcsolatban még alaposan megváltozhatnak.

Dr. Heigl László
(Brunhuber felv.)

BUDAPEST I.

- 6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek.
1. Barna: Árpád apánk, induló (Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara, vez. Fígedy Sándor); 2. Bordin: Bécsi idill, keringő (Inog bécsi zenekara); 3. Tüzérségi induló (lengyel 1. tüzérezred zenekara, vez. Cymermann); 4. Blon: Gnómok felvonulása (Komor Géza zenekara); 5. Fígedy Sándor: Hunyadi János induló (Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara, vez. a szerző).
- Utána: Etrend, közlemények.
- 10.00: Hírek.
- 10.20: „Az első pesti szépségverseny.”
Irtó Rozsnyay Kálmán. (Felolvasás.)
- 10.45: „Nyári sportruhák.”
(Felolvasás.)
- 11.10: Nemzetközi vízelzészolgálat.
- 12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: Szmirnov Szergej balalajkazenekara. Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízjárásjelentés.
- 1.30: Hanglemezek.
1. Donizetti: A kegyencső, ária (Fleta); 2. Rossini: A szevillai borbély, Rosina belépője (Conchita Supervia); 3. a) Schubert: Moment musical; b) Rameau: Tambourin (hegedű: Fritzy Kreisler); 4. Händel: Acis és Galathea, ária (Armand Grabbé); 5. Gluck: Orfeusz és Eurydike, ária (Louise Homer); 6. Mozart: Török induló (esembalo: Vanda Landowska); 7. Wagner: Lohengrin, részlet az első felvonásból (Emil Schipper); 8. Gounod: Philemon és Baucis, ária (Galli-Curci); 9. Liszt: La Campanella (Jeanne-Marie Darré); 10. Ponicelli: Gioconda, ária (Pataky Kálmán); 11. Offenbach: Hoffmann meséi, ária (Miliza Korjus); 12. Verdi: A lombardok, hármás (Bianca Scacciati, Merli és De Angelis).
- 2.30: Hírek.
- 2.45: A rádió műsorának ismertetése.
- 3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
- 4.10: Asszonyok tanácsadója.
(Arányi Mária előadása.)
- 4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 5.10: „Furcsaságok az élők világából.”
Szathmáry Sándor előadása.
- 5.40: A rádió szalózenekara.
1. Lecocq: Angot asszony leánya, nyitány;
2. Stephanides Károly: Gavotte ceremoni-
elle; 3. Gebhardt Ró: Elmúlt napok...;
4. Ketelbey: Cigánytánc; 5. Paksy József:
Szerelmi keringő; 6. Kenessey Jenő: Két
tánc; 7. Lehár: Arany és ezüst, keringő; 8.
Mya Tamás: Románc; 9. Kálmán Imre:
Jozefin császárné, egyveleg.
- 6.45: „A lapszerkesztés műhelytitkai.”
Innocent Ernő eszegeése.
- 7.15: Hírek.
- 7.25: Gartlgruber Mária zongorázik.
a magyar-jugoszláv műsorcsere keretében.
1. Jozep Slavenski: Jugoszláv szvit; a) Téma
improvizációkkal; b) Balkáni scherzo; c)
Adagio religióso; d) Jugoszláv tánc; 2. Boris
Papandopulo: Kontratánecok; 3. Marko Traj-
cevic: Hét balkáni tánc.
- 7.55: Révay Géza elbeszélései.
1. Ópiumot szívtam; 2. A két Alger.
- 8.20: Budapesti Hangverseny Zenekar.
Vezényel Rajter Lajos. 1. Schubert: Befeje-
zetlen szimfónia, h-moll; 2. Körmendi Ede:
Romantikus zene; 3. Ljadov: Orosz népdalok; 4. Strauss János: Szerellem és vidám-
ság az életben, keringő (Mein Lebenslauf ist
Lieb' und Lust).
- 9.40: Hírek, időjárásjelentés.
- 10.00: Táncklemezek.
- 10.40: Hírek német, olasz, angol és francia
nyelven.
- 11.00: Lendvai Jóska cigányzenekara muzsi-
kál.
Orbán Sándor énekel. Dalok. Pete Lajos: Páros
csillag; Kádas György: Fehér selyem; Ha
bemegyek a csárdába...; Lányok, lányok,
népdalok; Wachutka—Radics: Mézeskalacs-
szív; Végimentem, népdal; Szávozdz Richard:
Rózsabimbó; Garami Béla: Felhőzik a tiszta-
virág; Repül a szán, népdal; Morvay: Bada-
csonyi kéknyelű (Szondy szövé.); Erdő mélyén
kakukmadár, népdal; Farkas: Eltörött a zezüst-
hangú tilinkóm (Korányi szövé.); Azt hallot-
tam kiesike babám, népdal; Kertész Zsig-
mond: Szép a rózsám (Kubányi szövé.); Én-
délyi Mihály: Fenyő, fenyő.
- Közben kb.
- 11.15: Beszélgetés Robert Valléry-Radot
francia publicistával.
- 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.15: Francia nyelvoktatás.
(Garzó Miklós dr.)
- 6.45: Kányási Jenő cigányzenekara.
- 7.25—7.50: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági iélorája.
- 8.00: Hírek.
- 8.20: „A budapesti városháza.”
Kuszák László előadása.
- 8.50: Hanglemezek.
1. Mendelssohn: III. szimfónia, 56. mű (Royal
philharmonic orchestra, vez. Felix Weingart-
ner); 2. Wagner: Siegfried idill (newyorki fil-
harmonikusok, vez. Toscanini); 3. Liszt: Esz-
tur zongoraverseny (londoni filharmonikusok,
vez. Wood, zongora: Walter Gieseking).
- 10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

- 10—11: Azonos Budapest I. műsorával.
- 11.10—11.35: „Rodostói emlékeim.” Heigl
László dr előadása.
- 11.35—12: Hírek magyar, szlovák és ruszin
nyelven.
- 12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 3.25—4.40: Illés Dodó cigányzenekara muzsikál.
Közben
- 3.50—4.00: Hírek.
- 4.40—4.45: Műsorismertetés.
- 4.45—6.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 6.25—6.45: Szlováknyelvű ifjúsági előadás.
Oláh József: „Ki a szabadda!” — Slovenská
prednáška pre mládež. Jozef Oláh: Hor sa
de priro dy!
- 6.45—7.15: A Kassai Zenekedvelők Koszorús
Dalegyetének női kara énekel. Vezényel:
Rajeczyné-Libay Ica. 1. Galgóné-Szobissek
Laura: Magyar visszhang; 2. Vásárhelyi
Zoltán: Három népdal; 3. Kriza: Cu, föl,
lovam! 4. Kodály: Túrót eszik a cigány;
5. Lányi Ernő: Vándorol a golya; 6. Siklós
Albert: a) Füllemüle dal; b) Mese; 7. Lányi
Ernő: Falu végén kurta kocsmá.

- 7.15—7.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 7.25—7.50: Azonos Budapest II. műsorával.
- 7.55—8.15: „Mentőtanfolyam, I.” Kemény
Albert dr előadása.
- 8.20—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLAMÚ MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson 9.125 kilohert-
luson 32.88 méteren.

Ejjel 1—2 óráig.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m,
Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 218.6 m,
Pécs 204.8 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, MÁJUS 14:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, MÁJUS 15:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, MÁJUS 16:

Reggel 6.45-től délután 7.25 azonos Budapest I.
műsorával.

7.25—7.50-ig azonos Budapest II. műsorával.

7.55—12.15-ig azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, MÁJUS 17:

Reggel 6.45—10.40-ig azonos Budapest I. mű-
sorával.

10.40-től azonos Budapest II. műsorával

az Operaház előadásának végétéig.

Majd azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, MÁJUS 18:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, MÁJUS 19:

Reggel 6.45—10.40-ig azonos Budapest I. műso-
rával.

10.45-től azonos Budapest II. műsorával

az Operaház előadásának végétéig.

Majd azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, MÁJUS 20:

Reggel 6.45-től délután 7.30-ig azonos Bpest I.
műsorával.

7.30—7.55-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

NÉMETORSZÁG HEGYI TÁVOLBALÁTÓJA

Ismeretes, hogy a rádió-távolbalató üzeméhez a rövid és az ultrarövid hullámok a legalkalmasabbak, mert csak ilyen szapora rezgésekkel lehet a fénynek és az árnyéknak azt a milliönyi fokozatát átvinni, amivé a korszerű távolbalató-adókészülékek a látott tárgyat, vagy jelenet képét felszabdallják. Viszont az igen rövid hullámok terjedési viszonyai megkövetelik, hogy az adó-antenna (rendszerint csak egy oszlop, vagy rúd) minél magasabban álljon. Ezért helyezték például az amerikaiak is egyik legismertebb távolbalató-adójukat a százkét emeletes newyorki Empire State felhőkarcoló ormára s ezért építi most Németország legkorszerűbb televíziós állomását a Harz-hegységben, az 1142 méter magas Brocken hegycsúcs tetejére. Az állomás építkezései már hosszabb ideje folynak s most befejezéshez közelednek. Az aravetődő kirándulók és természetjárók álmélkodva pillantanak fel az 58 méter magas adó-toronyra, mely szokatlan építkezési

modorával úgy hat, mintha valami utópista regényből lépett volna elő. Az állomásépület tizen-négy emelet magas és felvonó könnyíti meg benne a közlekedést a személyzet számára. A személyzetnek egyébként nem lesz itt könnyű dolga, mert az állomás messze esik a legközelebbi emberlakta helytől és a csúcson, kivált tél idején, nem mindig a legbarátságosabb az időjárás. Ezért minden megtehető, hogy a személyzet tagjai részére elviselhetővé tegyék az ottartózkodást: fűtés, konyha, fürdő áll az alkalmazottak rendelkezésére, ha munkájuk esetleg folyamatos éjszakai szolgálatértelre kényszeríti őket. Egyébként a Brocken-hegyi távolbalató nem önálló állomás, hanem csak a berlini televízió műsorát fogja relézni.

Hír szerint még ebben az esztendőben megkezdői működését s nem sokkal azután megépül a második német hegyi televíziós állomás is, a Taunusz-hegységbeli Feldbergen.

5.10 Derka Clarisse (Schäffer felv.)

BUDAPEST I.

- 6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek.
 1. Müller: Kossuth induló (rendőrzenekar, vez. Szőlőssy Ferenc); 2. Ferrero: Szikrák, polka változatokkal (xilofon: Cariolato); 3. Holzmann: Tűzelj, induló (Wilhelmshaveni II. tüzérezred zenekara, vez. Welge); 4. Jonasson: Kakuk-keringő (Beres Alfréd zenekara); 5. Kraul Antal: Solyommadár, induló (Mária Terézia I. honvédgyalogezred zenekara, vez. Fígedy Sándor).
- Utána: Étrend, közlemények.
- 10.00: Hírek.
- 10.15: Gyermekdélelőtt:
 Hogyan találták ki az emberek a labdarúgó játékot? Beszélgetés sportzenével és sportdalokkal.
- 10.45: „Barangolás a Körös völgyében.”
 Szitnyay Jenő előadása.
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: A Mária Terézia I. honvédgyalogezred zenekara.
 Vezényel Fígedy Sándor. 1. Bellini: A puritánok, nyitány; 2. Ketelbey: Vakáció, szvit három tételben; 3. Fígedy: Gavott és rondo; 4. Pares: Balett-ábránd; 5. Volkmann: Keringő; 6. Chopin: Polonaise.
- Közben kb.
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
- 1.30: A rádió szalózenekara.
 1. Millöcker: A koldusdiák, nyitány; 2. Jacobi: Menüett a „Jánoska” c. daljátékából; 3. Huszka Jenő: Induló; 4. Charossin: Matróz-orjárat; 5. Logodi Frigyes: Arvalányhaj; 6. Löhr-Huber: Két régi bajor polka; 7. Delibes: Részletek a „Coppélia” c. balettből.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: A rádió műsorának ismertetése.
- 3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, ételmisszerárak.
- 4.15: A rádió diáktéglórája:
 „Magyar művészet a múlt század elején.”
 Írta Csabai István dr. (Felolvasás.)
- 4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 5.10: „Nők a nyeregben.”
 Derka Clarisse előadása.
- 5.40: Toll Jancsi cigányzenekara.
 Tárogatószámokkal közreműködik Patkós István. 1. a) Dankó: Nagy Beresényi Miklós; b) Andrassy Tivadarné: Krasznahorka büszke vára; c) Csinom Palkó; 2. a) Farkas Imre: Dal; b) Rátkay L.: Azért csillag, hogy ragyogjon...; c) Szentirmay: Hullámzó Balaton tetején; d) Simonffy Kálmán: Ez az én szeretőm; e) Kis angyalom... népdal.
- Közben kb.
- 6.10: „A költő visszanéz őseire.”
 Fábian István dr. előadása. A verseket Fáy Béla mondja el.
- 7.15: Hírek.
- 7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.
- 7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.
 Max Hízel kamaraénekes vendégfelléptével „Aida.” Dalmű négy felvonásban. Szövegét írta Ghislanzoni. Fordította Zoltán Vilmos. Zenéjét szerezte Verdi. Vezényel Failoni Sergio. Néhai Szemere Árpád rendezése szerint (I., II., III. felv.). Személyek: A király — Szomolányi János; Amneris, leánya — Dósa Mária; Aida — Rigó Magda; Radames — Max Hízel; Ramfis, főpap — Kóréh Endre; Amonasro — Losonczy György; Hírhozó — ifj. Toronyi Gyula; Főpapnő — Kováts Jolán.
- Az I. felvonás után kb.
- 8.20: Hírek.
- A II. felv. után kb.
- 9.35: Hírek, időjárásjelentés.
 A III. felv. után kb.
- 10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.
- 11.00: Hanglemezek.
 1. Suppé: Pajkos diákok, nyitány (berlini filharmónikusok, vez. Kreuder); 2. Nevin: Rózsakoszorú, fantázia (Hans Bund zenekara); 3. Strauss János: Acceleration, keringő (Menneapoliszi szimfonikus zenekar, vez. Ormándy Jenő); 4. Myddleton: Ott lent délen, amerikai ábránd (Adolf Becker zenekara); 5. Sylva-Brown-Henderson: Operettegyveleg (Al Goodman zenekara).
- Közben kb.
- 11.30: L. Landgraf németnyelvű Petőfi-fordításai.
 Előadja özv. Leicht Jánosné.
- 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.50—7.20: Olasz nyelvoktatás.

Gallerani Bonaventura előadása.

8.00: Hírek.

8.20: „A sárkány születése.”

Tasnádi-Kubacska András dr természetrajzi előadása.

8.50—10.15: Beszkárt-zenekar.

Vezényel Müller Károly. 1. Kéler: Magyar vigjáték nyitány; 2. Dötsch Zoltán: Kis szvit; 3. Beck Ferenc: Orgonavirágzás, keringő; 4. Losonczy Dezső: Alföldi képe, szvit; 5. Cilea: Adrianna Lecouvreur, részletek; 6. Schubert: Három a kislány, egyveleg; 7. Horváth István: Névtelen hősök, induló.

Közben kb.

9.40: Időjárásjelentés.

10.25: Az Operaház előadásának teljes ismeretése.

Utána az Operaház előadásának közvetítése.

Max Hirzel kamaraénekes vendégfelléptével „Aida.” Dalmű négy felvonásban. Szövegét írta Ghislanzoni. Fordította Zoltán Vilmos. Zenéjét szerezte Verdi. Vezényel Failoni Sergio. Néhai Szemere Árpád rendezése szerint. (IV. felv.). (Szereposztást lásd Budapest I. műsorában).

KASSA (259.1 m.)

10—10.45: Azonos Budapest I. műsorával.

10.45—11.35: Hanglemezek. Magyar nóták és csárdások. 1. Simkó Gusztáv: Sirassatok engem orgonavirágok (László Imre); 2. a) Szőke kislány csitt...; b) Édes, kedves feleségem (Magyari Imre és cigányzenekara); 3. Beleznay Antal: Két gyöngye volt a falunak (Cselényi József); 4. Bodrogi Zsiga: Futóbolond lett a falu legderekek legénye (Cselényi József); 5. Kubányi György: a) Tulipános csárdás; b) Most kezdődik a tánc (Kalmár Pál); 6. Balázs Árpád: Minden mulandó (Balázs Árpád); 7. Dankó Pista: a) Lemondás; b) Eltörött a hegedűm (Magyari Imre és cigányzenekara); 8. a) Reményi Béla:

Kék pettyes rakott szoknya; b) A faluban nincsen szép lány (Cselényi József); 9. Balázs Árpád: Ahogy én szeretlek (László Imre); 10. Dankó Pista: Most van a nap lemenőben (Kalmár Pál); 11. Berkes Béla—Sándor Jenő: A te kis kertedben (László Imre); 12. Sas Náci: Selyem a ruhája (Sárosy Mihály); 13. a) Édesanyám, édesanyám; b) Sárka esik; c) Várady László: Putrikban lakik a Sári (Farkas Jenő és cigányzenekara).

Közben

11—11.10: „Kassa dalosélete”. Schalkház Lipót előadása.

11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—3.50: Stein Erzsébet hegedű, zongorán kíséri Gabos Márta. 1. Kodály: Adagio; 2. Zarzycki: Mazurka; 3. Debussy: A lenhajú lány; 4. Kreisler: a) Caprice; Viennois; b) Tambourin Cionois.

3.50—4.00: Hírek.

4—4.40: Hanglemezek. 1. Csajkovszkij: 1812. nyitány (Berlini Filharmonikusok, vez. Selmar Meyrowitz); 2. Liszt: Elfelejtett keringő (Valse oubliée, zongora: Simon Barer); 3. Wagner: Nürnbergi mesterdalnokok, Walter versenydala (gordonka: Pablo Casals); 4. Turina: Fandaguillo (gitár: Andres Segovia); 5. Debussy: Hegedű-zongora szonáta (Jacques Thibaud hegedű, Alfred Cortot zongora); 6. Bartók: Rondó (zongorán játssza a szerző); 7. Sztravianszki: Tűzijáték (Berlini Filharmonikusok, vez. Erich Kleiber).

4.40—4.45: Műsorismertetés.

4.45—6.00: Azonos Budapest I. műsorával.

6—6.25: Ruszinnyelvű előadás. Hladnyik István: „A kárpátorosz nép dalokban.” — Stefan Hladnyik: „Karpatorusskij narod v pesnach.”

6.25—7.10:

1. A kassai Kazincezy Társaság színjátékos gárdájának működése. Beszélgetés Éder Elzával; 2. Darkó István: Sós és kenyér. Hangjáték. Előadják a Kazincezy Társaság műkedvelői, rendező: Marossy Lajos.

7.15—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson. 9.125 kilocikluson, 32.88 méterem. Éjjel 1—2 óráig.

A MIKROFÓN ELLENŐRZI A RENDŐRÖK UDVARIASSÁGÁT

A rendőr legyen szigorú, intézkedéseiben hajthatatlan és erőlyes, de azért tanúsítson udvariasságot mindenkivel szemben! Ez a szabály nemcsak nálunk, hanem Amerikában is kötelező a hatósági közvegre. Decatur, illinois városban nemrég razziaszerű próbákkal vizsgálták meg, mennyire felelnek meg a közlekedési rendőrök ennek az előírásnak. A városi hatóságok egyik tisztviselője, áruházban, autótúra indult és számtizándékkal annyi szabálytalanságot követelt el, hogy az őrszem végül is megállította és igazoltatta. A „tettlenkapott” autóz vezető leeresztette az ablakot, hogy átadja a rendőrnek igazolványait (talán felesleges mondanunk, hogy azok erre az alkalomra, külön készültek), de

abban a pillanatban titkon megnyomott egy gombot, mely bekapcsolta az ablakkeret belső oldalára szerelt apró, érzékeny hallgatózó mikrofónt és elindította a kocsis hátsó részében rejtőző lemezfelvétel készülőket. A gép az egész párbeszédet szépen viaszhengerre rögzítette azt azután az illetékes hiyatalban lepergették a razzia, hír szerint, jó eredménnyel járt. A mikrofón pompás és megbízható ellenőrné bizonyult. A henger persze perdöntő tanuvallo másként szerepelhet abban az esetben is, ha nem a rendőr, hanem a vezető felelkezik meg a jogmodorról és a hatóságok iránti köteles tiszteletéről; mert minden utólagos tagadása hiábavaló, beszélőgép saját szavait olvassa a delikvens fejéren

Délibáb

Marjay Erzsébet

5.10

(Amatőr felv.)

BUDAPEST I.

8.00: Szózat.

Utána: Hanglemezek.

1. Kéler: Vigjátéknyitány (Radiola-zenekar, vez. Friedl Frigyes); 2. Lengyel népdalok (Aniela Szleminszka); 3. Suchocki: Lengyel néptánc (Ludowa lengyel zenekar, vez. a szerző); 4. Lohmann: Bajor polka (harsóna: a szerző); 5. Trelles—Ceriff: Insomnio, tangódal (Carlitos Gardel); 6. Canta la marimba, mexikói népdal (Pilar Arcos); 7. Dacosok, ländler (Kraul Holzfeind citerahármasa); 8. Fogadott a legény a lánnyal, horvát népdal (Nikola Gvečjics); 9. Horvát népdal-egyveleg (tamburicazenekar, énekkel); 10. Vidamesco: Szép az élet, csárdáseggyveleg (Cecile Solas zenekara); 11. Gyenge Sándor nótája (Cselényi József); 12. vitéz Kókay István: Messze van a nyíregyházi kaszárnya; Vékony deszkakerítés, csárdások (Kalmár Pál); 13. Fricsay Richárd: Pipiros induló (Mária Terézia 1. honvédgyalogzerezet zenekara, vez. Fricsay Richárd).

8.45: Hírek.

8.55—9.55: Ifjúsági istentisztelet

közvetítés a Hősök teréről a Katolikus Nagygyűlés alkalmából. Énekel a jelenlevő ifjúság (népének). Beszélő: Jandik József érseki tanácsos, hittanár.

9—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból.

Prédikál Muraközy Gyula budapesti lelkész.

11.00—12.15: Hanglemezek.

1. Mozart: Bölcsődal (Géczy Barnabás zenekara); 2. Gadman—Eberhart: At dawning, dal (Nelson Eddy); 3. Régi kedvenc táncszámok (New Mayfair tánczenekar); 4. Haines—Harper: Cigány-bölcsődal (Gracie Fields); 5. Dubin—Burke: Kőnyek szememben, lassú keringő (Thereminszóló: L. H. Shevell); 6. Bárczi Tibor: Tangódal (ének: Daniele Serra); 7. Gsajkovszkij: Chanson triste (Géczy Barnabás zenekara); 8. Oreliche: Bolero (ének: Elyane Celis); 9. Lieurance: Minnetonkai vízeknél, indián szerelmi

dal (hegedű: Renée Chemet); 10. Stolz: Hársfa áll szülőházam előtt (ének: Karl Schmitt Walter); 11. Ríchartz: Kis menüett (Géczy Barnabás zenekara); 12. Kapeller: Ich hab'amal a Räuscherl g'habt, dal (Erna Sack); 13. Ketelbey: Hawai kék vízeknél, hangfestmény (Walter Fenske zenekara); 14. Gershwin: Nice work if you can get it, filmdal (Fred Astaire); 15. Brusso: Őszi verőfény (Géczy Barnabás zenekara); 16. Abrahams: What is this thing?, blues (Frances Day); 17. Bräu: Egyszerűen mulatságos, klarinészóló (Albert Bru); 18. Koehler—McHugh: Bájós hölgy, dal (Bing Crosby); 19. Valente: Exotikus szerenád, tangó (Géczy Barnabás zenekara); 20. Billy—Mayhew: It's a sin tell a lie, dal (Ruth Etting); 21. Dubin—Waren: Lulu, fox (Mills-fivérek).

12.20: Pontos időjelzés, időjárás és vízállás-jelentés.

12.30: Koncert fúvószenekar.

Vezényel Keil Ernő. 1. Kéler: Rákóczi nyitány; 2. Bizet: Arles-i leány, I. szvit; 3. Haydn: a) Menüett; b) Lacombe: Tavaszi muzsika (hangszerelte Hochstrasser Ferenc); 4. Hazai nóták, induló (hangsz. Hochstrasser); 5. Suppé: A szép Galathea, nyitány; 6. Kacsóh: Részletek a „János vitéz”-ből; 7. Strauss-János: Császárs-keringő; 8. Offenbach: Intermezzo és Barcarola a „Hoffmann meséi” c. operettből; 9. Lehár: Losonci-induló.

Közben kb.

1.05: „Világhíradó.”

Máthé Elek dr előadása.

2.00: Pertis Pali cigányzenekara.

3.00: „Házi áldás.”

Móra Panka meséje.

3.15: Hanglemezek.

I. rész: 1. Bizet: Carmen, toreador, dal (Lawrence Tibbett); 2. Bizet: Carmen — Micaela áriája (Eide Norena); 3. Chopin — Popper: Esz-dur nocturne (gordonka: Pablo Casals); 4. Wagner: Walkür, részlet a III. felvonásból (Frida Leider és Friedrich Schorr); 5. Verdi: Rigoletto, ária a II. felvonásból (Lily Pons); 6. Verdi: Rigoletto, ária a III. felvonásból (Fleta); 7. Dohnányi: f-moll etűd (zongora: Cyrill Smith); 8. Puccini: Tosca — levélárja (Gigli); 9. Puccini: Tosca, kettős (Fleta és Austral); 10. Borodin—Rim-szkij-Korzakov: Igor herceg, induló (B. B. C. szimfónikus zenekar, vez. Adrian Boult). II. rész: Goldmark Károly művei; 11. Házi-tücsök, előjáték a III. felvonáshoz (bécsi filharmonikusok, vez. Clemens Kraus); 12. Sába királynője, ária az I. felvonásból (Németh Mária); 13. a-moll hegedűversenyből: Air (Erica Morini); 14. Sába királynője, bevonulási induló (berlini állami opera zenekara, vez. Leo Bach).

4.30: „Pesti kislány Párizsban.”

Thurzó Gábor elbeszélése.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: Marjay Erzsébet énekel, zongorakísérettel

1. Arenszkij: Az énekes; 2. Rimszkij-Korzakov: A csalóány és a rózsza;

Déliabál

3. Chaminade: Jöjj boldogság; 4. Ellen Wright: Ibolya; 5. Szabados Béla: Letéptem a legszebb rózsát; 6. Káldy Gyula: Csalogánydal; 7. Mikus-Csák István: Lemondás; 8. Igyártó Zoltán: Hulldogál a vadgesztenye virága.
- 5.40: „Nyugat ismét szövetkezik a szovjet-tel.”
Csiszár Béla előadása.
- 6.10: Tánclemezek.
- 6.25: „Méhészeti időszerű tanácsadó.”
Valló Árpád gazdasági tanácsos, méhészet főfelügyelő előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.
- 6.40: A rádió szalónzenekara.
Vezényel Bertha István. 1. Lehár: Részletek a „Pacsirta” c. operettből; 2. Szirmai Albert: Operett-részletek.
- 7.15: Hírek.
- 7.25: Magyarország és az Ir Szabad Állam válogatott labdarúgó csapata mérkőzésének II. félideje.
Közvetítés a hungáriaúti sporttelepről. Beszél Pluhár István. (Hangfelvétel.)
- 8.20: „Balassa Bálint.”
Hangjáték négy részben. Irta Pálfalvi Ilona. Rendező Németh Antal. Személyek: Balassa Bálint — Pelheő Attila; Rimay, apródja — Primusz István; Pálffy, generális — Lehotay Árpád; Gall Cézár, a német tüzérség parancsnoka — Nagy Adorján; Sárközi, hadnagy — Apáthy Imre; Balázs deák, hadnagy — Pálóczy László; Dobokay Sándor, jezsuita pater — Turányi Alajos; Egyik német tiszt — Galetta Ferenc; Másik német tiszt — Szőke Lajos; Fiatal katona — Antók Ferenc; Öregbb katona — Szathmáry Lajos; Első vitéz — Abonyi Tivadar; Második vitéz — Szőke Sándor; Harmadik vitéz — Szapáry Sándor; Negyedik vitéz — Sándor István; Öreg vitéz — Pintér Imre; Feleser — Szilassy Gyula; Első árus — Hajagos Károly; Második árus — Thury Elemér.
- Utána kb.
- 9.40: Hírek, időjárásjelentés.
- 10.00: Dohnányi Ernő Liszt-műveket zongorázzik.
1. Fantázia a B. A. C. H.-ra; 2. Desz-dur Consolation, 3. sz.; 3. h-moll szonáta.
Ezt a műsort 10.00—10.40-ig a North Ireland és a Welsh Region, 10.15—10.40-ig pedig a Scottish Region angol állomás is átveszi!
- 10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.
- 11.00: Operaházi zenekar.
„Magyar balettrészletek.” Vezényel Fridl Frigyes. 1. Szabados Károly: Viora balettből; a) Székely néptánc; b) Keringő; c) Bolygó tüzek, szerző; 2. Sztrojanovits Jenő: Magyar kórtánc a „Csárdás” balettből; 4. Dohnányi: Menuett és nászkerítő a „Pierette fátyola” c. némajátékából; 4. Rajter Lajos: Részletek egy balettből.
Ezt az adásunkat a lengyel rádióállomások is átveszik!
- 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.10—5.35: „A tudomány műhelyéből.”
(Felolvasás.)
- 6.25—6.35: Néprajzi mesemondó-hanglemezek.
Bevezető beszédet mond Balla Péter.
- 7.25: A rádió szalónzenekara
1. Coates: Kis szvit; 2. Kálmán Imre: Cirkuszhercegnő, egyveleg.
- 8.00: Hírek, löversenyeredmények.
- 8.25—9.25: Zenei arcképek.
(Hanglemezről.) 1. Weber operarészletek (Eli-sabeth Paetzold, Peter Anders, a berlini filharmonikus zenekar és énekkar, vez. Kurt Schröder); 2. Schubert-egyveleg (berlini állami opera zenekara, vez. Schultze); 3. Lortzing-egyveleg (Tresli Rudolf, Küster, Nissen, Hiller, Arnold, a berlini állami opera zenekara és énekkara, vez. Schröder); 4. Chopin-egyveleg (Marek Weber zenekara); 5. Csajkovszkij (Anita Gura, Willi Stech, Peter Anders, berlini filharmonikusok, vez. Schröder); 6. Grieg-egyveleg (berlini fildarmonikusok).
- 9.30: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

- 8.45—9.55: Azonos Budapest 1. műsorával.
10—10.15: Hírek, műsorismertetés.
10.15—11.30: Evangélikus Istentisztelet. Predikál Greguss Gyula.
11.30—12.15: Azonos Budapest 1. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

- A HAT4 hívójelű adóállomáson, 9.125 kilohertzuson, 32,88 méteren.
Éjjel 1—2 óráig.

A MIKROFON „ETETI” A ZUZÓMALMOT

Egy amerikai ércfeldolgozó-telepen legutóbb a rádiótechnika vívmányait vették segítségül, hogy a zúzómalom egyenletes működését biztosítsák. Ha a malom túlságos zajjal jár, ez annak a jele, hogy nem kap elég ércanyagot és a mikrofon, villamos relé-szerkezet segítségével, fokozza az anyag-utánpótlást. Ha viszont a zúzógépek csendesebben dolgoznak, akkor tele vannak anyag-

gal és a „villanyfűl” úgy szabályozza az adógató-művet, hogy az adagolás csökken. Ilyen módon jelentősen fokozták az ércaprítómű gazdaságosságát. A gépek, a mikrofon meg az erősítőlámpák jóvoltából, mindig pontosan egyforma mennyiségű anyagot dolgoznak fel és eddig elérhetetlen egyenletességgel és pontossággal végzik nem mindennapi munkájukat.

Ifj. Oláh Gusztáv
(Vajda M. Pál felv.)

7.30

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek.

1. Kraul Antal: Zrínyi-induló (Hunyadi János 9. honvédgyalogezred zenekara, vez. Fricsay Ferenc); 2. Courtioux—Laurent: A virág megszólalt, keringő (Robert zenekara); 3. Fasiszta-induló (Fuhse katonazenekara); 4. Beil: Béka-lakodalm (Fesca Jenő zenekara); 5. Striczl József: Kukorica-induló (Mária Terézia I. honvédgyalogezred zenekara, vez. Fígedy Sándor).

Utána: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „Olasz-német uralkodói látogatások ötven év előtt.”
(Felolvasás.)

10.45: „Az étvágytalan gyermek.”
Walter Károly dr egyetemi rk. tanár előadása.
(Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízielőzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalonzenekara.

1. Gershwin: A férfi, kit szeretek, dal; 2. Reektenwald: Nyári est a Napkirály országában, szvit; 3. Künneke: Blues; 4. Liszt: Mazurka brillante; 5. Szirmai Albert: Részletek a „Mézeskalács” c. daljátékából; 6. Lassú és esárdás a „Cigányszerzem” c. operettből.

Közben kb.

12.40: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Allástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara.

Vezényel Vincze Ottó. 1. Lehár: Pesti nők, nyitány; 2. Eördögh János: Toborzó; 3. Polgár Tibor: Nápolyi szerenád; 4. Puccini: Pillangó kisasszony, ábránd; 5. Pécsi József:

Ramadan ünnep; 6. Strauss János: Amit a bécsi erdő mesél, keringő; 7. Lincke: Szilámi díszörség; 8. Eilenberg: Erdőn, mezőn át, galopp.

2.30: Hírek.

2.45: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: A rádió diákielőjárója:

„Mátyás király külpolitikája”. Irta: dr Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

Utána: Ifjúsági közlemények.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: Oláh Lajos cigányzenekara.

6.00: Sportközlemények.

6.10: Orosz balettzene. (Hanglemezeiről.)

1. Csajkovszkij: Részletek a „Diótörő” szvitből: a) Kis nyitány; b) Induló; c) Tündérke tánca; d) Trepak (orosz tánc); e) Virágkeringő (Berlín filharmonikusok, vez. Borcard); 2. Sztravinszkij: Petruska, szvit (Bosztóni szimfónikusok, vez. Kuszevickij).

6.50: „Mi a magyar nemzet?”

Ottlik László dr és Szentmiklóssy György dr vitája időszerű magyar kérdésekről.

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Faust”. Dalmű négy felvonásban. Szövegét Goethe után írta Barbier és Carré. Ujra fordította Lányi Viktor. Zenéjét szerezte Gounod. Vezényli Berg Ottó. Rendezte ifj. Oláh Gusztáv. (I., II., III. felv.) Személyek: Faust — Rösler Endre; Mefisztó — Kálmán Oszkár; Valentin — Jámber László; Brander — Szomolányi János; Margit — Tamás Ilona; Siebel — Horányi Karola; Mártha — Szilvassy Margit.

Az I. felv. után kb.

8.30: A rádió külügyi negyedórája.

A II. felv. után kb.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

A III. felv. után kb.

10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.00: Kóczé Antal cigányzenekara muzsikál.
Közben kb.

11.30: Wimpfen Iván báró francianyelvű előadása:

„Les nouveaux centres touristiques hongrois”.
(Az új magyar turista-központok.)

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.15: Gyorsírótanfolyam.
Szlabej Géza előadása.

6.45—7.15: Szabó Sándor hegedül, zongorakísérettel.

1. Bach J. S.: Sarabande; 2. Svendsen: Románc; 3. Brahms: A-dur keringő; 4. Hubay: II. csárdajelenet.

7.30: „Régészeti séta az Aggteleki barlangban.”
Tompa Ferenc egyetemi tanár előadása.

8.00: Hírek.

8.20: Hanglemezek.

I. rész: Operettrészetek. 1. Lincke: Indra birodalmában, nyitány (Berlini állami opera zenekara, vez. Lutze); 2. Eyssler: Bruder Straubinger, dalkeringő (Peter Anders); 3. Lehár: Luxemburg grófja, operettrészetek (szimfónikus zenekar, vez. Polgár Tibor); 4. Felix: Cicák, dal (Erna Sack); 5. Dostal: Egyveleg Fall Leó műveiből (Marek Weber zenekara). II. rész: Szimfónikus jazz. 6. Herbert: Szerenád-szvit (Paul Whitemann zenekara); 7. Sievier—Wark: Tulipánvirágzás, egyveleg (New Mayfair zenekar, énekkel); 8. Thompson—Archer: Vidám egyveleg (Victor Light Opera Company, vegyeskar és szolónéek); 9. Waller—Tunbridge: Tessék, egyveleg (New Mayfair zenekar); 10. Roy—Pola: Mayfair-szvit (Harry Roy zenekara). III. rész: Táncszámok.

9.40: Időjárásjelentés.

10.45: Az Operaház előadásának teljes ismertetése.

Utána: Az Operaház előadásának közvetítése.
„Faust”. Dalmú négy felvonásban. Szövegét

A katódsugár-kalauz

Akár mennyire is biztosak már a mai utaszállító reptülőgépek, a kőd még mindig nagy veszélyt jelent a légiforgalomra és az utóbbi hónapok megrázó repülőszerelességei túlnyomórészt ennek a félelmetes ellenfélnek a rovására írhatók. Csak lassan, fokozatosan küzdi le az ember a kőd veszedelmeit a rádió segítségével. Az east-bostoni (Egyesült Államok) repülőtéren legutóbb újfajta rádió-berendezést próbáltak ki, mely a legsűrűbb kődben is módot nyújt a pilótának arra, hogy baleset nélkül vezesse földre gépét. A repülőtéren felállított adóállomások igen rövid, mindössze 43.18 cm hosszúságú hullámokból álló kékvető lövellnek a magasba, mégpedig abba az irányba, amelyben a gépnek siklórepülésben le kell szállnia. A pilótafülkében, a műszerfalon katódsugárcső van felszerelve; hasonló ahhoz, amit a legújabb remdszerű távolbalátókban használnak, vagy amilyen a korszerű rádiókészülékek optikai hangolászjelzője, az úgynevezett „varázsszem”. A felfogott rádióhullámok hatására a cső kerek üvegkorongján három, zöldes fényben izzó folt jelenik meg. Amíg a gép a helyes irányban és szögben siklik felfelé, a három folt pontosan vízszintes helyzetet

Goethe után írta Barbier és Carré. Ujra fordította Lányi Viktor. Zenéjét szerezte Gounod. Vezényel Berg Ottó. Rendezte ifj. Oláh Gusztáv. (IV. felvonás). (Személyeket lásd Budapest I. műsorában.)

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

11.10—11.25: „A sovány gyermek.” Zemplényi Imre dr előadása.

Utána: Hanglemezek. 1. Sousa: A csillagos lobogó alatt, induló (Berlini Filharmónikusok); 2. Waldteufel: Espana, keringő (Berlini Filharmónikusok); 3. von Blon: Virágstutogás, hangkép (Odeon művészzenekar).

11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—4.40: Linkesch együttes táncmuzsikája. Közben

3.50—4.00: Hírek.

4.40—4.45: Műsorismertetés.

4.45—5.40: Azonos Budapest I. műsorával.

5.40—6.10: Ruszin félóra. 1. Komlóssy Iván: „A falusi ifjúság.” 2. Szuharin Antal szavai. — Polcasa dlja Podkarpatskoj Rusi. 1. Ivan Komlosij: „Selskaja molodoz.” Doklad. 2. Antonij Sucharin deklamirujet.

6.10—6.20: Grieg: Peer Gynt, szvit (New Light szimfónikus zenekar, vez. Eugene Goosens). (Hanglemezről.)

6.20—6.45: „Régi felvidéki írók: Greguss Ágost.” Gömörly János előadása szemelvényekkel.

6.45—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT4 hívőjeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.00 óráig.

foglal el és a középső éppen a korong középpontjában van. De amint csak legkevesbé is eltér a megszabott iránytól, ha meredekebben süllyed, vagy emelkedik, vagy oldalt billen: a foltok azonnal eltörlődnek és idejében figyelmeztetik a vezetőt, hogy „baj van”. A pilóta tehát nem tesz mást, mint ezeket a ragyogó pontokat figyeli és biztos lehet felőle, hogy pontosan a hangárok előtt fog megállni akkor is, ha a sűrű kődben egy ujjnyira sem lát maga alá.

A tanár hangszórón keresztül beszél osztályával

Egyes amerikai iskolákban legutóbb erősítőberendezést szereltek fel, melynek segítségével a tanár a tanári szobából is érintkezésben maradhat az osztályban tartózkodó diákjaival. Az erősítőhöz még rendes rádió-vevőkészülék, villamos beszélőgép és mikrofón is csatlakozik. A mikrofónon át húsz osztály bármelyikével léphet kapcsolatba a tanár anélkül, hogy szobáját elhagyná. De a hangszórókon keresztül rádióműsort, vagy gramofonlemezeket is lehet közvetíteni a tanulók számára.

Pázmán György

(Koller felv.)

6.15

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek.

1. Fricsay Richard: Magyar virtus, induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fígedy Sándor); 2. Baltimore: Táncoló harmonika, polka (Alex Joe és Jungheer Hans); 3. Chraezynski: Lengyel 1. tüzérezred indulója (Lengyel 21. gyalozezred zenekara, vez. a szerző); 4. Erichsen: Harmonika keringő (Odeon harmonika-négyes); 5. Kraul Antal: Recece-induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fígedy Sándor).

Utána: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.15: Ifjúsági rádió:

Dunántúli dalos-muzsikás utazás.

10.45: Mit nézzünk meg?

Eötvös József báró szobrát ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli barangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Járóka Feri cigányzenekara.

Közben kb.

12.40: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, víz-állásjelentés.

1.30: Hanglemezek:

1. Melartin: Add nekem a szívedet (Bautawaara); 2. Moya: Énekek éneke (Richard Crooks); 3. Gigout: Toccata (orgona: Eduard Commete); 4. Szulc: Holdfény, dal (Nellie Melba); 5. Massenet: Elégia, dal (Georges Thill); 6. Debussy: Menüett (gordonka: Pablo Casals); 7. Capaldo: Ellampadine, tarantella (Rosetta Ferlito); 8. Camaiti—Curci:

Velencei éjszaka, dal (Gigli); 9. Delibes—Dohnányi: Coppelia-keringő (zongora: Dohnányi Ernő); 11. Glinka: Éjszakai sereg-szemle (Hermann Schey); 11. Balakirev: Georgiai dal (hegedű: Jaques Thibaud); 13. Maduro: Manuela, dal (Pilar Arcos); 14. D'Italo: Illuzió, spanyol dal (Jaime Plana); 15. Geszler György: Síneken, gépetlud (zongora: Comensoli Mária); 16. Bortyanszkij: Orosz dal (Doni kozák kórus, vez. Szergej Jarov).

2.30: Hírek.

2.45: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszer-árak.

4.15: „Tavaszi ételek.”

Héjjas Pálné háztartási előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: A Vasutas Ének- és Zenetársaság ének-kara.

Vezényel Seres László. 1. Händel: Áldott a fény; 2. Kodály: Este; 3. Hollósy Kornél: Tiszai idill (népdalfeldolgozások); 4. Pestalozzi: Ima a tengeren; 5. Lendvai: Sorsdal; 6. Bazin: Seguidilla; 7. Barthelemy: Nápolyi dal. Az 1—3. számot vegyeskar, a 4—7. számot férfikar adja elő.

5.45: A rádió postája.

6.15: Pázmán György zongorázik.

1. Dohnányi: Pastorale; 2. Saint-Saens: Etüd keringő formában; 3. Pázmán György: Téma változatokkal; 4. Liszt: Rákóczi induló.

6.45: „Ittebei Kiss József pilóta.”

Vitéz Boksas Antal előadása.

7.15: Hírek.

7.25: A rádió szalózenekara.

1. Delibes: A király mondta, nyitány; 2. Jacobi: Ábránd a „Sybill” dallamaiból (Szalózenekarra alkalmazta Bertha István); 3. Lanner: Pestiek, keringő; 4. Poldini: Mese; 5. Pongrácz Zoltán: Verbunkos szvit; 6. Székely—Bertha: Magyar rapszódia.

8.25: Rádió a rádióról.

8.40: „Egy vidám óra az opera-, operett-, film- és hanglez világában.”

A Pécsi Egyetemi Öregdiákok vidám rádió-estje. Összeállította ifj. Holub József dr. Rendező Barsi Ödön. Közreműködik: Zsoltné Jankovics Klára, Hegyi Béla dr, ifj. Holub József dr. Meleser Andor, Véry Endre dr. Reinprecht Rudolf, Werling Gusztáv dr. és Komáromy László, Kiser Lakatos Misi és Lakatos Tóni cigányzenekara.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

- 10.00: A békéscsabai mezőgazdasági iskola hallgatóinak ballagása. Közvetítés Békéscsabáról. Beszél Budinszky Sándor. (Hangfelvétel).
- 10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.
- 11.00: Heinemann Ede jazzzenekara játszik.
- 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.10—5.30: „Az örök város új arca.” Irta Dercsényi Dezső dr. (Felolvasás).
- 6.10—7.05: Magyar nóták és csárdások. Hanglemezeiről. 1. Kádas György: A kis kerek dombon (László Imre); 2. Kalmár Tibor: a) Szeretem a cigányzenét; b) Az én babám dunántúli (Magyar Imre cigányzenekara); 3. a) Vett a rózsám pántlikás kalapot; b) Sudár magas...; c) Sárga rigó, sárga csikó (Cselényi József); 4. a) Szép asszonynak kurizálok...; b) Nem kell a szőke..., csárdások (Magyar Imre cigányzenekara); 5. Gőndör József: Vagy rangosan, vagy rongyosan (Selymesí szöveg, Kórh Endre); 6. a) Lekaszál-ták már a rétet; b) Hármat rikkantott már a rigó (Koloszvári szöveg, Magyar Imre cigányzenekara); 7. a) Votisky: Nédfedele a tanyám (Szentkuthy szöveg); b) Erdélyi: Bogyo, bogyo... (Cselényi József); 8. Hajdu H. András: a) A süvegem; b) Zene, zene (Cselényi József); 9. a) Édesanyám is volt nékem; b) Szerelmes a nap a holdba (Magyar Imre cigányzenekara); 10. Németh Béla: Nem megyek el a templomba (László Imre); 11. Én magam sem tudom, hogy mire is várok (László Imre); 12. Balázs Árpád: Fa lesznek (Magyar Imre cigányzenekara); 13. a) Fűredi: Végigmentem a... b) Erkel Elek: Vörös bort ittam (Palló Imre); 14. a) Nem, nem, nem; b) Kádas György: Kék a búza-virág; b) A faluban nincs több kislány (Rácz Zsiga cigányzenekara); 15. Horváth Dezső: Szeretem a kertét (Kellér szövege, Orbán Sándor); 16. Kalmár Tibor: Ha rossz vagyok (Cselényi József); 17. a) Zöld erdőben jártam; b) Egyszer esik esztendőben; c) Dankó: Egy cica, két cica, csárdások, énekekkel, zenekarral.
- 7.30: A Földművelésügyi Minisztérium mezőgazdasági felőrája.
- 8.00: Hírek, löversenyeredmények.
- 8.20: A Pestszenterzsébeti Levente Egyesület fúvózenekara. Vezényel Ruzsinkó Nándor. 1. Kraul Antal:

- Magyar díszmenetinduló; 2. Borsay: Induló; 3. Fígedy Sándor: Shvov-induló; 4. Ruzsinkó: Bevonulási induló; 5. Müller: Fehérvári-induló; 6. Erkel: Hunyadi-induló; 7. Lehar: Losonczy induló; 8. Maxa: Jaj, jaj, induló; 9. Friesay Richárd: Magyar vér, induló; 10. Teike: Öreg bajtársak, induló; 11. Musso: Nápoly-induló; 12. a) Wiedemann: Wagram-induló; b) Wagner: Jönnek a bosnyákok, induló; 13. Putz Jenő: Otrantói induló; 14. Fabiani—Ruzsinkó: Velence induló.

9.30: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

- 10—10.45: Azonos Budapest I. műsorával.
- 10.45—11.35: Hanglemezek. I. rész. Rossini: Tell Vilmos, nyitány (Berlini állami Opera zenekara, vez. Selmár Meyrowitz). II. rész. 1. Mozart: Varázsfuvola, ária (II. felv. 2. kép, Szabó Lujza); 2. Boito: Mefistofele, ária (I. felv. 2. kép, Wilhelm Bode); 3. Händel: Julius Caesar, ária (Eva Liebenberg); 4. Flotow: Martha, Lionel áriája (Louis Grauveur); 5. Erkel: Hunyadi László, La Grange ária (Szabó Lujza).
- Közben
- 11—11.15: Kazimir Károly előadása.
- 11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
- 12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 3.25—4.40: Székely Lajos szalózenekara játszik. 1. Flotow: Alessandro Stradella, nyitány; 2. Translateur: Bécsi szív, keringő; 3. Bose: Moharórsa; 4. Yoshitomo: Japán babajáték, hangkép; 5. Micheli: Olasz dalgyűjtemény; 6. Lehar: Cärevis, egyveleg.
- Közben
- 3.50—4.00: Hírek.
- 4.40—4.45: Műsorismertetés.
- 4.45—6.15: Azonos Budapest I. műsorával.
- 6.15—6.35: „Mentőtanfolyam II.” Kemény Albert dr. előadása.
- 6.35—6.50: Hanglemezek. Filmdalok. 1. Lányi Viktor: Nem élhetek muzsikaszó nélkül (Kalmár Pál); 2. Dole—Pestalozza: Gribiribin (Grace More); 3. Vecsey Ferenc: Valse triste (Eggerth Márta); 4. Dubin—Warren: You can't run away from Love tonight (Dick Powell); 5. Stolz: Keringdől az „Ősi manőver” c. filmből (Karl Schmitt-Walter).
- 6.50—7.15: Szlováknyelvű hangjáték. „20-ik instancia.” Irta Kalytesuk Vladimir. Rendező: Goldbach Frigyes. — Slovenská rozhlasová hra: „Dvaciatá instancia.” Napisal: Vladimir Klyatesuk. Roziu má: Frigyes Goldbach.
- 7.15—7.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 7.30—7.55: Azonos Budapest II. műsorával.
- 8—8.40: Aczél Vilmosné és Kravarik János magyar nótákat énekelnek, Balog Suhaj Pali matyó cigányzenekara muzsikál.
- 8.40—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLAMÚ MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertzeken, 32.88 métereken.

Éjtel 1—2 óráig.

A külföld zenei műsorai

Május 14. vasárnap

Kilowatt	Hullámhossz		Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hangfelvétel
3	437	Beograd		21.15	20.00	22.30	
100	357	Berlin		20.15	24.00		
100	316	Breslau		20.15		22.30	
32	325	Brünn					
17	364	Bucuresti és					19.30
60	1875	Radio Romania			20.00	18.15	22.30
60	1571	Deutschlands.	20.15	22.20			
150	1500	Droitwich		21.30	19.00		
25	251	Frankfurt		20.15		22.30	
100	331	Hamburg		20.30	22.35		
100	456	Köln	20.30	19.30			22.35
100	291	Königsberg		20.15		22.40	18.10
120	382	Leipzig			20.15	22.30	
50	342	London Reg.		21.05 22.15	21.35		
150	1304	Luxembourg		22.30	22.45	22.00	23.30
50	368	Milano		22.25		23.15	21.00
100	405	München		20.30	18.15		
120	470	Prága					
60	215	Radio Paris	22.30		19.00		
60	420	Róma		21.00			19.25
55	426	Stockholm		20.30	19.50		
100	349	Strasbourg		22.45		23.00	
100	523	Stuttgart			24.00	22.30	
60	3861	Toulouse			22.45	19.05	21.30
120	1339	Warszawa		19.30 21.15		22.15	
120	507	Wien			19.00	20.15 22.30	

Ujrendszerű külföldi zeneműsorunkban a függőleges oszlopok között megtalálhatja a kedvence műsor-számait. Ha például tánczenére vágyik, egy szempillantást kell csak vetni a negyedik oszlopra s abban nyomban megtalálhatja, hogy milyen időpontban hallhat tánczenét. Ahol az éppen kedvező időpontot megtalálta, tekintsen vízszintesen az állomások rovata-ra és tudni fogja, hogy melyik állomásra kell beállítania a gépet.

Ha pedig kedvence állomása van s ennek műsorára kíváncsi, akkor az abécé sorrendjében következő állomások közül kizeresi azt és melléte vízszintes sorban megtalálja, hogy mikor és milyen zenét hallhat onnan.

Kilowatt és hullámhossztáblázat egészíti ki e műsor-íjdonságot.

Amit érdemes meghallgatni...

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 21.45: Droitwichből: Puccini: Tosca c. operája, 2-ik és 3-ik felvonás. 24.00: Stuttgartból: Bruckner: III. szimfónia. 24.00: Berlinből: Mozart: Titusz c. operája. Bruckner: II. szimfónia.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 19.30: Wienből: Verdi: Falstaff c. operája. 20.00: Bucarestből: Weber: Oberon c. operája. 20.15 Breslauból: Haydn: D-dur szimfónia. 24.00: Berlinből: Lehár: Strauss-művek.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Május 15. hétfő					A külföld zenei műsorai	Május 16. kedd				
Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez		Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez
	21.30	22.20			Beograd			18.20		22.15
24.00	18.00				Berlin		24.00	20.15	19.00	
	22.30	20.15			Breslau	20.15	19.00			
					Brünn					
	21.15 21.20	19.15 22.15		20.00	Bucuresti és Radio Romania	20.00	18.15			
	23.00	20.15		19.15	Deutschlands.	21.00	20.30			
21.45	23.30		20.20		Droitwich		21.45		22.55	
	19.30	20.15		19.45	Frankfurt		19.30	20.15		
	22.35	23.05			Hamburg		20.30		18.00	
	22.50	20.30		23.25	Köln			22.35	20.30	
			22.40	20.15	Königsberg		18.50		20.15	22.30
	20.45		22.40	20.15	Leipzig		22.25		19.00	
20.30	21.20 23.05		23.30		London Reg.		20.40	19.30	23.05 23.30	
	19.45	22.30	23.00	21.05	Luxembourg		20.00			
	20.35	22.20		19.25	Milano	21.00	20.30			19.25
	21.20		19.00		München		21.20	22.20		
					Prága					
	22.15				Radio Paris	22.00	20.30		21.45	
	21.45			19.25	Róma		22.30		23.15	19.25
		20.40		22.15	Stockholm		22.15	21.00		
	20.15	21.30		22.45	Strasbourg	20.15			19.30	
24.00	20.15				Stuttgart		19.00	20.15	22.30	
	19.05	22.15			Toulouse			20.30	21.15	
	21.00		19.30	22.00	Warszawa	21.00	19.00			
	19.00	20.15	22.30		Wien	19.30				18.20

Amit érdemes meghallgatni...

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 20.15: Breslauból: Schubert: Belejzetlen szimfónia. 21.00: Königsbergből: Magyarországi képek, dalok, versek. 21.15: Stockholmból: Beethoven hangv., vez. Toscanini. 24.00: Stuttgartból: Liszt-művek.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 19.25: Königsbergből: Strauss J.: A Denevér c. operája. 20.30: Deutschlandsender-ről: Liszt: I. zongoraverseny. Bruckner: I. szimfónia. 21. Milánóból: Bach: Máté passió. vezényel: Furtwängler.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Május 17. szerda						A külföld zenei műsorai	Május 18. csütörtök					
Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez	Opera Szimfónia		Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez		
20.00				18.15	Beograd		20.30		18.30			
	21.00	20.15	22.30		Berlin		24.00		19.35			
20.15			22.30		Breslau		19.00	20.15	23.00			
					Brünn							
	20.30	22.15		19.15 21.15	Bucuresti és Radio Romania							
	22.20	23.00			Deutschlands.	20.30	22.20		19.00			
20.15	23.40	22.45	21.55		Droitwich		23.30	20.00				
20.15	22.20			19.30	Frankfurt		20.15	22.30				
	22.35	20.30	23.20		Hamburg		22.35	20.30				
	22.35	19.15			Köln		20.30	22.35				
	21.00		22.40	18.50	Königsberg	19.25		22.25				
	22.20	23.00	19.00		Leipzig	18.00	20.15					
	19.45	20.15	23.05		London Reg.		19.45	23.05				
	22.10	21.30	23.00		Luxembourg		21.45	20.20	23.05			
	21.15	19.25	23.15		Milano		21.00	23.15	20.35			
		19.00	22.20		München	22.45	19.10					
	19.30		21.45		Prága							
	21.00	19.25			Radio Paris		22.30	19.00	23.00			
	21.15	19.30	22.15		Róma		21.35	23.15	22.40			
20.15		21.30		19.30	Stockholm		22.15	20.35				
24.00	22.30			19.00	Strasbourg	21.30	22.45		19.30			
	22.15	19.00	21.30		Stuttgart		21.00	22.30	19.30			
	19.00				Toulouse		22.15	21.15	22.45			
	21.00			22.00	Warszawa		19.45 23.05	21.50				
	22.30	20.15			Wien			20.15	22.40			

„HALLÓ, BUDAPEST? – ITT NEW-YORK“

Az óceánfeletti rádió-telefonforgalom érdekességei

Tizenkét esztendeje van üzemben és még ma is kevesen tudják, hogy úgyszólván bármely európai nagyvárosból fel lehet csengengetni Amerika akármelyik telefonállomását. Amerikába telefonálni: egyike volt azoknak a fantasztikus wellsi álmoknak, melyek megvalósulását húsz-huszonöt esztendővel ez előtt még a legvérmesebb szakemberek is csak nagysókára, századok múltára várták. És íme, ma mindennapi valóság. Azzá tette a rádió.

Mikor 1927-ben üzembe helyezték London és New-York között az első transzatlantikus dróttalan telefonvonalat, sokan mosolyogtak: milyen gyermekes kísérlet! Jó, hiszen a rádió kitűnően alkalmas szórakoztatásra, időtöltésre. De komoly, kereskedelmi forgalmat rádióhullámokon bonyolítani le... nem, ez a technika mai állása mellett lehetetlen és képtelenség. Hiszen jöhet akármikor egy fadings, vagy valami légköri zavar és éppen a legfontosabb beszélgetés alatt teheti semmivé az egész kapcsolatot. Azonkívül: a rádióhullám szeszélyes és fecsegő. Nem lehet fontos titkot bizni rá. Ezért legokosabb várni a költséges transzatlantikus telefonkísérletekkel mindaddig, amíg a kábeltávíró mellé meg nem oldják majd a nagytávolságú tengeralatti kábeltelofoniát is. Addig ugyan nem fogunk Európából Amerikába, sem máshova tengerentúlra telefonálni!

Igy vélekedett nem egy szakértő 1927-ben a fiatal intézményről. Még abban az esztendőben vagy kétezer beszélgetést bonyolítottak le az óceán felett. Szó sincs róla, eleinte bizony zökkenőkkel folyt az üzem. A fadings, a légköri zavarok sokszor elmosták, elvitték a hangot és bizonytalanná tették az érintkezést. De aztán fokozatosan javult a helyzet. Célszerűbben megválasztott hullámhosszak, tökéletesebb technikai felszerelés, egyre növekvő, hatalmas erősítés a forgalmat fenntartó európai és amerikai állomásokon; egy új találmány, mely harmadik személyek számára érthetlenné torzította a rádióhullámokon szállított hangot: és az óceánfeletti dróttalan telefonvonalak iránt rohamosan nőtt a bizalom, egyre több forgalmat bonyolítottak le és mind több és több országot és világrészt kapcsoltak egymáshoz. 1936 szeptemberében, mikor Franciaország letért az aranyalapról, egyetlen napon 124 beszélgetést folytattak az Atlanti óceán két partja között. Ebben az esztendőben közel 40.000 óceáni telefonbeszélgetés zajlott le; a következőben, 1937-ben már 60.000. A mult esztendő statisztikai kimutatása még hiányzik, de hír szerint minden eddigi csúcsot meghalad.

Az óceánfeletti dróttalan telefonforgalmat a tenger mindkét partján felállított és erre a célra berendezett nagyteljesítményű rádióállomások bonyolítják le. Rendkívüli energiák dolgoznak ezekben a hatalmas adókban; New-York transzatlantikus vonalának egyik

állomása, a longislandi Rocky Point például milliószorosára erősíti a hangot. Végerősítő fokozatát harminc, egyenként tízkilowattos vízhűtési cső alkotja és háromszáz kilowattot egyesített erejével röpíti ki az amerikai telefonelőfizető hangját az óceán fölé, Európa irányába. Mindkét parton távolabb elhelyezett vevőállomások csatlakoznak az adókhoz. Talán mondanunk sem kell, hogy semmiben sem hasonlítanak a közönséges hírszóró-rádió vevőgépeihez. Hatalmas épületekben nyernek elhelyezést és ugyanolyan bonyolódott és körülményes szerkezetek, mint az adóállomások maguk. Erősítőképeségük is éppen akkora, vagy még nagyobb is. De nem csoda, mert mire a rádióhang majd ötezer kilométeres óceáni út után partot ér, annyira meggyengült, hogy reménytelenül elmerülne a légköri zavarok tengerében, ha megérkezte után nem öntenének bele új életerőt. Ezért azután a vevőállomás ezer-milliószorosára öblösíti fel a hangot hatalmas csöveiben és csak ezután bocsátja tovább útjára.

A transzatlantikus vonalnak London és New-York a két fő végállomása. Itt működik a tengerparti adó- és vevőállomások kapcsolóhivatala és ebbe a rádiótelefonközpontba futnak be mindkét világrészben azoknak a városoknak a telefonvonalai is, melyek be vannak kapcsolva az óceánfeletti forgalomba. Ha tehát például az Egyesült Államok valamelyik városában egy előfizető Budapesttel vagy más európai várossal kíván beszélni, előbb New-Yorkot kell kérnie, ahol rádiótelefonon Londonnal kapcsolják, majd a londoni telefonközpont a kívánt városnak interurbán (városközi) vonalával lép összeköttetésbe és felcsengeti a kívánt telefonszámot. Az érintkezés olyan biztos és zavartalan, mintha véges-végig dróton száguldana a hang és a két fél nem egy világtenger két partjáról, hanem a szomszéd uccából társalogna egymással.

Európában Londonon kívül Párizs és Berlin is fontos világrészközi rádiótelefonközponttá fejlődött. Ezekből a városokból ma már nemcsak az Egyesült-Államokba, hanem Afrikába, a Levantéra (Kis-Ázsia, Szíria, Egyiptom), Indiába, a Szunda szigetekre, Ausztráliába és a Távol-Keletre lehet telefonálni. New-York viszont nemcsak az európai, hanem a délamerikai (Buenos Aires, Rio de Janeiro, Lima) vonalak végállomása is és összeköttetése van a Bermudákkal, valamint a nagy óceánjáró gőzösökkel. Egy másik nagy amerikai dróttalan telefonközpont San Francisco, melyen keresztül Hawaival, a Fülöpszigetekkel, Kínával, Japánnal, Holland-Indiával bonyolódik le a forgalom. A világ jelenleg üzemben levő 39 millió telefonállomásból ilykép most már 93%, azaz több mint 36 millió érintkezhetik egymással a rádióhullámok jóvoltából.

TAVASZI SÉTA

PÁRIZS, BERLIN, MÜNCHEN, LONDON, RÓMA SZÍNHÁZAI KÖRÜL

Tavasza a világ minden táján a színházi idény végét jelenti. A gondterhelt igazgatók Párizsban, Londonban, Rómában igen hajlamosak arra, hogy Shakespeareat újra felfedeztessék a közönséggel. Hamlet mindig behozza a színpadi élményekre vágyakozó közönséget a színházba, különösen akkor, ha a nagy angol drámaíró remekművét merészen korszerű köntösbe öltöztetik. Az idei tavaszon a világ három sarkából hirdetik Shakespeare lángelméjét a színházak. Stockholmban megpróbálkoznak a modern egyenruhákba öltöztetett „Július Cézár”-ral, a buenos-ayresi Theatre Colon opera színpadán „Lear király”-t, mint egy ismeretlen kis brazil birodalom pómáji uralkodóját mutatják be a közönségnek, New-Yorkban divatos hollywoodi filmszínészekkel színpadon akarják előadni Shakespeare válogatott drámáit. Majdnem kifelejtettük az érdekes névsorból Budapestet. Operaházunk „Rómeó és Júlia” halhatatlan tragédiáját szavak helyett táncleányok öntve hozta a világ elé. Vajjon ki merné kétségbevonni, hogy Shakespeare ma, a repülőgépek, rádió korában is erős vetélytársa korunk dráma- és egyéb műfajban dolgozó íróinak.

A legérdekesebb német tavaszi színházi eseménynek az idén nem Berlin, hanem München, a bajor főváros. A müncheni Kamaraszínház mutatta be a fiatal, alig harmincesztendő német írónak, Arthur Müllernek „Király és Isten” című történelmi drámáját, amely Don Carlost és sötét színekben lobogó szenvedélyes korát viszi a színpadra. A fiatal író tragédiájáról elragadtatással számolnak be a német lapok kritikásai. A dráma valószínűleg eljut Berlinbe és a bécsi Burgtheaterbe is. Berlin egyik legjobb drámai társulata Prágában vendégszerepel, ahol Galsworthynak, a világhírű angol írónak „Küzdelem” című színművében lépnek fel. Prága tapsol Galsworthynak és estéről-estére megtölti nemcsak a színház nézőterét, hanem a mozikét is, ahol a bejárat előtt Willy Fritsch, Heinz Rühman, Paul Hörbiger és a német film többi híres csillaga mosolyog barátságosan a közönségre.

Párizsban változatlanul óriási siker a Bouffes Parisiens Színház „Rettenetes szülők” című darabja, amelynek Jean Cocteau, ez a szertelen és vadfiatalságú egykori futurista költő a szerzője. Cocteau darabja botrányul indul. A francia tanárok, szülők rontottak neki a szerzőnek, mert a színpadon estéről-estére azt prédikálja, hogy minden bajnak, ami a gyermek életében történik, a

rettenetes szülő az oka. A szülők, a tanárok, akik cseppet sem értenek a gyermekneveléshez. A botrány meghozta gyümölcsét. A párizsiak kíváncsiak a gyermekpárti darabra és esténként vörösre tapsolják tenyerüket az egyik női főszerepet játszó színésznőnek, Alice Coceanak.

Rómában a tavaszi idényre zenei eseménytette fel a koronát. Az olasz fővárosba a német filharmonikusok látogattak el Wagner, Beethoven, Mozart műveivel. Ez a díszes vendéghangverseny, amelyen a császár és a király is megjelent, tulajdonképpen cserehangverseny volt, mert az olasz muzsika egyik legkiválóbb karmestere, Victor de Sabata, a bécsi filharmonikusokkal a berlini Operában adott díszhangversenyt. Sabata berlini hangversenyének ünnepi magyar vonatkozása is van. A kiváló olasz karmester, a bécsi filharmonikusok élén Kodály Zoltán „Galántai táncok” című, ma már világhírű alkotását is elvezényelte. Róma még egy igen érdekes színházi eseményt tartogat a tavaszi hetekre. A Teatro Liricóban felújítják Forzано: „Július Cézár” című drámáját. Nemcsak a darab hőse, a szerző is világhírű alakja a történelemnek. Forzано munkásságát ugyanis az olasz nemzet egyik legnagyobb emberének tehetsége irányítja.

Az olasz lapok a színházi rovatban közölték azt az érdekes hírt, hogy Jan Kiepura, a világhírű lengyel énekes 100.000 zlotyt küldött jótékony célra Moszcizki Ignácnak, a lengyel köztársaság elnökének kezéire.

Az angol főváros tavaszi díszbe öltözött színpadjain hódítanak a könnyebb műfajok. Őt színház játszik énekes, táncos, vidám és kissé jelentéktelen színpadi látványosságokat, amelyek közül legalább is sikerben két új bemutató magaslik ki. Az egyik a London Casino darabja. Címe „Bál a Tabarinban.” A rendezők darab békebeli Párizst hozták át magukkal a La Manche esatornán, hogy jókedvre derítsék az angol közönséget. Ebben a békebeli Párizsban a magyar Gyergyay István, (akit odakinn már régen Steve Geray néven ismernek), egy hegyesbajszú, víg francia fiatalembert alakít rengeteg humorral, ötlettel, táncudással. Nemcsak a darabnak, Steve Geraynak is nagy sikere van. Fényképe mindem nap ramosolyog az olvasóra a lepedőnyi angol újságokból. A másik siker a Drury Lane színház „Táncos esztendő” című zenés vígjátéka, ahol a szerző, Ivor Novello játssza a főszerepet.

(—)

Divat

Sötétkék-fehérpettyes selyemruha. Szoknyájára egy kötényszerű, rövidebb szoknyát dolgoztak sima selyemből, amelyből a gallér is készült

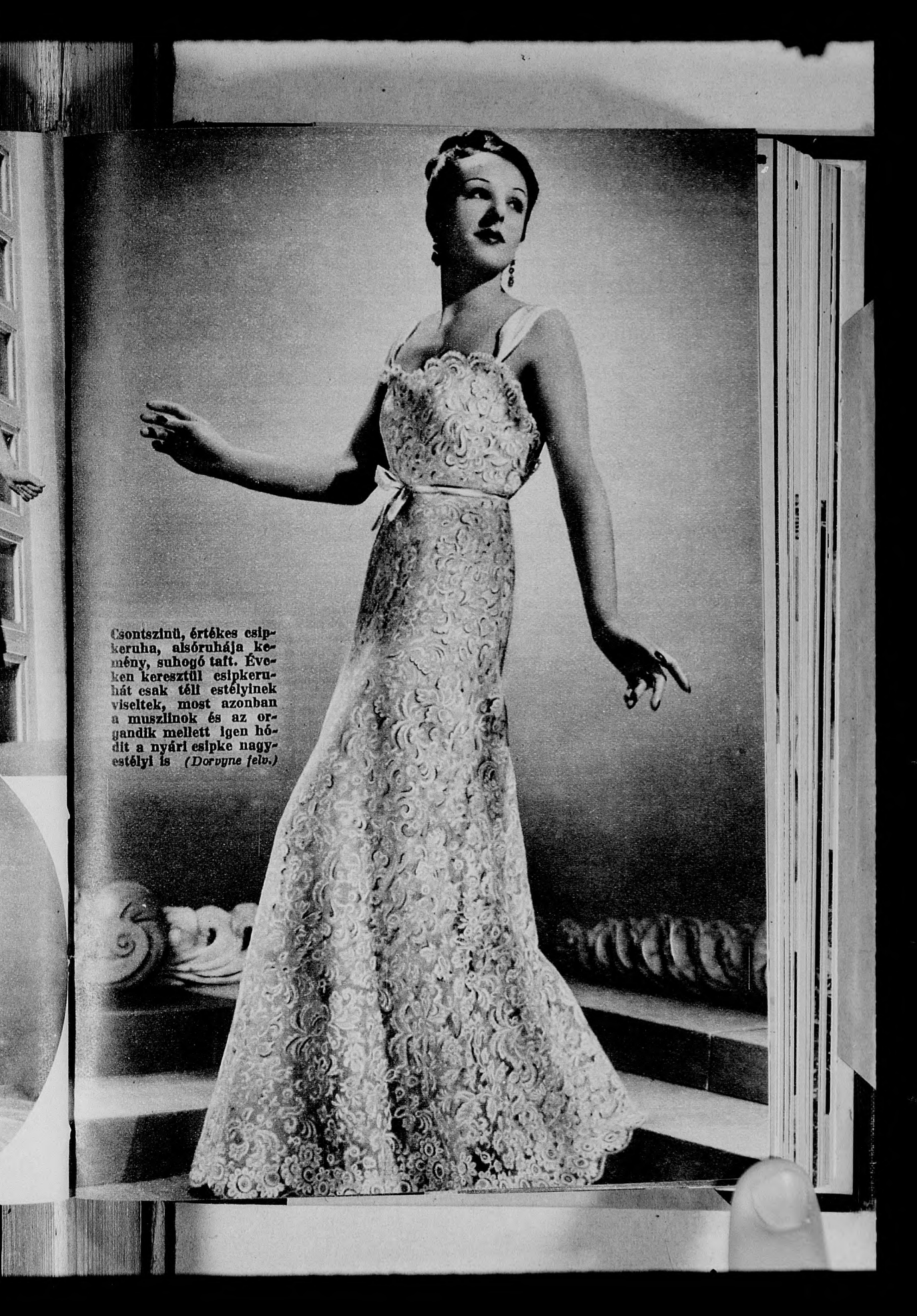
Egyszerű, de nagyon finomvonalu aprón lerakott fehér kreppruha. Fölötte ujj nélküli köpeny, vékony, kockás gyapjúból

Mentonban első díjat nyert álomszép estélyi ruha, orgonaila zsor-zsettából, sötétlila aprón lerakott szalagdíszszel

> 60 <

Cs
ke
mé
ke
há
vis
a
ga
dit
est

Csontszilvü, értékes esipkeruha, alsóruhája kemény, suhogó taft. Éveken keresztül esipkeruhát csak téli estélyinek viseltek, most azonban a muszlinok és az organdik mellett igen hódít a nyári esipke nagyestélyi is (Dorvyné felv.)

EGÉSZ ÉJJEL NYITVA.

IRTA
BÉKEFFI JÓZSEF.

Jambrik úr ma este szabad. Neje ömeltősága és gyermekei már a balatonparti panzióban öltöznék át a vacsorához. Jambrik tanácsos úr a Múzeum körút sarkán állva, egyre növekvő örömmel gondol arra a három hétre, melyet a családja nélkül fog eltölteni. Mert valljuk meg: a tanácsos úr még ma is a ferencvárosi foltozósabó fia, aki néha hevesen vágyódik a régi szabadszajú cimborák, külvárosi mozik és a borjúpörköltzagú kiskocsmák után. Csak vágyódik.

Magas állása, még inkább előkelő felesége tiltja az efféle élvezetektől. Nagyon únja már neje ömeltősága estélyeit, a finom és jólnevelt urakat a minisztériumban, meg a saját házában is. Mindennek van árnyoldala; ha az ember karriert csinál és egy régi családból nőszül, úgy élete hazugság és csupa képmutatás. Nöde most a négyhetes szabadsága alatt úgy él, ahogy mindig szeretne.

— Szervusz, öreg cimborá! — rivall rá valaki a Rákóczi út forgatagában.

Jambrik megáll. Lázasan kutat emlékei között. Nagyon régi lehet az ismerős, gondolja és hűvösen fogadja a bizalmas köszöntést. De az ismerős kedélyesen hátbavágja és hangos szóval mondja:

— De rövid az eszed, Jambrik koma! No nézd csak, meg sem ismered a szegényembert. Lantos vagyok, kisöcsém, a nyolcadik béből.

— Bocssáss meg, kedves pajtás, alig ismeretek meg — hebegi zavartan a tanácsos.

— Sebaj! — szól a másik és belékarol. — Igaz is, ösidők óta nem láttuk egymást. A mi időnkben még bölények legeltek ezen az uccán... Most az ökrök vannak túlsúlyban.

A tanácsos szavába vág:

— Régen... Pedig, ha jól emlékszem, az érettségi banketten azt ígértük egymásnak, hogy örökké elválhatatlan jóbarátok maradunk.

— Éppen ez az — kap Lantos a szép szón. — Az ember sok mindent megígér, összevissza pofázik hetet-havat, aztán alszik rá egyet és fuccs az egész. De mit is kezdenél velem, most is csak az a „kis pont” vagyok, ami voltam. Látom, komám, te sem vitted sokra.

A tanácsos belül kissé megremeg. Ez az ember, ez az egyszerű Lantos nem tudja, hogy ő mi lett. Igaz, hogy az ő nevét nem hozzák a lapok, fényképét sem közlik, csendben és becsülettel dolgozik. Jobb is így, legálább őszinte lesz hozzá a volt osztálytárs.

— Bizony... bizony — hitelesíti Jambrik Lantos feltevéseit.

„Egész éjjel nyitva” — büszkélkedik a cinóberszíben tündöklő transzparens. Lantos ajánlotta e helyet barátjának.

— Itt jól megvacsorázunk, kitűnő boruk van és remek a zene.

Belépnek a vendéglő nagytermébe. Asztal szorosan asztal mellett. Élénk jazzzene, fojtó étel- és dohányfüstszag. A vendégek hangosak. Jambrik menekülne a tolakodóan barátságos, fizléstelenül díszített és lármás helyről, de Lantos udvariasan tuszkolja beljebb és beljebb. Jön a tulajdonos s nagy kész-

Köszön az altiszt

Délibáb

séggel vezeti őket egy kicsi asztalhoz, amely-nél éppen most készül távozni egy pár. Jambrik önmaga előtt szégyelli a dolgot. Ha a felesége öméltósága itt látná. Jobb erre nem is gondolni.

— Azonnal, uraim! Azonnal szabad lesz az asztal — nyugtatja meg őket a pincér.

Amint a férfi feláll, Lantos pajzán vigyorral az arcán, odasúgja neki:

— Jó mulatást!

A férfi bárgyú vigyorgással veszi tudomásul a biztatást. Lantos azonnal letelepszik az asztalhoz és sürgősen, hangosan intézkedik:

— Főúr, lepjem meg engem egy protekció-s nagy adag fokhagymás rostélyossal. Sok

eszközét jó mélyen fogja, úgyhogy ujjvégei majdnem érik az ételt. Eszik s közben tele-szájjal szakadatlanul beszél.

— Látod, pajtás, az a mienk, amit bekajálunk és bepialunk. Egyéb örömünk sincs. Nem mondom, fiatal koromban nekem is voltak ideáljaim... Szép lakás. Ah, egye fene, úgyis elérvesszük. Finom asszonyt szerettem volna feleségül venni. Mondd, minek? Én öltöztetsem és esetleg mást szeressen?... Hát nem igaz?... Igyál, ciborai!

Jambrik szájához emeli a poharat. Éppen csak egy kortyot tud lenyelni. Undorodik mindattól, ami körülötte van s mégis érdeklődve néz körül ebben a neki szokatlan kör-

Nézi a nőt...

Simonka.

krumplit hozzon mellé és egy kemény uborkát. A barátomnak meg hozzon!... Na mit eszel, pajtás?

Jambrik legyint. Neki mindegy. Most, hogy itt ül ebben a hangulatvilágításos helyiségben, ebben a nagyon vegyes társaságban, ezzel a fene tudja kivel, mivel, aki véletlenül az osztálytársa volt, kezdi magát nagyon poeszékelni. A gyomra émelyeg, szemét bántja a sűrű füst és a lelkiismerete sem tiszta. Eszébe jut egy banális mondat: viszsztatér a mult. Ez az ostobaság kissé megnyugtatja.

Lantos már a borrendelésnél tart. Nyelvvel többször esetint.

— Mester, gurítson ide egy kiló zöldszilvánit.

Hozzák az ételt meg az italt. Lantos öszturkálja a fálban gőzölgő húst és csak azután vesz ki belőle. Nem nézheti a rendes találást. Mohón falatozik. Csámcsog. Evő-

nyezetben. Csömört, úgylátszik, soha el nem felejthető csömört keres. Figyeli a közeli asztalok körül ülő vendégeket. Jobbra tőlük egy pár vacsorázik. Jambrik meg merne esküdni, hogy a férfi iparossegéd, a nő meg kimenős szakácsnő. A nő az asztal alatt sült húsdarabokat szed elő egy papírcsomagból, a férfi kezébe teszi, az meg az asztal fölé hajolva tömi magába. Falatozás után nagyokat híz a söröskancsóból. Ritka szőke bajuszára tapadt fehér habot az öklével törüli le. A nő átszellemült arccal nézi lovagját.

Amott nagyobb társaság mulatozik: egy feltűnően szép fiatal leány, az anyja és néhány fiatalember. A leány szigorú, majdnem komor arccal uralkodik a társaság fölött. A mama percenként felnyerít. A fiatalok meg az asztal alatt versenyt tapossák a leány lábát.

A zene szakadatlanul szól. A harmonikás az asztalok között hajbókolva, táncmozdulat-

tokat téve kíséri a hegedűst. Arcán állandóan cukrozott mosoly. Fogai között félig elszívott cigarettát szorongat.

A harmadik asztalnál fakószöke hajú, penészes arcú nő ül egy testes emberrel. A nő fejét vállai közé húzza, látni, hogy állandóan fél. Míg poharát emeli, lopva körültekint, mintha attól rettegne, hogy valaki kiüti kezéből. Rossz gyerekkora lehetett. Többször verték, mint ahányszor enni kapott.

Egy gömbölyű, kacér leány percenként ott hagyja társaságát. Végiglejt az asztalok között. Mímeli a részegét és beleköt a férfiakba. Egy bárgyúképű fiút váratlanul orron csókol s mintha mi sem történt volna, visszamegy asztalához. A fiatalember megörökönyödötten néz utána s egész este kiemeredt szemmel bámul rá. De a kis bestia észre sem veszi többé. Lantos közben egyre ke-repel:

— Komám, édes egy komám! Mit szólsz hozzá! Remek egy hely, mi? Én azt tartom, hadd szórakozzon a nép. Úgy sem tudja, holnap mire ébred. Egy szép napon összevesznek... Fuccs a zöldszilváninak, az olesó fatányérosnak, meg a csókolódzásnak. Nézd csak azt a karesú angyal ott a középső boxban. Úgy trónol az édes, mint egy született királynő. Pedig csak kiszolgálólány egy körüti áruházban... Hát nem aranyos ez a hely?

— Igen... igen — válaszol bizonytalanul Jambrik. — Hálás is vagyok neked, hogy idehoztál, de én koránfekvő ember vagyok és ha meg nem sértődsz, már haza is megyek.

— Dehogyan még! Pincér, még egy kilót ebből az isteni nedűből! — és jobbkarjával átöleli a tanácsost.

Jambrikot ebben a pillanatban előnti a düh és a tehetetlensége fölötti elkeseredés. Szeretné lerázni testéről a bizalmoskodó jobbot, szeretne felugrani és kirohanni erről a kellemetlen helyről. De a székéhez tapad, mintha láthatatlan kötelek tartanák fogva.

Úl és lassan megfedkezik tanácsosi mivoltáról. Ül és érdeklődve figyeli a szigorú, széparcú leányt. Felfedezi rajta a csodás arcbőrt, állának finom vonalát és dacos száján a kemény akaratot. Igen, szép ez a leány, nagyon szép. És ha néha elmosolyo-

dik, valósággal elragadó. Ugyan ki is lehet? Disznóság, hogy azok a fiatalurak még mindig rugdalják a lábát. Mi lenne, ugyan mi történe, ha ő most feláll, hozzálép és bemutatkozik, így: Jambrik tanácsos vagyok, jöjjön, legyen a vendégem. Hagyja ezeket a neveletlen tacsókákat.

Mi lenne? Persze a bor. Minek is ivott. Lantos, folytonosan karatyolva, a frissen sült lángost majszolja és zsíros ujait meg bele-törli az asztalkendőbe.

Az egyik távoli asztal mellől felkel valaki és hozzájuk törtet. Alacsony, barna emberke: az egyik miniszteriumi altiszt. Most látta meg a tanácsos urat. Öblös hangon s olyan kitörő örömmel, mintha csak az Azori szigetek valamelyikén találkozt volna hajdani főnökével, szavalja:

— Alázatos tisztelettel köszöntöm az államtitkár urat... További jó mulatást kívánok — és ehhez bizalmasan vigyorog.

Jambrik elsápad, szája széle idegesen megremeg és halkán mondja:

— Jó estét, János!

János összeveri bokáit és illemtudóan ellép. Jambrik felugrik székéről. Szóltatja a fize-tőt. Lantos bambán és értelmetlenül mered rá. Hirtelen észbekap.

— Na, te ugyan jól becsaptál. Egy szóval sem mondtad, hogy milyen nagy kutya let-tél... Én ezt előre tudtam. Egyedül csak benned volt bizalmam. Most aztán meséj magadról.

Jambrik be sem várja a fizetőt, egy húsz-pengős bankjegyet dob az asztalra. Kezet nyújt. Néhány halk szót vet Lantos felé, aztán menni készül.

Lantos feltápáskodik, kissé imbolyog. Fe-jét csóválja. — No de ilyet — dörmögi maga elé. Az asztal alatt összeveri bokáit, pontosan úgy, mint a másik tette, hangosan és büszkén mondja:

— Alázatos tisztelettel, méltóságos uram!

Jambrik most végre kimenekül a helyi-ségből. Taxiba ül. Otthon furdót vesz. Úgy érzi, teste-lelke tele lett szennyel. Alaposan lemossa magát. És a langyos, bágyszó, fenyőkivonattal illatosított vízben elnyúlva elhatározza, hogy szabadságát mégis az ő drága gyermekeivel és imádott feleségével tölti.

VEGYES FELVÁGOTT

A kiváló szobrászművész tudvalevőleg nemcsak művészetéről, hanem rendkívüli testi erejéről is nevezetes. Az atlétatermetű szobrász sokat éjszakázik s bizony, gyakori eset, hogy hajnalban megy haza a néptelen, kihalt Városligeten át. Felesége ilyenkor aggódva várja. Valamelyik éjszaka, mikor a szobrász végre megérkezett, szomorúan je-gyezte meg:

— Úgy félek mindig, mikor egyedül jársz haza éjjel...

A művész nevetett:

— De hát mitől félsz?

— Hogyne félnék — mondta az asszony.

— Esetleg a sötétben még majd leütsz valakit.

*

A kültelki színház igazgatójánál egyik dél-előtt jelentkezett egy energikus fellépésű fiatalember, szó nélkül elterpeszkedett az egyik karosszékben, cigarettára gyújtott és foghegyről így szólt:

— Van valami üres állás a színháznál? A direktor végignézte a jövevényt tetőtől-talpig, aztán ugyancsak foghegyről vála-szolt:

— Állás, az nincs. De üres ülés az van.

Vihar a színpalak mögött

Egressy Gábor éles esattanással bevágta maga után a társalgó ajtaját és fujtatva megállt a küszöbön. A viaszkos vászonnal borított pamplagon ülő teátristák: a szelíd Déryné, a félénk Laborfalvy Róza, a nótás-kedvű Szerdahelyi, a filozófus hajlandóságú Fánecsy Lajos és a gnómarevű Megyeri Károly egyetlen odakapták a fejüket.

— Elmegyek — zihálta Egressy, beljebb lépve, — ha belepusztulok is, itt hagyom a teátrumot. Nem bírom tovább!

Déryné gyengéden maga mellé vonta a pamplagra.

— Megint Schodelné? — tudakolta esőndesen.

— Kell azt kérdezni? — dörmögte Fánecsy. — Hónapok óta nincs más ebben a házban, mint ez a...

A többit elharapta, hogyne, hiszen a színházi választmány olyan, mint a velencei hetek tanácsa: titokzatos utakon mindent megtud, ami szó a színház tájékán elhangzik, már pedig Schodelnének éppen ez az irányító testület a legfőbb uszályhordozója és Nyáry Pál hetediziglen sujtaná, aki Schodelné ellen kelne fel.

Majd egy év óta keserűség lakik az új teátrumban, amelyet annyi lelkesedéssel és bizakodással hozott létre a nemzet. Pontosan amióta Schodelnének odakönyörögték üdvöskének, hogy húzza ki a kátyúból a társulatot. Hiszen való igaz: kitűnő énekesnő, operaszínpadon kivételes színészhajlandóság, pompás színpadi termet, dícsőséggel szerepelt Bécsben, Rómában, Milánóban és sok más külföldi színházban, de a színpadon kívül maga a békétlenség. Uralkodni vágyó, szeszélyes, türelmetlen, beleártja magát mindenbe, akarata parancs, egyetlen szavára az uccán találja magát még a legjobb drámai színész is.

— Nekem már mindegy — heveskedett Egressy, — ám tegyék félre teljesen a drá-

mát, játszanak mindennap operát, én odébb állok.

— Úgy nézem, én se sok kenyeret pusztítok már itt — dörmögte Megyeri, — megyek vissza a nyugodalmas vidékre.

— Ugyan, Károly bácsi — riadozott a fiatal Laborfalvy Róza, — maga csak nem hágy itt minket?

— Nem lesz kit itthagyni, húgom — szólt közbe Fánecsy. — mert mind készülődünk. Jónagunk, osztán Telepy, Éder Lujzi, Szilágyi, meg még egy pár. Legyen a teátrum az operapárté.

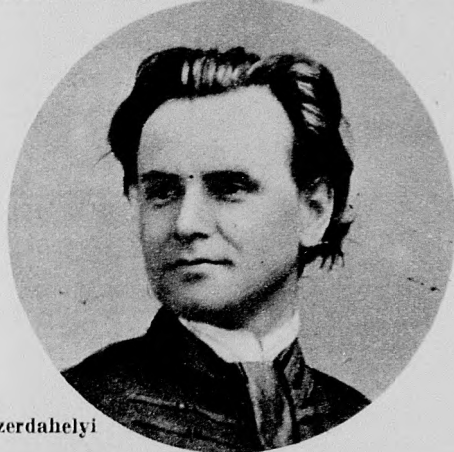
— Én utánam legalább nem marad úr — nevetett Szerdahelyi, — mert azt jóelőre betöltötte Schodelné ezzel a nyavalyas Contival. Minden jó bariton szerepet vele játszat. Legyenek boldogok egymással!

A galambepéjű Dérynéet is elkapta az indulat.

— Bajza Józsefét, a mi derek direktorunkat is ő üldözte el innen. Már lelkesebben nem lehetett dolgozni a teátrumért, a választmány mégis mindenben leszavazta, persze, Schodelné büjtogatására.

Megyeri keserűen legyintett:

— Tudtam, hogy így lesz, még mielőtt

Szerdahelyi

Laborfalvy Róza

Egressy Gábor

Schodelné a lábát betette volna ide. Könyörgő szóval, hódolattal fogadták, olyan contractust tettek eléje, amilyenről mi álmodni sem merünk. Ötszáz forintot fizetnek neki egy hónapra, amikor maga, Déruska százhuszonötöt, Lendvayné kilencvenet, Egressy Gábor pedig hetven forintot kap. Részeges férjét rántukmálta karigazgatónak, kikötötte, hogy nem tartozik a színházi törvényszék alá, darabot, szerepet ő választ, a szereposztást ő végzi. Ki hallott ilyet?

— A színházi választmány mindent megadott — folytatta Fánegy — és még most is bizonykodik, hogy helyesen cselekedett. Majdhogy pellengérré nem állítanak minket, drámai színészeket. Olvastátok, hiszen közhírré tették az újságokban, hogy mit hoztak a konyhára a drámai előadások. A „Gyökeres orvoslás” 31 forint 39 krajcárt, a „XII. Károly Rügen szigetén” 20 forint 56 krajcárt, a „Félbeszakadt hangverseny” 29 forint 13 krajcárt és a „Szerelom mindent megtehet” 38 forint 11 krajcárt. Ezzel szemben szinte kidobolták, hogy Schodelné huzsonhat szereplése 19.423 forintot jelentett a színháznak.

— Tudom, hogy opera is kell — heveskedett Egressy, — mások is azzal tartják fenn a színházukat, de mindent módjával. Ha csak a kassa hasznát nézik, sose lesz itt magyar drámai színészet. Ha pedig nem teremtenek rendet Schodelnéval...

— Arra ne számítsunk — sóhajtott Déryné. — Nemesak a választmány, a közönség is neki kedvez.

— Mondjuk: a közönség egy része — dünyögte Megyeri.

— Legyen — folytatta Déryné, — de a sajtó teljesen az övé. Még a parancsolgatását is helyeshi. Láttátok, hogy mit írt róla Mátyás Gábor? Itt van, felolvashatom.

Kikapta a zsebéből az újságot.

„Ez a dicső asszony lebecsült hozzánk — olvasta, — de fájdalom, nem találhatta az intézetet oly rendben és oly készséggel, amilyen az ilyen kiművelt művészno tapasztalatának s kívánalmainak megfelelt volna. Sem operahangművek készszen, sem művészeink betanítva s nem voltak még szokva azon szigorú rendhez, amelynél egyebet a nevezett művésznő a jeles külföldi színpadokon nem ismert. Ő tehát egyen-máson segíteni akarván, tanácsot, szóval, tettel, igyekezett a tapasztalt jó elveket új intézetünkben is megalapítani...

— Milyen kegyes — csufolódott Megyeri. — ...mi által annak csak javát, virágzását akará eszközölni. Gáncsolá a rossz szokásokat s helyökre jobbakat ajánlott, pártolá a jobb tehetségűeket s a gyengébbek helyébe jobbaknak meghívását ajánlá. Hogy így ellenségei támadtak, az természetes...”

— Legyen így — vágta rá Egressy, — de ebből a boldogításból én nem kérek. Basászkodék csak tovább, majd meglátják a választmány urai, mire mennek a teátrummal.

Az ügyelő nyitott be:

— Tessék jönni „Ludas Matyi” próbára!

Szerdahelyi — a címszerep alakítója, egyúttal a darab zeneszerzője — mosolyogva elindult a színpad felé.

— Majd én megpapríkozom egy kicsit az asszonyosság levesét — dörmögte elmenőben. Akkor senki sem ügyelt a szavaira, de annál inkább visszaemlékeztek rájuk egy hét múlva. „Ludas Matyi” bemutató estéjén.

Javában folyt a játék, a színen Szerdahelyi bohóskodott, elérkeztek a kvodlibetthez, amely nélkül a zenés bolondság nem tökéletes. A közönség mosolyogva hátradől, a karmester beint a zenekarnak s nyomban ezután felhangzik az operarészletekből összeállított paródisztikus egyveleg. Szerdahelyi a sűgölyök előtt hadonászat fűtykösével, úgy énekl:

„Bosszút áll fegyverével ma Romeo... akarom mondani: Matykó!”

Néhányan felkacagnak. Persze, a zene a „Montecchi és Capuletti” című operából való, éppen Romeo dala, amelyet Schodelné énekelt. És mmi: ezek a testmozgások is milyen ismerősök. A karok tartása, a derék ríszálása, a fei gyakori felvetése... tisztára Schodelné. Kirobban a taps és a kacagás, Szerdahelyi rendületlenül ágál tovább. Most már püsszegés is vegyül a tapsba, a választmányi tagok lerohannak a színpadra, Nyári Pál ordítva követeli, hogy eresszék le a függönyt, kint a zsűfölt nézőtérén két pártra szakadt a közönség, az operisták sípolnak, a többiek fuldokolnak a nevetéstől, Szerdahelyi semmivel sem törődve táncol a színpad közepén, a tetszésnek olyan tombolásában, hogy ahhoz fogható kevés robbant ki az új magyar teátrumban.

Schodelné az ájulás környékezi, amikor meghallja, hogy mi történt, a sajtó is felhördül.

„Hallatlan merénylet! Ludas Matyiban a címszerep személyesítője — írják, — Szerdahelyi úr azon testmozgások és állások gúnyos utánzásával (amelyek a művésznő sajátjai) a Schodelné által játszott Romeo szerepének egyik dalszakával párosított énekében nevetéssé tenni törekvék a dicsőséges énekesnőt...”

A választmány tagjai megrohanták Szerdahelyit, Nyári Pál duellummal fenyegetődött, de az aktor keményen állta az ostromot.

— Én Schodelné asszony azon állásait — felelte, — amelyekkel Romeo dalát adja elő, jóknak tartom és teljesen hasonlóknak azon testmozgásokhoz, amelyekkel ugyanezen dalt Schröder-Devrient asszonytól és Heinefettertől énekelni hallám. Minél fogva ezek nem az ő egyéni testmozgásai s így szárandó gyerekeség volna, ha azokat magára vonatkoztatná...

A Schröder-Devrientkopirozás vádja gyilkosabb volt magánál a paródiánál. Fánegy Lajos reménykedve írta naplójába:

„Egy idő óta Schodelné mintha megjuhászódott volna...”

Tévedett, mert Schodelné még egy teljes esztendeig zsarnokoskodott s csak ezután távozott botrányos körülmények között.

Urai Dezső

Délibáb

Egészség és Szépség

A napkúra veszedelmei

A napkúra a legtökéletesebb egészség- és szépségápolószer, de mint mindennek, ha okatlanul élünk vele, ennek is megvannak a sokszor helyrehozhatatlan veszedelmei. Mert eltekintve attól, hogy a naphoz nem szokott ember, különösen a déli melegben, már tíz-tizenöt perc után is kaphat napszúrást, amely néha egészen súlyos következményekkel, de legkedvezőbb esetben is napokig tartó kellemetlen rosszulléttel jár, a bőr és a haj is nagyon megszenved az okatlan vagy túlzott napozást.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy sohase napozzunk a kúra megkezdésekor négy-öt percnél tovább, amelyet lassan emelünk fei félórára. Félóránál hosszabb ideig még hetek múlva sem szabad egyfolytában napon tartózkodni. Félóráig is csak úgy, hogy legalább egyszer alaposan letusoljuk magunkat, vagy pillanatra belemérülünk a vízbe.

Nagyon sokan vannak, akik ezt a mérsékelt napozást „unalmasnak” találják és a napon tartózkodást csak akkor hagyják

Ut az egészség és a szépség felé :
szabadtéri torna (Foto fox)

Szépség és elegancia : édes testvérek
(Margaret Sullavan) (MGM felv.)

abba, ha már erős, égető hatása mutatkozni kezd. Ez vétkes könnyelműség, mert az égető érzés csak akkor következik be, ha a nap már legalább is első, de sokszor másodfokú égést okozott.

A célt, a leburnulást nem egy, de még két napozás alatt sem érhetjük el. A túlzott és sürgetett leburnulás a valójában nem barnaságot, csak rákvörösséget eredményez, utána pedig végtelenül kellemetlen viszketést és még utóbb csunya hámlást.

Ha nem napozhatunk trikó nélkül, gondolnunk kell rá, hogy a trikó pántját és kivágását állandóan csúsztassuk, mert ha mozdulatlanul maradnak, már egy-két napozás után olyan barna csíkokat kaphatunk, amely esetleg évekre elrontja dekoltázsunk szépségét, sőt hólyagokat is okoz, amelyeknek nyoma örökre megmarad.

Napozás alatt természetesen az egész testnek és arcnak olajosnak vagy zsírosnak kell lenni. A használt kenőcs vagy olaj mi-

nél tisztább és egyszerűbb legyen, mert a különféle ismeretlen, esetleg agyonreklámozott kenőcsök és olajok festékanyaga könnyen foltos, egyenetlen elszíneződést eredményez.

Ha azonban a bőr minden elővigyázat ellenére is fájdalmasan érzékeny égési sebeket kapott, akkor néhány napig, amíg a fájdalmas vörösség el nem múlt, nem szabad napra menni és fürdeni, hanem az égett részeket naponta többször gyengéden be kell kenni olajjal vagy olajos borogatást kell rakni rá.

Napozás alatt nagyon ártalmas a hajat huzamosabb ideig gumisapka alatt hagyni, vagy gumikendővel lekötni. A fejbőr a melegben — még többszöri zuhanyozás ellenére is — izzad, így a gumi alatt levő haj valósággal kigőzölődik, kifő.

De mert védelem nélkül sem lehet hagyni a hajat — hiszen az erős nap a hajsálakat túlságosan kiszáritja és kifakítja, —

Délibáb

Sokoldalú testápolás
módja a csoportos
torna (Foto fox)

legjobb könnyű kartonkendővel csak leteríteni. Így védve is van, meg a levegő is járhatja. Gumisapkát ne viseljünk máskor, csak ha vízben tartózkodunk. Nem egészséges és nem is szép, mert a legcsinosabb arc is veszít bájából a szoros gumisapka alatt.

Végtelenül ártalmas napozás közben a test bőrét homokkal betakarni vagy iszappal bekenni. A célt ugyanis, valamilyen betegségnek a gyógyítását egyik sem szolgálja, viszont a bőr lyukacsait eltömik, amellyel megakadályozzák a testnek a napozás alatt annyira nélkülözhetetlen kipárolgását. Sőt nem egyszer — hiszen a homokban és iszapban millió és millió fertőző baktérium lehet, — bőrfertőzést, kiütést, furunkulust okoznak.

Viszont védőszemüveget ne felejtünk el egyetlen napozás és napon való tartózkodás alatt sem. A szem nem bírja a túlerős fényt, kénytelen hunyorogni és a hunyorogás ráncokat eredményez.

Huzamosabb napozás után sohase menjünk rögtön a vízbe, mert könnyen valamilyen görcsöt kaphatunk. Feküdjünk félárnycba és adjunk a testnek félórát a lehűlésre, a szívnek pedig a pihenésre. Mert a napozás alatt a szív sokkal erősebben dolgozik, mint egyébként, úgyhogy nem szabad még az esetleges hosszabb úszással is lárasztani.

Ha valahol, akkor a napozásnál áll a közmondás: a jóból is megárt a sok.

Bozay Margit

Néha egy kis nyári
munka sem árt

Déliabál

Írta: TERESCSÉNYI GYULA

Különös egyéniség volt ez a Százados Péter. Odakint hívták így, bár Párizsban nem igen kutatnak az emberek multja után. Negyvenesbe járó, szomorú, hallgatag ember volt, amolyan eldobott kő, amely még mindig zuhan lélegzetállítóan és reménytelenül. Egyedül élt és bogaras ember hírében állott. Az ismerőser azt beszéltek róla, hogy a házában valaha dúsgazdag ember volt, aztán valami kisiklás történt vele, az a bizonyos narancshéj: a nő, a kártya, aztán a váltók... Egyszer még meg tudta volna menteni magát, délamerikai kiviteli vállalatba társulhatott volna húszezer frankkal. Itt is rokonának és pénzt kért tőlük.

„Más utam nincs... Vagy ez a segítség, vagy a revolver, hiszen mesterséget nem tanultam...”

A válasz rövid volt.

„Lödd főbe magad... így még valamit helyrehozatsz a multadból, mert belőled ember úgy sem lesz...” — írta neki a bátyja.

Csakhogy Párizs nem az a város, ahol az emberek erkölcsi kényszer alatt revolvergolyókat durrantgatnak magukba.

Százados Péter lenyelte a hazai üzenetet és beállt mosogatónak egyik montparnasse-i étterembe. Aztán hat hónapig autógyárban lakkozott, amíg egy szép napon meg nem kapta az elbocsátó céduláját.

A polgári jólét szempontjából igen hézagoss volt ezután Százados Péter élete. Sült krumplit és zöltségleveket ebédelt, vacsorákra pedig elég volt a hig tejeskávét, amelyet állva ivott meg a bárpultok előtt. Ilyen körülmények között a lakásviszonyai is rendezetlenek voltak. Nyáron egy szajnaparti autócskavastelepen ütött tanyát, egy alaposan összegázolt kocsiban. Télen bevonult

a „Jöreménységhez” címzett szálló manzardiába, a papírfalak közé, ahol ha meleg nem is volt, mégis védve volt a szélőt és a rendőrség is más szemmel nézte, mintha bejelentett lakás nélkül csavarogna az éjszakában és melegegdné a vásáresarnok nem éppen biztonságos bárjaiban.

Az is különös volt, hogy Százados Péter senkivel sem barátkozott össze. Egyedül élt ebben a rengetegben, amelyet Párizsnak neveznek. Komor, néma egyedülvalósága még a franciákban is bizonyos tiszteletet ébresztett iránta. A tulajdonos csak neki hitelezett és néha szinte erőszakkal beléje tömött egy-egy „panachét”, mert Százados limonádéval kevert bornál egyebet nem ivott.

Ezen az őszi estén Százados Péter a Szajnaparton sétált, a Voltaire-szobor körül, Párizsra szitáló köd ereszkedett. Olyan szomorú volt a tájék, mintha a földről ezen az estén szállt volna el mindörökre a melegség. Csak a bronzember arcán vonagló halhatatlan mosoly fénylett az éjszakában. A Tuillériák felől mintha gúnykacajt üzent volna feléje az idők végteleneje. Odaült a rakpart oldalához és elrövedezve, mintha hallotta volna ezt a vizen túlról feléje röpülő kuncgást...

Sajnálkozva köszönt el öreg cimborájától, akit az utóbbi időben szinte mindennap felkeresett. Már indulni akart, amikor közvetlen alatta hallotta most ezt a kuncgást, amelyet az előbb gondolataiban egy távoli üzenetnek vélt.

Úgy hatott ez a neszelés, mintha odalent gyermek nyöszörögne... Feljebb került, aztán a lépcsőn lehaladt a rakpart óriászkockás szalagjára. A fal mentén, távolabb, mint a múmiák hevertek rongyaikba göngyölve Párizs koldusai. Oda tartott, ahonnan az előbb a hangokat hallotta. Előtte, a kőpart mélye-

Délibáb

désébe
gés is
Kite
de ah
lélege
Alig
vinnyo
— T
csinálj
— A
máris
gondol
jék. —
A m
szerre
volna
nyöszö
A c
bermel
vizpar
kabátj
esüszta
— N
dött r
ez a c
A kis
megüj

Ez
gúnyna
elneve
— R
gában
zálka.
A f
mészet
nem c
berí e
szőrü,
dött.
„kuty
Száz
Észre
málód
Egy
pár ci
most j
Ékte
verte-r
szoba
Rozá
alól. M
este m
— Id
Rozá
mintha
át, búj
Háro
meg, a
a szob
óta má
— G
Rozá
változá
terdei
s akko
szemeib
fejére.

Dél

désében valami fehéres világított, a nyöször-gés is onnan jött.

Kitett gyerek... volt az első gondolata, de ahogy közelebb lépett, megkönnyebbülten lélegzett fel.

Alig néhányhetes, feketepofájú foxikutya vinnyogott a mélyedésben.

— Te szerencsétlen... mi a fészkes fenét csináljak veled?

— A Szajnába kellene dobni... hiszen máris félig éhendöglött — jött egy hirtelen gondolata. — Hideg a teste, minék kinlód-jék. — És a víz felé indult.

A meleg tenyérben a parányi jószág egy-szerre csak megmozdult. Mintha megérezte volna a következő pillanat végzetességét, nyöszörögni kezdett...

A csendben Százados előtt egészen em-berinek tűnt fel ez a hang. Még nem ért a vízparthoz, de közben már felgombolta a kabátját és pullóverének nyílásán a mellére esúsztotta a kutyát.

— Nem elég a magam baja? — zsörtölő-dött magában. — Most idepottyan elébem ez a dög. — De már nem tehetett egyebet. A kis jószág már a mellén szuszogott és megújuló rohamokban fel-felremegett...

*

Ez az életből kirekesztett kóbor ember gúnynak szánta a társadalom felé a kutya elnevezését is.

— Rozál leszel — gondolta egy este ma-gában és becéző nevén is szólította: — Ro-zálka... Rozália...

A foxi rohamosan erősödött. A kutyater-mészet zivatarra és vésszre van teremtve, nem olyan könnyen hullik el, mint az em-beri élc. Néhány hónap múlva bársonyos-szörű, fészta, eleven, okos kis állattá fejlő-dött. És olyan lett a gazdájához, mint a „kutya”.

Százados eleinte nem sokat törődött vele. Észre se igen vette, miképpen fejlődik, for-málódik és csinosodik a „Rozika”.

Egy reggel szétrágva húzta elő egyetlen pár cipőjét az ágy alól... Az utolsót... most járhat meztláb...

Éktelen dühében az állatnak esett, addig verte-rúgta, amíg a kutya el nem nyúlt a szoba sarkában.

Rozál három napig nem jött elő az ágy alól. Már azt hitte elcsavargott, amikor egy este meghallotta a neszelését.

— Ide gyere, te dög! — ordított rá. Rozál hasoncsúzva, szórét borzolva, mintha a rettegés szántott volna a gerincén át, bújt elő és roskadt össze a lábánál.

Három napja semmit sem evett, állapította meg, amint meglátta az érintetlen tányérokot a szoba padlóján. Megsajnálta. A dűhe az-óta már elpárolgott.

— Gyere... na — szólt rá enyhültebben. Rozálka, mintha megérezte volna a hang-változásban a gazdája megbocsátását, a térdei közé kúszott, Péter kétlábra emelte s akkor szinte megborzongott... A kutya szeméből könnyek patakzottak a keze-féjére... A lepergő forró cseppek mintha a

lelkére hullottak volna... Hirtelen ölébe vette és simogatni kezdte az állatot.

Ettől a naptól fogva Rozálka Péter lábái-nál aludt az ágyban.

*

Mintha csak érezte volna, mi kell ennek az egyedül élő emberi léleknek. Rozálka valósággal felverte a szoba minden zugát a játékával. Ha otthon volt a gazdája, kifogy-hatatlan volt az ötleteiben. Ugrált, móká-zott és szinte nevetett is. Péter már meg tudta különböztetni a kutya megnyilvánulá-sait. Vakkantásaiból megértette a mondani-valóját... Ha vizet kért, egy darab kenye-ret, vagy ha ki akart osonni a folyosó szög-letére, mindig más-más hangon csaholt... S a szeme csillogásában sokszor felfedezni vélte a lelkét... Rozálka lelkét, amely sok-szor úgy tűnt előtte, olyan érzékeny, mint a szerető emberé...

Péter szokása szerint napokig elkészült hazulról. Rozál addig nem evett, nem ivott és nem aludt. Az ajtónyíláshoz szorította az orrát és ujjongott, a házat felverte csaholá-sáival, amikor az ismerős léptek döngését megneszelte...

Péternek eleinte kényelmetlen volt ez a kutyabarátság. De később megbékélt vele. Sokszor azon vette észre magát, hogy haj-nali csatangolásai közben valami hazafelé húzza a rideg, kíméletlen szállodaszobába.

A Rozika...

Mindinkább több időt töltött odahaza s végül egészen otthonülő lett. Maga is tur-csállotta, hogy milyen új érzések születtek benne. Mintha már nem lenne egyedül, mintha körülötte életek lennének, akikért felelősséggel tartozik, gondolatokat szőtt, ál-modozott és tervezgetett, mindezt talán azért, mert ágyon fekvé könnyebben jön a gondolat...

Később a sétáira is magával vitte. Együtt kószáltak a tavaszi estéken és szunyókál-tak a Luxembourg-kert óriás fái alatt, vagy a Medici-kútnál, a szerelmek enyhelyében.

Péter már nem volt egyedül. Sok keserü-sége, gondja, baja feloldódott, mialatt meg-simogatta Rozálka okos koponyáját és el-nézte bohókás ugrándozásait. Nem is tudta megmagyarázni, miként tudott olyan elva-dultan élni éveken át, egyre halmozódó keserőséggel a lelkében, amikor ime, egy kutya is elég hozzá, hogy elverjen belőle minden melankóliát és embergyűlöletet.

Rozálka még ismerősöket is szerzett neki. Egy gombolyag volt az a fonál, amely egy-szer odavitte a szemközti padon üldögélő leányhoz Pétert.

— Rozálka nagyon hamis teremtés — mentegetőzött a leány előtt és átadta neki a gombolyagot.

— Rozálka? — jegyezte meg a kézimun-kázó leány.

Igy ismerkedtek össze, Rozálka révén. Pé-ter és a szembenülő leány, aki szintén ma-gyar volt...

Azontúl hárman kószáltak a napsütésben és járták Párizs olesó kávéházait, amíg Pé-

ter egy napon rá nem eszmélt arra, hogy neki most már dolgoznia kell...

*

A lélegzete is elállt. Elfojtott kiáltás szakadt ki belőle és már rohant is keresztül a park gyepgályán, de már késő volt. Az óriási zöld szörnyeteg, mintha a végzet robogna át az életen, éppen akkor kanyarodott be az elhagyatott uccába, amikor Rozálka nagyokat vakkantva egy eldobott kavics után szökdelt.

Az autobusz első kereke zökkent egyet... Ennyi volt az egész... Egy csomó cafatos szőr- és hústömeg maradt Rozika után s a pirosról, meleg vér, amelyet lassan beszívott a föld.

Péter úgy érezte, hogy életének egy darabját, azt a kevés örömet, melegséget, ami ezen az állaton keresztül sugárzott be hozzá, gázolta széljel az a rohanó vad kerék. Rozálka csillogó, fekete szemének a tükrén, az örök sötétség hideg, tompa fényében meglátta a maga sorsát.

Péter megremegett. Valami szörnyű kéz intése és ujmutatása volt számára ez a kutyatragédia.

— Még ez is itthagytott — motyogta megrendülten.

Messziről a Notre Dame két kormos, gígszi ujsa mutatott az égnek. A porban ve-

rebe kapirgáltak s a verőfényben galambok libbentek el nyugodtan a léptei elől.

Élérzékenyedett. Arra az üres szobára gondolt, amelybe most újra visszaköltözik a reménytelen, hideg élet. S azok a kis holmik... a játékok... a székhöz kötözött papírgalacsin...

Csak egy kutya volt, igyekezett elverni magától ezeket a gondolatokat.

Egy kutya... de mégis... Rozálkával a bohóság, a játékos kedv, maga a friss, egészséges élet ment el a semmibe... És még valami. Ezt már az ágyban fekvő, lehűnyt pillák mögött látta meg, amikor a körülötte megürült világból valamerre utat keresett.

Rozika... a fogalom most kristályosodott ki előtte.

Ő hozta vissza lelkébe újra a szeretetet... mintha küldetése lett volna... Ez az, ami fáj és marcangolja belülről. Az élethez való kapcsolódása, hogy végre adni tudott, hogy szeretett, ha mást nem is, hát csak egy kutyát...

Ezen az éjszaka Rozika még egyszer meglátogatta régi gazdáját. Péter a sötét szoba csendjében látta, amint besurran az ajtón, feléje sunyít, aztán játszik azzal a gombolyaggal... S okos szemei mintha beszélnének:

— Jól tettem? — és gurigálja mindegyre közelebb a pamutot s aztán mintha a leány is belépne az ajtaján...

A Kut. Háziasszonyok Szövetsége védnöksége alatt működő Háztartási Alkalmazottak Köre nagysikerű előadást rendezett

(Schäffer felv.)

AZ ELCSERÉLT KISASSZONY

Színpadi játék két részben. * Irta: DOBOZI ISTVÁN

Személyek: Berendi, autónagykereskedő, Gróf Olgay, Emmi kisasszony, A titkár, Brunhuber ur.
Történik Budapesten... ma.

Az előadás joga megszerezhető a szerzőnél. Engedély nélkül előadni tilos.

I. rész

(Berendi autónagykereskedő irodájában vagyunk, a főnöki szobában. Berendi az íróasztalnál ül. Belép a titkára.)

A titkár (kezében levélesomóval): Főnök úr kérem, mára elég nagy a posta. Súlyban megvan legalább 20 kilo.

Berendi: És belső értékben mennyire takarítja?

A titkár: Azt igazán nehéz volna megállapítani, főnök úr.

Berendi: Pedig egy ügyes titkárnak azt is tudnia kellene. Mielőtt a postabontáshoz kezdenénk, jó volna talán elintézni az irodai állásra jelentkezőket.

A titkár: Kilencre hirdettük a jelentkezést. Még fél kilenc sincs, máris tele van a folyosó jelentkezőkkel. Van köztük néhány tucat nagyon csinos is. Mi lesz itt még kilenc óráig!

Berendi: Gondolja, hogy sok ajánlkozó lesz?

A titkár: Félek, hogy ugyancsak megostromolnak bennünket a gépiróamazonok.

Berendi: Lehetőleg ne várassuk őket sokáig. Kezdjük meg most a válogatást.

A titkár: Boesánat, főnök úr, majd elfelejtetem, hogy egy úr van künn az előszobában. Sürgősen beszélni óhajt a főnök úrral. Tessék, itt a névjegye. (Átadja.)

Berendi: Hiszen ez a legendás gazdagságú Olgay gróf. Maga szerencsétlen pikulás, künn hagyja várakozni. Egy ilyen előkelő urat. Éressze be rögtön a gróf urat.

A titkár: Igen, kérem. (Kimegy.)

Olgay gróf (belép): Jó reggelt, Berendi úr.

Berendi: Á, van szerencsém, méltóságos gróf úr, van szerencsém. Végtelenül boldog vagyok, hogy nagybecsű látogatásával szerencsétlen. Ezer boesánat, hogy megvárakoztattam, de az a szerencsétlen titkár elfelejtette rögtön bejelenteni. Ezer boesánat a figyelmetlenségért, méltóságos uram.

Olgay: Ó, kérem, nem tesz semmit. Igazán szóra sem érdemes.

Berendi: Méltóságos uramat a legkiválóbb üzletfeleim között tisztelhetem. Ó, ez iga-

zán megkülönböztetett előzékenységre kötelez. A tavaly vásárolt két Chimeragéppel meg méltóztatott elégedve lenni? Remélem.

Olgay: Ó, nagyon, nagyon. Utólérhetetlen gyártmány. Az amerikai autóiparnak nagyon komoly ellenfele. Mondhatom, hogy a modern autótechnika non plus-ultra. De most nem erről van szó. Egészen másról.

Berendi: Parancsoljon, méltóságos uram.

Olgay: Rendkívüli dologról volna szó.

Berendi: Bármilyen irányban a legnagyobb szolgálatkészséggel állok rendelkezésére, méltóságos uram.

Olgay: Nem üzletről van szó, hanem egy emberi szívességről, amelyet én kérnék öntől, úgyis, mint régi ismerőstől.

Berendi: Parancsoljon, méltóságos uram.

Olgay (zsebéből újságlapot vesz ki): Hogy az elején kezdjem, ez a hirdetés a tegnapi reggeli lapban jelent meg és az áll benne, hogy az ön cége ügyes, gyakorlott gyors- és gépirónót keres.

Berendi: Igen és most kilenc órára tüztük ki a jelentkezés idejét. Van talán méltóságos uramnak valami protezsáltja, aki az állásra megfelelne? Kérem, ezer örömmel, tessék parancsolni.

Olgay: Nem, kérem. Másról van szó. Kissé furcsa dolog... De ha részletesen elmondom önnek, bizonyára meg fog érteni.

Berendi: Ó, hogyne?

Olgay: Azon kezdem, hogy van a mi családjunkban egy nagyon szerencsétlen gondolkodású fiatal nő, aki annyira elűt a család minden tagjától, hogy már szinte aggasztó.

Berendi: Igen, értem.

Olgay: Az illető fiatal teremtés teleszívta magát a modern, sőt hipermodern eszmékkel. Képzelve, kérem, az a rögeszméje, hogy a saját maga két kezével akarja megkeresni a kenyerét.

Berendi: Különös.

Olgay: Úgy-e, hogy különös? Aki ismeri a mi családjunk vagyoni helyzetét és a mi

esaládi hagyományainkat, az előtt minden-
esetre nagyon, de nagyon különösnek tű-
nik fel ez az egész dolog. Most már, hogy
még világosabb legyek, azt is elárulom
önnek, hogy az én egyetlen leányomról
van szó.

Berendi: A méltóságod leányáról? Nagyon
különös. Ha szabadna egy indiszkrét kér-
dést feltennem, méltóságos uram. Nincs a
dolog hátamögött valami szerelmi his-
tória?

Olgay: Van is, meg nincs is. Férjhez akar-
jak adni egy rangjához és vagyonához
teljesen méltó úrhoz. De ő hallani se akar
rőla. A leány egyáltalán nem szerelmes.
Legalább is a részére kijelölt úrba nem.

Berendi: Ahá... értem.

Olgay: Csökönös természet. Fejébe vette,
hogy ő maga fogja megkeresni a kenye-
rét. Titokban kitanulta a gyors- és gép-
írást. Mit szól ehhez, kérem?

Berendi: Regényes história, nagyon különös.

Olgay: Igen, több mint regényes. És vár-
jon csak, most jön a java. Tegnap este
véletlenül az ön újsághirdetését találtuk
meg a fiókjában, bekécceruzázva.

Berendi: Tehát ő is pályázik az állásra?

Olgay: A különös felfedezés után kérdőre
vontam őt, mire kijelentette, hogy igenis
ajánlkozni fog a hirdetett állásra, sőt sze-
mélyesen fog résztvenni a jelentkezők kö-
zött. Elsüllydek szégyenletemben, hogy
egy Olgay-leány ennyire...

Berendi: Méltóságos uram tehát azt óhaj-
taná, hogy ne fogadjam őt fel?

2	
HÉTFŐ	3 ÓRAI ÚJSÁG
KEDD	4 ÓRAI ÚJSÁG
SZERDA	5 ÓRAI ÚJSÁG
CÜLTÖRT	6 ÓRAI ÚJSÁG
PÉNTEK	7 ÓRAI ÚJSÁG
SZOMBAT	8 ÓRAI ÚJSÁG

mindennap

Olgay: Sőt ellenkezőleg. Arra kérem önt,
hogy alkalmazza a leányomat. Erre külön
megkérem önt.

Berendi: Ezt nem értem.

Olgay: Az ellentmondás csak látszólagos.
Igenis kérem, hogy alkalmazza őt, de
együttal azt is kérem és tulajdonképpen
ezen van a hangsúly, hogy ábrándítsa ki
ebből az önállósodási rögeszméjéből. Bizo-
nyítsa be neki, hogy ő alkalmatlan az ilyen
állás betöltésére. Hogy egyáltalán képte-
len arra, hogy a kenyerét megkeresse.

Berendi: De méltóságos uram, hátha mégis...

Olgay: Azt akarja mondani, úgy-e, hogy
hátha jó munkaerőnek bizonyulna.

Berendi: Igen.

Olgay: Ön, ha akarja, mindenesetre be tudja
bizonyítani, hogy az állásra nem felel
meg... Ennek száz és egy módja van.

Berendi: Értem, kérem.

Olgay: Szóval, azt szeretném, ha Berendi
úr teljesen kiábrándítaná ebből a rögesz-
méjéből.

Berendi: Teljesen megértem, méltóságos
uram. Igérem, hogy ami tőlem telik, min-
dent megteszek.

Olgay: Köszönöm előre is, hálásan köszö-
nöm. Most pedig sietek, mert mingyárt
kilenc óra és nem akarom, hogy a leány
esetleg véletlenül tudomást szerezzen az
ittlétemről. Szeretném, ha az ügy kizáró-
lag kettőnk közt maradna.

Berendi: Méltóságos uram, részemről a leg-
mélyebb titoktartásra számíthat.

Olgay: Köszönöm. Hogy azonban el ne je-
leltssem a legfontosabbat. A leány min-
den valószínűség szerint álnevet fog hasz-
nálni. Egészen biztosra veszem, hogy nem
Olgay Emmi néven fog jelentkezni. Azt
hiszem, még van benne annyi tapintat és
kímélet a családja iránt. Legalább is re-
mélem. Tehát ön csak bizonyos ismertető-
jelekre lesz utalva. Megismerheti arról,
hogy magas, karcús, nagyon szőke és ké-
kszemű, kissé gyors beszédű, feltűnő
értelmes és fejlett. Négy nyelvet beszél.
Azt hiszem, magasan kiválik a többi
közül.

Berendi: Mindenesetre kiválasztom a sok
jelentkező közül és azonnal alkalmazom.
A többit tessék rámbízni.

A titkár (belép): Pardon, hogy zavarom,
főnök úr kérem, a jelentkezők már el-
özönlötték nemcsak a folyosót és az ud-
vart, de az uccán is hosszú sorban áll-
nak. Már nem bírok velük. Vannak leg-
alább kétszázán. Mindegyik azt követeli,
hogy őt engedjem be elsőnek. Ez, kérem,
lehetetlen.

Berendi: Figyeljen ide. Nem ereszt be egyet
sem. Ellenben kiválasztja közülök azt,
aki magas, karcús, nagyon szők és ké-
kszemű, kissé gyors beszédű. Megértette?

Berendi: S a keresztnéve Emmi.

A titkár: Emmi... Emmi... Ó, már a neve
is milyen bűbajos. Megyek, kérem, me-
gyek. Kiválasztom a kétszáz amazon kö-

zül a legbájosabbat. És mit csináljak az-
tan vele, főnök úr?

Berendi: Rögtön beküldi hozzám. A többi
pedig hazaküldi azzal, hogy az állás már
be van töltve.

A titkár: Ez nem lesz olyan könnyű dolog,
főnök úr. Kétszáz amazonnal nehéz meg-
birkózni.

Berendi: Lóduljon már, ne fecsegjen annyit.

A titkár: Megyek és kiválasztom a hirtelen-
szöke, égszínkékszemű, bűbájos Emmi.
(Kimegy.)

Olgay: Igy hát ebben maradunk. Minden-
esetre hálásan köszönöm az ön szívessé-
gét, Berendi úr. Addig is, amíg vala-
mivel meghálálhatom. Remélem, a kiáb-
rándító kúrának hamarosan meglesz a
kívánt hatása.

Berendi: Ami fölém telik, méltóságos uram,
afelől teljesen nyugodt lehet.

Olgay: Mégegyszer köszönöm a szívessé-
gét, a családnak nevében is. Nagyon ör-
vendtem, hogy volt szerencsém.

Berendi: Részemről a szerencse, méltóságos
uram. Erre méltóztassék menni, ezen a
kis tapétaajtón. Ez a külön folyosóra ve-
zet. Így elkerüli a felsorakozó tömeget.

Olgay: Igen, így jó lesz, Isten önnel. (El-
megy.)

Berendi: Alászólgája, méltóságos uram.

A titkár (bejön): Megtaláltam, főnök úr.
Tyűh... ilyen lenszöke haj, ilyen ibolya-
kék szem, ilyen bűbáj... ilyen nincs
több Pesten.

Berendi: Mondtam, hogy küldje be. Ne fe-
cessegen annyit.

A titkár: Küldöm, főnök úr, megyek. De
micsoda bűbájos székeség. (Kimegy.)

Emmi kisasszony (belép): Jó reggelt kívánok.

Berendi: Hát ön az, kisasszony?

Emmi: Igen. A titkár úr volt szíves...

Berendi: No, majd meglátjuk mit tud.

Emmi: Igyekezni fogok, kérem.

Berendi: Az a legkevesebb, amit elvárok az
alkalmazottaimtól. Tudja meg, hogy ná-
lam csak annak lehet maradása, aki nem-
csak tud, de akar is, szeret is dolgozni.

Emmi: Igen, majd ahhoz alkalmazkodom, fő-
nök úr.

Berendi: Mert én nagyon nehéz ember va-
gyok.

Emmi: Igen, kérem. Majd megszokom a fő-
nök urat. A bizonyítványaimat a titkár
úr elvette. Kitérő bizonyítványaim van-
nak gyors- és gépírásból.

Berendi: Hogy kitérő-e vagy sem, azt majd
én állapítom meg. Hogy hívják?

Emmi: Kovács Emmi.

Berendi: Kovács?

Emmi: Igenis, kérem.

Berendi: Kovács? Egyáltalán nem arisz-
tokratikus név. Node ez most nem fontos.

Emmi: Ha szabadna kérdeznem, főnök úr,
mennyit tetszik fizetni?

Berendi: Mit gondol maga? Azt hiszi talán,
hogy én lopom a pénzt?

Emmi: Azt nem, kérem, világért sem.

Berendi: Nahát akkor. Ne képzelje, hogy
valakinek fizetést adok addig, amíg nem
látom, hogy mit tud.

Emmi: Majd meg tetszik látni, főnök úr.

Berendi: Persze, hogy meglátom és majd
akkor megállapítom a fizetését. Annyit
azonban már most is előre bocsáthatok,
hogy valami nagy fizetésre ne számítson.

Emmi: Arról ne is álmodjon.

Emmi: Ó, kérem, főnök úr, én nagyon sze-
rényigényű vagyok. Az élet hozzászokta-
tott az igények alapos leszállításához.

Berendi: Az élet? A maga élete? Ugyan ne
beszéljen.

Emmi: De igen, főnök úr.

Berendi: Itt majd igazán alkalma lesz a sze-
rény igények lemérséklésében gyakorolnia
magát.

Emmi: Igenis, főnök úr.

Berendi: Most pedig lássuk, mit tud. Már az
eddigyi tíz perc is teljesen hiába veszett
el. Nálam pedig minden percet, minden
másodpercet ki kell használni. Most csi-
nálunk egy kis próbadiktálást. Tessék,
itt van az asztalon az írófüzet és ceruza.

Emmi: Igen, főnök úr. Tessék parancsolni.

Berendi: Tehát kezdjük. (Diktálja.) Nagysá-
gos Kelemen és Társa autókarszéria-
gyár, Budapest. Nagybecsű levelüket vé-
telezve, van szerencsénk értesíteni, mi-
szerint a megrendelt kilenc darab...

Emmi: Gyorsabban, kisasszony, gyorsabban. Nem
aludni jöttünk ide, hanem dolgozni.

Emmi: Igen, főnök úr. Tessék talán gyor-
sabban diktálni. Én győzöm.

Berendi: (gyorsabb iramban): A hetes átmé-
rőjű alvázak karosszéria átvétele ügyé-
ben tett nagybecsű észrevételeiket meg-
fontolász tárgyává téve, arra a végső
megállapodásra jutottunk, hogy az átvétel
idején tett észrevételeinket részben mó-
dosítjuk, részben pedig az eredetinek azo-
nos szövegű megállapodás hatálya alá
bocsátjuk, annak reményében, hogy ezzel
egyszer és mindenkorra az ügyet nyugvó-
pontra segítjük, amivel a kölcsönös meg-
egyezés lehetőségét visszük előbbre. In-
tézkedésünk jóváhagyásának elvártában,
vagyunk kiváló tisztelettel. Aláírásnak
helyet hagyni. Dátum.

Emmi: Készen vagyunk, főnök úr.

Berendi: Nahát, most tessék legépelni két
példányban, de gyorsan. Ne aludjon, ké-
rem. Nálam egy másodpercenek sem sza-

Szöke hajnak, barna hajnak:

Fekete-fej Védjegyű NEO SHAMPOON

Szaratoltlan lug és szappanmentes hajmosószer!
Egy csomag 38 Filler * Folyékony 90 Filler-től.

Délibáb

GÉVA KOZMETIKAI INTÉZET
IV, IRÁNYI UCCA 21
Az arcbőr specialistája
(S. GARAI ÉVA) **GÉVA pigment**
GÉVA szeplő-krém P 4. —
arcápoló szappan 96 fill.

bad elveszni. Az előszobában van az írógép. Mihelyt készen lesz, rögtön hozza be. Előbb azonban küldje be a titkár urat.

Emmi: Igenis, főnök úr, megyek. (Kimegy.)

Berendi: Ügylátszik, egyes leány és nagy gyakorlata van. Már egészen beleszédültem a diktálásba, de ő fölényesen győzte az iramot. Úgy látom, nehéz feladatra vállalkoztam.

A titkár (belép): Parancsoljon, főnök úr.

Berendi: Szeretném a postát elintézni. Sok időt elpocsékoltam ezzel az új kisasszonnyal.

A titkár: Igazán kíváncsi vagyok, hogy fog beválni. Így külsőleg nagyon jól fest.

Berendi: Azt hiszem, hamarosan megint fel kell adni a hirdetést.

A titkár: Csupa haszontalan pénzkidobás. Én mingyárt sejtettem, hogy nem nekünk való, csak nem akartam szólni. Hja, akik ilyen magas támogatásra szorulnak.

Emmi (bejön): Készen van a levél, főnök úr. Tessék.

Berendi: Már? ... azaz hogy elég soká elpiszmozgott vele.

Emmi: Eléggé ilyekeztem, főnök úr.

Berendi (átveszi): Mi ez? Tele van hibával. Maga szerencsétlen pikulás, hát azt hiszi, hogy a Berendi és Társa cég kiadhat a kezéből egy ilyen nyakatekert, értelmetlen szözagyvalékot, egy ilyen szobugyborékolást? Ez magának levél? Ez? (Szétszakítja és eldobja.) Maga szerencsétlen pikulás. Menjen, ne is lássam.

Emmi: De én... én... nem tehetek róla, főnök úr. (Sírva fakad.) Én azt írtam, amit a főnök úr diktált. Én nem tehetek...

Berendi: Pusztuljon a szemem elől.

A titkár: Megyek, főnök úr, feladom a hirdetést.

Berendi: Várjon még, szerencsétlen pikulás. Majd ha én mondom.

II. rész

(Történik ugyanott, két héttel később. Berendi az írósztalnál ül, előtte áll Emmi kisasszony.)

Berendi: Kisasszony, a maga mai munkája megint nem ér egy fakóvát se. Lassan dolgozik és amellet tele hibával. Ez így tovább nem mehet. Ennek véget kell vetni.

Emmi: De kérem, főnök úr...

Berendi: Szót se halljak. Egyáltalán nem

érdekelnek a maga védekezései. Éppen ma két hete, hogy belépett az irodába és minden nappal visszafelé megy, mint a rák. Halomra gyűlik a munka és nem képes elvégezni. Maga nem való erre a pályára. Magának abszolút semmi tehetsége nincs az irodai munkához és egyáltalán képtelen arra, hogy önmagát el-
tartsa.

Emmi: De kérem, főnök úr...

Berendi: Szót se többet. Vegye tudomásul, hogy mától kezdve meghosszabbítjuk az irodai órákat. Ezentúl minden este hét óráig itt fog maradni, hogy a restanciát feldolgozza. Megértette?

Emmi: Igen. Hát akkor itt maradok, ha kell hét óráig is.

Berendi: Vagy pedig fel is út, le is út.

Emmi: Inkább maradok, főnök úr. Nagyon kérem, ne tessék elküldeni.

Berendi: Majd megpróbáljuk és ha még így se megyünk semmire, este nyolc óráig is itt fogom tartani, de megmutatom, hogy rend lesz. Vegye tudomásul, hogy én nem lopom a pénzemet.

Emmi: Azt tudom, kérem. De már két hete, hogy itt vagyok és eddig egy fillér fizetést se tetszett adni. Már teljesen eladósodtam. A lakásomból is ki akarnak tenni, mert nem tudok fizetni.

Berendi: No, ezt elég hatásosan adta elő. Úgy látom, talán inkább a színészi pályára volna nagyobb tehetsége. Egyébként pedig mit érdekel engem a maga lakásügye? Maga azt hiszi, hogyha valaki állásba lép, mingyárt magas fizetéssel lehet kezdeni. Ohó, nálam ez nincs így. Minden rendes helyen a fizetést előbb ki kell érdemelni.

Emmi: De mégis talán kérném, főnök úr, ha valamit szíveskedne fizetni. Hiszen...

Berendi: Arról esetleg beszélhetünk, hogy valami szerény kis fizetést állapítsak meg a részére, természetesen csak a jövőre vonatkozólag.

Emmi: Igen, főnök úr, azt kérném, ha volna kegyes.

Berendi: A legtöbb, amit a maga kezdetleges munkájáért fizethetek, kisasszony, havi ötven pengő. Már ezzel is nagyon túlmentem a gavalléria határán. De én emberileg érzek...

Emmi: Jól van, kérem. Mit csináljak? Elfogadom.

Berendi: Majd meglátom, hogyan fogja kiérdemelni. De ezt is csak úgy fizetem, ha a munkája minden tekintetben kielégítő lesz. Most pedig menjen és végezze a dolgát. A tegnap diktált levelekből késsen van valamennyi?

Emmi: Igen, főnök úr, mind a nyolc darab készen van. Tessék, átadom.

Berendi (megnézi): No, lehetett volna tisztább is, szebb is. Ne tessék ilyen kopott indigóval dolgozni. Csupa pacni az egész. Ez nem munka.

Emmi: Főnök úr, tegnap azt tetszett mondani, hogy takarékoskodni kell az anyaggal. Kérem új indigót nem tetszett adni.

Berendi: Jó, jó. Most már elég legyen, kis-

Éppen
írodába
y, mint
és nem
erre a
i tehet-
s egyál-
gát el-

domásul,
tjük az
ste hét
stanciát

ha kell

út.
Nagyon

nég így
öráig is
n, hogy
én nem

ét hete,
ér fize-
eladó-
k tenni.

ta elő.
szí pá-
Egyéb-
a maga
ha va-
fizetés-
z mines
st előbb

úr, ha
n...
hogy
ak meg
jövöre

a volna

zedtlen-
sszony,
nagyon
De én

k? El-

gja ki-
fizetem.
kielé-
égezze
ből ké-

darab

a tisz-
kopott
egész.

t mon-
anyag-
t adni.
n, kis-

báb

asszony. Nincs időm és kedvem magával
vitatkozni. Tessék végezni a dolgát.
Emmi: Igen, megyek. (Kimegy.)
(Erősen csejget a telefon.)

Berendi (felveszi a hallgatót): Halló, itt Be-
rendi és Társa... Igen, személyesen...
A, van szerencsém, méltóságos gróf úr.
Van szerencsém. Parancsoljon. Igen,
igen... Sajnos, komoly eredményről ez-
ideig nem számolhatok be. Sőt kénytelen
vagyok megvallani méltóságos uramnak,
hogy minden nappal jobban eltávolodom
a várt eredménytől. Rettenetesen szívós,
kitartó egyéniség... Szinte értelmetle-

nül bámulom és magamban kénytelen va-
gyok megálapítani, hogy a legjobb munká-
erő, akivel valaha alkalmam volt talál-
kozhatni az életben... Igen, méltóságos
uram. Természetes... Méltóztassék figye-
lembe venni, hogy borzalmasan nehéz
helyzetem van vele szemben. Néha már
azt hiszem, hogy fel kell adnom a har-
cot... Amint parancsolja... Majd meg-
látjuk, hiszen még csak két hete, hogy
itt van... Igen, méltóságos uram. Na-
gyon örültem a szerencsének. Alászol-
gája. (Leteszi a hallgatót.) Rettenetesen
kínos helyzet.

Százezer leány hiába keres férjet... miért?

Mi az oka annak, hogy náluknál sokkal csúnyább, minden tekintetben
értéktelenebb lányok megtalálják életársukat, ők pedig, akiknek olyan
sok férfi udvarol, sohasem érkezik el még az eljegyzésig sem?

Mi a férjhezmenés tudománya?

Valamikor száz meg száz babonát találtak ki, hogyan kell meghódítani
a férfit. Varázsszereket árultak, a cigányasszonyok és jósnők a legkülönbözőbb
hódítási titkokat árulták drága pénzért, melyek természetesen semmitsem értek.

A mai tudomány boszorkánykonyhájában, amelyben az ember lelkének
minden titka feltárult, az ideg orvosok és lélekbúvárok a szerelem nagy rejté-
lyének is megfejtették sok-sok részletét s aki ezeket ismeri, minden csoda
segítsége nélkül is megtanulhatja a hódítás és megtartás művészetét.

Ennek a mindenkit érdeklő problémának kulcsát adja az olvasó kezébe
kiváló író feldolgozásában

A férjhezmenés művészete

című szenzációs könyv, melynek kiadását tervbevettük.

A könyv főbb fejezeteinek címei:

Babonák a szerelem világában.
Milyen nő tetszik a férfiaknak?
Hol tévesztik el a nők?
Hol tévesztik el a férfiak?
Hogyan neveljünk boldog szerelemre?
Milyen férfi tetszik a nőknek?
Mi az illuzió és mi a szerepe a szerelemben?
Miről beszéljünk és miről ne beszéljünk?
Mit kell tudni a nőnek a férfi lélektanából?
Miért fél a férfi a nősüléstől?

Miért tudnak olyan kevesen igazán szeretni?
Milyen volt régen a férfideál és milyen most?
Az ideális modern nő.
Vallhat-e nő elsőnek szerelmet?
A telefonálások szabályai.
Lehet-e a döntő vallomást erőszakolni?
Miért bomlanak fel váratlanul eljegyzések?
Milyen sűrűn találkozunk?
A különböző férfitípusok és hogyan kell azok-
kal egyénileg bántani? stb. stb.

A könyv csak akkor fog kiadásra kerülni, ha a téma iránt megfelelő érdeklődés
mutatkozik. A bekötött könyvet, melynek terjedelme körülbelül 250 oldal
lesz 1 pengő 50 filléres bolti ár helyett, Budapesten 96 filléres, vidéken
pedig 1 pengő 06 filléres árban fogjuk bérmentve szállítani mindazoknak,
akik vételi szándékukat az alábbi szelvényen bejelentik.

Kérjük azokat az olvasóinkat, akiket a fent ismertetett mű érdekelné,
vágják ki az alábbi szelvényt és levelezőlapra ragasztva vagy borítékba téve
küldjék be a kiadóvállalatnak. A szelvény beküldése az aláíró semmiképpen
sem kötelezi a könyv átvételére.

Tolnai Nyomdaipari Műintézet és Kiadóvállalat r.-t. Budapest, VII, Dohány ucca 12.

A kiadásra tervbe vett „A férjhezmenés művészete” című mű érdekelné és megjelenés ese-
tén megvenni szándékozom. A körülbelül 250 oldal terjedelmű bekötött könyvet Önök kedvez-
ményesen szállítják nekem éspedig 1 pengő 50 filléres bolti ár helyett Budapestre 96 fillérrért,
vidékre pedig 1 pengő 06 fillérrért bérmentve. E szelvény beküldésével a könyv átvételére
semminemű kötelezettséget nem vállaltam.

pontos lakcím.

olvasható aláírás.

Délibáb

A titkár (belép): Főnök úr, kérem, a könyvelő éppen most üzente, hogy...

Emmi (belép): Készen vagyok, főnök úr.

A titkár: A könyvelő azt üzente, hogy kiújult a régi gyomorrrákja és kénytelen volt ágyának dőlni. Legalább egy hétig nem jöhet be.

Berendi: Borzasztó! Egyik baj a másik után. Most mit csináljak? Itt állunk az évi zárlat előtt, amikor a könyvelés egy pillanatra sem szünetelhet.

Emmi: Ha meg tetszik engedni, főnök úr, én elvállalom.

Berendi: Mit vállal el, maga szerencsétlen pikulás?

Emmi: A könyvelést. A legutóbbi állásomban is én végeztem a könyvelést. Nagyon meg voltam vele elégedve.

Berendi: Ugyan menjen. Hiszen még a maga dolgát sem tudja eivégezni rendesen. Ki kívánási a maga könyvelési tudományára?

A titkár: Én azt mondom, hogy szükségéből próbáljuk meg, főnök úr, hiszen az Emmi kisasszony olyan ügyesnek látszik.

Berendi: Hallgasson. Mit ért maga ehhez!

A titkár: Azt hiszem, menni fog a dolog. Legalább addig, amíg állandó helyettest kapunk. Jöjjön, kisasszony, majd megmutatom, hol fekszenek a könyvek. Úgy-e, hogy meg tetszik engedni, főnök úr?

Berendi: Bánom is én. Csináljon vele, amit akar. Csak már ne is lássam.

A titkár: Jöjjön, kisasszony. (Mindketten el.)

Brunhuber úr (belép): Azt kívánom jelenteni a főnök úrnak, hogy az új kisasszony elkészült a négy francia levéllel.

Berendi: No és?

Brunhuber úr: És mondhatom, hogy igen szép, tökéletes munkát végzett. Ilyen szép nyelvezettel megfogalmazott, ilyen hibátlanul megírt francia levél régóta nem ment ki tőlünk. Valósággal büszke vagyok rá. Én mondom ezt, mint a levelező osztály főnöke, aki harminc év óta vagyok a szakmában. Született francia sem tudta volna szebben megírni. Bámulatosan tökéletes munka.

Berendi: Na csak ne túlozzon. Önnek, Brunhuber úr, gyenge oldala, hogy szeret nagyokat mondani.

Brunhuber úr: Becsületszavamra mondom,

MELLÉKKESE TRE

tehet szert oleső csomagolópapír eladásával. Tolnai Világlapja, Délibáb és Párisi Divat régi számai tiszta állapotban kaphatók kg-kint 16 filléres árban, legkevesebb 10 kilogram vételnél. 50 kg vételnél 5%, 100 kg vételnél 10% engedményt adunk. A drótot a lapból mi szedjük ki. Az árak kiadóhivatalunkban (VII, Dohány ucca 12) átvéve értendők. Postai megrendelésnél a megrendelt papír összege előzetesen beküldendő.

főnök úr, hogy így van. Éz nem túlzás. Bámulatosan tökéletes munka.

Berendi: Hát ha annyira el van ragadtatva az új kisasszonynak bámulatosan tökéletes munkájától, adjon oda neki még három francia levelet.

Brunhuber úr: Igenis, főnök úr. Még négyet is, ha kell.

Berendi: De most rögtön. Várjon csak, majd behívatom. Csengetek neki. Noha meg vagyok róla győződve, hogy azokat a francia leveleket akárki más különben meg tudná csinálni...

Emmi (belép): Hivatni tetszett, főnök úr?

Berendi: Igen, azért hívtam, hogy megmondjam magának, kisasszony, hogy... a francia levelek... azok kissé... hanyagul, kissé pongyolán vannak megírva... És kicsoda nyelvezet, micsoda stílus... Jobb, tökéletesebb munkát kérek. Tessék jobban belemélyedni a dolgokba. Brunhuber úr most átad magának még három francia levelet. Remélem, azok tökéletesebbek, használhatóbbak lesznek. Rögtön fogjon hozzá. Öt perc mulva tizenkét óra. Kisasszony, ma nem megy ebédelni, hanem a francia leveleket fogja írni. Megértette?

Emmi: Igen... igen... megértettem.

Berendi: Tessék rögtön hozzákezdeni. Brunhuber úr átadja a magyar fogalmazványokat és maga szépen, nyugodtan átfordíthatja franciára. Én pedig megyek ebédelni. Remélem, mire visszajövök, készen lesz a három levél. (Elmegy.)

Emmi: Ma nem ebédelek. Ma francia leveleket írok. Ez a parancs. Hát jó.

Brunhuber úr: Szegény kislány, sajnálom. Tessék, kisasszony. Itt vannak a fogalmazványok. Az egyik levélnél különösen nagyon kérem vigyázni, mert előfordul benne néhány szak kifejezés. Ha valamit esetleg nem tud, forduljon hozzám, kisasszony. Készséggel állok segítségére. Remélem, nem lesz baj vele. Az előbbi levelek elsőrendűek, tökéletesek voltak.

Emmi: Igazán?

Brunhuber: A legtökéletesebbek, amit csak el tudok képzelni. Pedig én régi szakember vagyok.

Emmi: Ó, milyen boldog vagyok, hogy Brunhuber úr megelégedését kiérdemeltem. Nagyon köszönöm ezt Brunhuber úrnak. Hálásan köszönöm.

Brunhuber úr: Kérem, nincs mit. Én őszinte ember vagyok. Még a főnök úrnak is meg merem mondani az igazat.

Emmi: A főnök úrnak...

Brunhuber úr: Annak is...

Emmi: Brunhuber úr itt az egyetlen ember, aki jó hozzám. Köszönöm önnek. Ön nagyon jó ember. Nagyon megértő és jószívű ember. De a főnök úr...

Brunhuber úr: Eh, a főnök úr. Erről ne is beszéljünk. Ami azt illeti, megelégedett főnököt én még igazán nem láttam, pedig már elég régi ember vagyok a szakmában.

Emmi: Pedig én mennyire igyekeztem mindig... És hiába... Hiába...

Brunhuber: Tudom, kisasszony. Én magával érzek. De hát most már csak dolgozzon nyugodtan. Én is elmegyek ebédelni. Isten vele. Jó munkát. (Elmegy.)

Emmi: Isten vele, Brunhuber úr. Jó étvágyat... Brunhuber úr nagyon kedves ember és meg velem elégedve. Azt mondja, elsőrendűek, tökéletesek... a leg-tökéletesebbek... De a főnök úr? Neki semmi sem jó... Úgy bánik velem, mint egy utolsó, rossz cseléddel... Hát mit vétettem én ellene?... Ezt nem bírom tovább... Nem bírom. (Sír.) Akármít, csak ezt ne... Inkább meghalni... Menekülni innen, ebből a pokolból... Ezt nem bírom, nem bírom tovább... (Leborul az asztalra és sír.)

Berendi (hirtelen benyit): Mi az, kisasszony?

Emmi: Bo... bocsánat, főnök úr... Én dolgozom. A francia levelek...

Berendi: Emmi kisasszony, maga sír.

Emmi: Én nem, főnök úr...

Berendi: Ki bántotta, Emmike? Szóljon, kérem.

Emmi: Senki... senki... Dehogy, kérem.

Berendi: Tudom. Én bántottam. Engem vádolnak azok a könnycsövek.

Emmi: Nem... nem, főnök úr.

Berendi: Én okoztam a fájdalmát... Nem bírom tovább magamban hordozni... A gyöttrő önvád kitör belőlem... Én, én sokat hibáztam maga ellen, Emmike. Beismerem. Kínóztam, gyötörtém, pokollá tettem az életét. Pedig inkább szeretni, becsülni kellett volna, hiszen olyan hősi és önfeláldozással viselte itt nehéz sorsát.

Emmi: Hát nem haragszik rám a főnök úr?

Berendi: Nem, nem... Nem is haragudtam soha, pillanatig sem. Rám erőszakolták ezt a szerepet... Én nem vagyok az, akinek eddig mutatkoztam maga előtt. Nem vagyok az a zsarnok, komisz ember. Bo csássa meg, édes Emmike, az elkövetett összes komiszságaimat.

Emmi: Hát nem gyűlöl engem a főnök úr?

Berendi: Nem... nem gyűlölöm... Dehogy is. Szeretem magát, édes Emmi.

Emmi: Szeret?

Berendi: Nagyon szeretem... Megszerettem a mártírságában, az önként vállalt szenvedéseiben. Minden elkövetett hibámat jóvá akarom tenni magával szemben, édes Emmike... Emmike... kérem, legyen a feleségem.

Emmi: Ó, mintha álom volna az egész. Csú-

Két-szobás-konyhás

lakás **kiadó**. Évbér 720 pengő.

Bővebbet VII, Dohány uca 10 és Sip uca 10 házfelügyelőnél

Délibáb

Télen, nyáron, ősszel, tavasszal Földes Margit-crème!

fot íz velem a főnök úr. Pedig ezt nem érdemeltem meg. (Szipog.)

Berendi: Szeressen maga is engem, édes Emmike, mint én magát. Feleljen. Akar-e a feleségem lenni?

Emmi: Igazán, komolyan akarja a főnök úr?

Berendi: Mennyire boldoggá tesz, drága Emmike, ha igent mond nekem. Bocsássa meg nekem az elkövetett komiszságaimat. De szolgáljon mentiségemül, hogy rám erőszakolták.

Emmi: Kik erőszakolták rá?

Berendi: A maga édesatyja, azért, hogy megtörjem magát, kiábrándítsam a pénzkereső, dolgozó hőbortyjából. Pedig milyen szép és nemes cselekedet, ha valaki a maga becsületes munkájából akar megélni.

Emmi: Az én édesatyámról beszél a főnök úr? Hiszen az én atyám már régen a föld alatt nyugszik. Miféle hőbortból akart engem kiábrándítani?

Berendi: Szent Isten! Hát maga nem gróf Olgyay Emmi?

Emmi: Én? Ne tessék megint gúnyt üzni velem. Én Kovács Emmi vagyok. Hiszen a bizonyítványomban is benne van. Szüleim régen meghaltak. Egyedüli, árván állok a világban. Rá voltam szorulva erre a kis állásra. Hiszen olyan nehéz manapság elhelyezkedni. Ezért türtem a székírozást. Minden keserűséget magamba fojtottam.

Berendi: Az a szerencsétlen pikulás elcsesrelte az igazi grófkisasszonnyal. Maga egy földreszállt angyal.

Emmi: És most egyszerre kiderül, hogy nem én vagyok a grófnő. Lássa, főnök úr, ilyen csalódások érhetik az embert az életben.

Berendi: Nem. Engem nem ért csalódás. Én nem a grófnőt szerettem meg, édes Emmi. Én magát, a maga méltatlanul megbántott, igazságtalanul meggyötört egyéniségét szerettem és szeretem ezek után most még jobban.

Emmi: Hát igazán nem haragszik rám, amiért én nem vagyok a grófnő? Igazán?

Berendi: Nem, édes Emmi. Végtelenül boldog vagyok, hogy a sors így rendezte a mi kis játékunkat. Mondja meg őszintén, maga mit érez?

Emmi: Boldognak érzem magamat, mert most már végeszakad a sok gyötrelmemnek, szenvedésnek.

Berendi: Nagyon megszerettem magát, édes Emmi. (Megesőkolja.)

Emmi: Én is magát, drága jó Viktor. Maga, kis zsarnokom.

(Függöny.)

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Színmű és vígjáték. (31.) Azt kérdezi tőlünk: hogyan dolgoznak a színpadi társszerzők. Erre egy szellemes francia vígjátékíró, aki szintén csak mindig társszerzőkkel dolgozott, azt mondta egyszerű valakinek: „Hát én írom a magánhangzókat, a társszerzőm pedig a mássalhangzókat.” Ezzel a színpadi író tudniillik jellemezni akarta azt a naiv felfogást, amely általában a közönség képzeletében a társszerzők munkáját illetőleg uralkodik. De a tréfán kívül, hogy mégis fogalma legyen arról, hogy valóban hogyan dolgoznak a társszerzők, ismertetjük két igen népszerű pesti társszerző munkarendjét. Náluk az a szokás, hogy a témát és a jelenetszerrendet mindig az egyik találja ki és dolgozza fel. A másik aztán kidolgozza egyedül a jeleneteket. Amikor kész van, felolvassa az egyiknek, aki megteszi, mint tárgyilagos kritikus, a megjegyzéseket. Megmondja, hogy mit kell eldobni, mit kell bővíteni, mit kell szűkíteni. Miután a megjegyzéseit elmondta, ő maga dolgozza át a kifogásolt részeket. Amikor ez megvan, akkor pontról-pontra most már együtt dolgozzák át az összes jeleneteket, új, hatásosnál hatásosabb felvonásvégeket igyekeznek kitalálni, esetleg új szereplőt visznek bele a darabba, vagy esetleg kitesznek valakit a darabból. Egyáltalán most már a munka valóban közös, sokszor verseny közben ketten írják meg ugyanazt a jelenetet, aztán felolvassák egy jóbarátjuknak, hogy az mondja meg, hogy melyik a jobb, illetve a jóbarátban azt akarják látni, hogy a közönség szemével nézve, melyikük munkája a hatásosabb. A

társszerzőknek nagyon össze kell dolgozniuk, ha jó munkát akarnak. Rendszerint vígjáték vagy operett az, ami társszerzőkkel készül, hiszen az ilyen könnyebb műfajnál fontos, hogy minél több ötlet halmozódjék fel, már pedig több szem többet lát s két tehetséges ember kétségkívül sok minden mulattató elgondolást is megírhat, amiben aztán a közönség kedvét lelheti.

Vidéki. (32.) Úgy tudjuk, hogy a Színész-kamarában most is folynak a felvételek, illetve a nemrégiben beadott felvételi kérelmeket most bírálják el. A felvételi bizottság között szabályok szerint végzi működését, tehát meg kell várni a döntést, amire vonatkozólag értesítést kap.

Borcsa Amerikában. (35.) Dayka Margit valóban a Vígyszínházban a „Két leány az uccán” című darabban lépett fel először. Óriási sikere volt már első fellépésekor. Ami a legnagyobb ritkaság, egy nap alatt — híres színész nő lett.

H. K. Zoltán. (2.) A szerkesztő naponként déli 12—2 óra között fogad.

Egy Novi-S.-i olvasó. (6.) Festészetet nem lehet könyvből megtanulni. Okvetlen érintkezésbe kellene lépnie egy festőművészsel.

Szöszke. (8.) A tervet abban a formában, mint írja, nem lehet megvalósítani. Először is, mert jól tudja, ma már a színipályához föltétlenül kell színiiskolai végzettség. A színiiskola, még ha magániskolába is jár, legalább két év. Azalatt nem vállalhat hivatalt, mert hiszen a színiiskolai tanulás egész napon át tart. Így tehát nem ajánlhatjuk az otthoniakkal való szakítást, bármilyen — mint írja — szomorú is a helyzete. Jó lesz tehát nagyon meggondolni a dolgot. Semmi esetre se kövessen el könnyelműséget, aminek aztán alaposan megadhatná az árát.

Gyönyörű. (10.) Kérésének legnagyobb sajnálatunkra nem tehetünk eleget, mert dalszövegek közlésére nincs helyünk. Tessék a Csárdás zeneműkiadó céghez (Dohány ucca 60) fordulni. Bizonyára örömmel felküldik a kért szöveget. „A pénz”, „Az élet” stb. egyes dolgok, de még fejlődnie kell ahhoz, hogy megüsse lapunk mértékét. Egyébként versekre, novellákra nincsen szükségünk, mert hosszú időre el vagyunk látva szépirodalmi műveléssel.

Igaz barátság. (12.) 1. Először is nem tudjuk elhinni, hogy az illető mindkettőjükhöz valóban egyformán kedves legyen. Ez nem is valószínű, legfeljebb Maguk azt hiszik, hogy ő mindkettőjükhöz egyformán vonzódik. Különbösen is ezer olyan apró kis jelből meg lehet állapítani, hogy mégis melyiküket szereti, mert ha valóban mindkettő-

jükhöz egyformán vonzódna, akkor az azt jelentené, hogy végeredményként egyik iránt sem viseltetik valami mélyebb érzelmekkel. Talán lehetne egy olyan próbát csinálni, hogy valamelyikük huzamosabb ideig csinálna a társaságát s akkor mégis csak színt vallana. Ezer ilyen mód van, amivel mégis csak ki lehetne ugratni a nyulat a bokorból. 2. E. N. nő, A felesége filmszínésznő.

Nem érdemes. (14.) Nagyon díszes dolog, hogy ilyen sokat dolgozott, de hát mi versekkel hosszú időre el vagyunk látva, így a beküldött versek nem vehetjük hasznát. Egyébként a vers maga még nem üti meg lapunk mértékét. Még fejlőnie kell, olvasson sokat.

Nótaszomjas. (16.) Ha rádiója van, akkor gyakran hallgathatja Orbán Sándort énekelni, mert ő egy itteni budapesti kávéházban énekel, az ő műsorát közvetíti a rádió igen gyakran.

Kegyetlen vagy és mégis szeretlek. (18.) Nagyon szép és üdvös dolog a szerelem, de ennek az érzésnek nem szabad úgy elhatalmasodni, hogy az ember a szerelem örve alatt könnyelműségekre ragadtassa magát. A céltalan udvarlásnak, amely nem végződhetik házassággal, nincsen értelme. Ha a fiatalember kijelentette, hogy nem veheti feleségül magát, mert mást akar elvenni, akkor mi célja lehet a további találkozásnak? Helyes célja semmiesetre sem. Időtöltés? Rendben van, de akkor miért ne töltse el az idejét olyan fiúval, aki esetleg el is veheti. Legokosabb volna az üzleti összeköttetést fenntartani, de közömbösen viselkedni vele. Semmiesetre sem mutatni azt, hogy bántja az ő viselkedése. Ha pedig úgy érzi, hogy nincsen elég ereje ahhoz, hogy vele szemben közömbös legyen, akkor meg legokosabb, ha egyáltalán nem vásárol náluk, tehát megszünteti az üzleti összeköttetést, miáltal a találkozási lehetőségeket csökkenti. Másfelől pedig igyekezzék a társasági találkozási lehetőségeket is a minimumra csökkenteni s így remélhetőleg hamarosan kiutat talál ebből a céltalan szerelmi útvesztőjéből.

Hű olvasó. (20.) Levele valóban igen érdekes, a probléma, amit felvetett, illetve amiben tanácsunkat kéri, nem új, sőt nagyon gyakori. Maga azt írja, hogy 22 éves, szépre mondott, esinos hivatalnokleány, de boldogtalan, mert úgy érzi, társaságban nem tudja megállni a helyét és a fiatal emberek, akik magának udvarolnak, úgy veszi észre, nem érzik magukat jól, mert ahelyett, hogy tovább udvarolnának, lassanként elmaradoznak. Hát többek között ezeket írja és még sok mindent, amivel alá igyekszik támasztani állításait. Hát kérem, mindenekelőtt na-

gyon szép vonás, hogy saját maga beismeri a hibáit, nem igyekszik másokban keresni az okokat, hanem csak saját magában keresi és találja is meg. Ez a gondolkodás már józan felfogásra vall s mivel már tudjuk hol van a hiba, tehát meg tudjuk találni a gyógyszerét is a bajnak. Nagyon fontos volna, ha sokat járna társaságba, beiratkozna valamelyik sportegyesületbe, ahol mindenesetre jó társaságot találhat. Társaságban aztán megfigyelheti mások viselkedését és bizony sok mindent elsajátíthat. Nem tudjuk, tud-e táncolni. Ha nem, okvetlen tanulja meg, egy fiatal leánynak a tánc igen nagy szórakozást nyújthat, össztáncokon társaságot is találhat magának. Nagyon helyes volna, ha sokat olvasna, persze nemcsak szórakoztató regényeket, de esetleg útleírásokat. Szóval ezer módja volna annak, hogy bekapcsolódjék az életbe, hogy a kedve felderüljön, hogy megtanuljon viselkedni. Egy fiatal leánynak nem szabad boldogtalanok lenni.

Fogadás. V. B. (22.) 178 magas lehet. Pontos nagyságát legfeljebb a gyár tudná megmondani. (Metro-Goldwyn-Mayer, California.)

G. Ferenc, Betyárkincs. Legnagyobb saj-

Mult számunkban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vizszintes sorok: 1. Magyar Színház. 12. Apr. 13. Rezeda. 14. Ga. 15. Kies. 17. Gene. 18. Nil. 19. Bemelegít. 22. Só. 23. Benedek. 24. Kn. 25. Tetemes. 26. Laf (fal). 27. Ac. 29. Sire. 31. Tu. 32. Laterani. 35. Boot. 37. Áden. 38. Zsolna. 40. Cík. 41. Dob. 43. Urias. 44. Szendrey Julia.

Függőleges sorok: 1. Mákoskalács. 2. Api. 3. Greb (Berg). 4. Ar. 5. Regenerator. 6. Szelenem. 7. Zenede. 8. Ideges. 9. Na. 10. Ági. 11. Zalán futása. 16. Sebesen. 18. Nt. 20. Metir. 21. Ik. 24. Katonai. 28. Cadiz. 30. A boru. 33. Teke. 34. Iz. 36. Ölil. 39. Suj (Jus). 44. Dd. 42. Be.

Jutalmazott megfejtők névsora:

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helységnevét kezdőbetűjét közöljük. A keresztrejtvény helyes megfejtői közül Csikós Ödönné, S. és Szívós Sándor, Bp. levelezőlapalbumot, Szabó Ottó, V. nyakendőt, Seres Károlyné, I. püderkompaktot, Anko Jolán, F. és Pöiseny Antal, Cs. csaváros írót kaptak, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Politzer Ibolya, Bp. és Six István, Bp.

nálunkra nincs módunkban írásait közölni, mert úgy novellával mint versekkel hosszú időre el vagyunk látva.

Vera. (26.) Kéziratok és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk és azok visszaküldését nem vállalhatjuk. Kérjük tehát mindazokat, akik kéziratot beküldenek hozzánk, hogy okvetlen másolják le, mert a visszaküldésre nem számíthatnak.

Mokkakrémtorta. (1.) Mintegy 13 deka cukrot 4, esetleg 5 tojássárgájával habosra kell keverni, aztán egy fél deci igen erősre főzött feketekávéval, 18 deka liszttel kevert és 4 tojás keményre vert habját hozzá kell adni. A tortából két torfalapot kell sütni, amelyeket kihülés után a már előre elkészített töltelékkel kell megtölteni. (A töltelék készítése: 3 deka lisztet és 14 deka cukrot fél liter hideg tejjel össze kell keverni, aztán gyenge tűzön állandó keverés mellett egész sűrűre kell főzni. A sűrű krémet a tűzről levéve néha meg kell keverni, kihülés után pedig 2 tojásfehérje keményre vert habját hozzá kell adni.) Ha díszíteni is akarjuk a tortát, úgy kávéscukor mázbevonatot adunk rá, amelyre aztán csokoládészemekből koszorút kell kirakni.

Rózsika. (3.) 1. Tasnády Ilonka a Színművészeti Akadémiát végezte. 2. Csontos Gyula Brazovics Atanáz szerepét játszotta az „Aranyember” filmváltozatában. 3. A „Szakítani nehéz dolog” című Csathó Kálmán-színjátékának 1936-ban volt a premierje a Magyar Színházban. A fő női szerepet Kiss Manyi játszotta. 4. Robert Taylor és Greta Garbo a „Kaméliás hölgy”-ben játszottak először együtt.

Nem szép. (5.) Ha mitesszeres az arcbőre, semmiesetre se nyomkodja és egyáltalán ne piszkálja, mert ezt így nem lehet eltüntetni. Sőt a helyzet csak rosszabbodhatik ezáltal. Ellenben eredményt érhet el a bőr természetéhez alkalmazott szárító kozmetikumokkal, sajnos, hamarosan nem lehet így sem eredményt elérni, de bizonyos idő múlva már föltétlenül megiesz a kívánt hatás.

Fogyás. (7.) Nagyon vigyázni kell akkor, ha valaki le akarja fogyasztani magát. A fogyókúra lehet üdvös, de lehet végzetes is. A fogyókúrát orvosi előírás mellett kell és szabad végezni. Az orvosnak kell előírni az étrendet és életmódot és az orvosnak kell ellenőrizni mindezek betartását. Tanácsunk addig is, míg a szakorvosnak megmutatja magát, hogy sétáljon naponta legalább egy órát, ne egyék édességeket, tésztát és zsíros ételeket.

Színpad. (9.) Higgye el, hogy ismeretlen ember létére is előadják a darabját, ha az

olyan nagyon jó, mint ahogy Maga hiszi, valamint azok, akik olvasták. Minden színház lámpással keresi a jó darabot, ami, sajnos, nagyon ritka. Persze fontos, hogy a színházak valóban jónak találják a darabját. Hogy a színházak ítéletükben tévedhetnek, sőt valljuk be, gyakran tévednek, az csak természetes, mert először is tévedni emberi dolog, másodsor pedig senki ki nem számíthatja és nem jósolhatja meg pontosan, hogy egy elolvasott és nagyon jónak talált színdarab milyen hatást fog kiváltani a közönségből. Mindenesetre Magának elsősorban azon kell tölteni, hogy a színházigazgatók legyenek elragadtatva a darabjától. Hogy aztán a közönség mit szól majd a darabhoz, azt be kell várni türelemmel és esetleg megadással.

Ágrólszakadt. (11.) Szegénységi bizonyítványt a lakásuk szerinti előjáróságokon kaphatnak azok, akiknek egyhavi jövedelmük a százhuszonöt pengőt meg nem haladja. Az előjáróságon jegyzőkönyvet vesznek fel. Aztán az előjáróság részint nyomozás, részint helyszíni eljárás alapján megállapítja a jövedelmet. Egyébként a munkaadó által kiállított igazolvánnyal kell tanúsítani a kereset nagyságát.

Péter. (13.) Nem tanácsolhatjuk azt, hogy igyekezzék visszaszerezni, illetve visszahódítani ideálját. Nem lehet remélni, hogy egy hűlő, kialvófélben levő szerelem újból fellángoljon. Az érzéseket nem lehet, nem érdemes és nem szabad erőltetni. Semmi értelme nem volna a visszahódítási kísérletnek még az esetben is, ha — amit nem hiszünk — az sikerrel járna. Miért? Hogy majd megint elhidegüljön az illető? Aki ennyire nem állhatatos, aki ennyire ingatag az érzelmeiben, mire lehet annál számítani! Hogy mi a teendő mégis? Keményen szembenézni az esetleges szenvedéseknek, fájdalomnak, erős akarattal még az érzéseket is le lehet küzdeni, főleg az olyan érzéseket, amelyeket haszontalanul pazarol el az ember az arra nem méltóra.

Előfizetési árak:

1/4 évre 2 pengő 50 fillér, 1/2 évre 5 pengő

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS

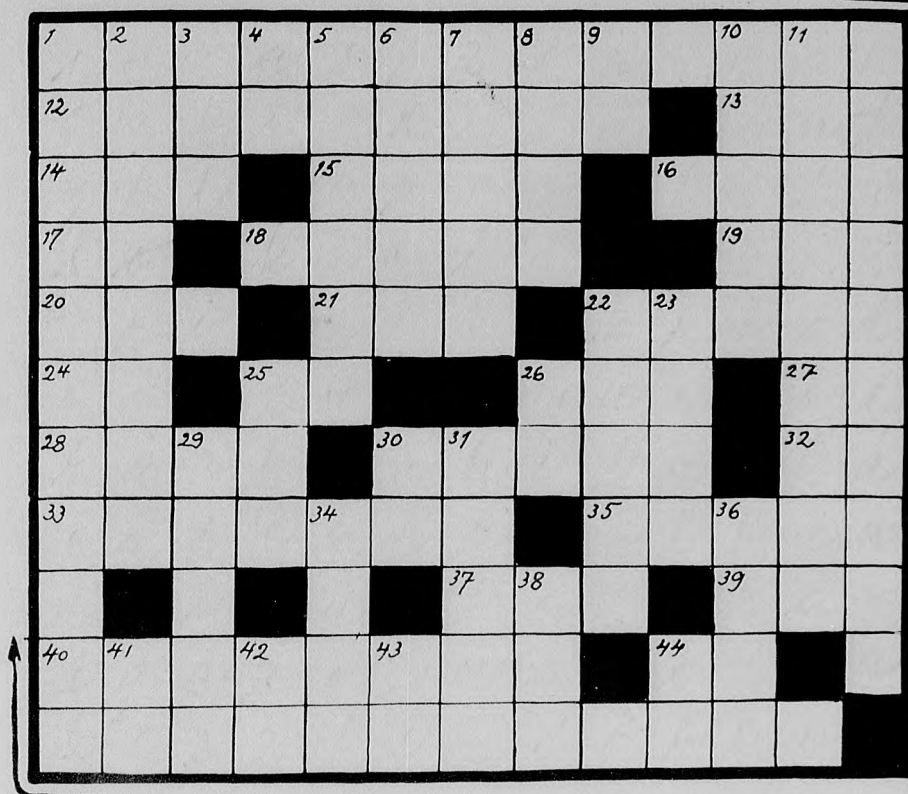
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai.
14—23—39 és 14—23—50

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten nyakkendőket, púderkompaktokat, bakelit szalvétatartókat, levelezőlapalbumokat és értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő máj. 18. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

Beküldendő: vízszintes 1, 33 függőleges 1, 2 és 11

Vízszintes sorok: 1. Magyar nóta (a nyíl irányával folytatva). 12. Női név. 13. Figyelmeztet. 14. A pesti Operaház építője. 15. Angol szeszes ital. 16. Francia tengerésziszt, egzotikus országokban játszódó regényeket írt. 17. Német helyeslő szó. 18. Földközi tengeri sziget. 19. Erősítő szó (rövidítve). 20. Csibész muri. 21. Koponya. 22. Barnabőrű amerikai spanyol. 24. Német tojás. 25. Kettős mássalhangzó. 26. Régi magyar sportegylet. 27. A cerium vegyjele. 28. Vármegyei székvaros német neve. 30. Idegen női név. 32. Mássalhangzó — kiejtve. 33. A lírai ének műzsája. 35. Férfinév. 37. Műveltető igerag. 39. A pesti Lukácsfürdő építője. 40. A személyazonosság bizonyítása. 44. Német harmadik személyű névmás.

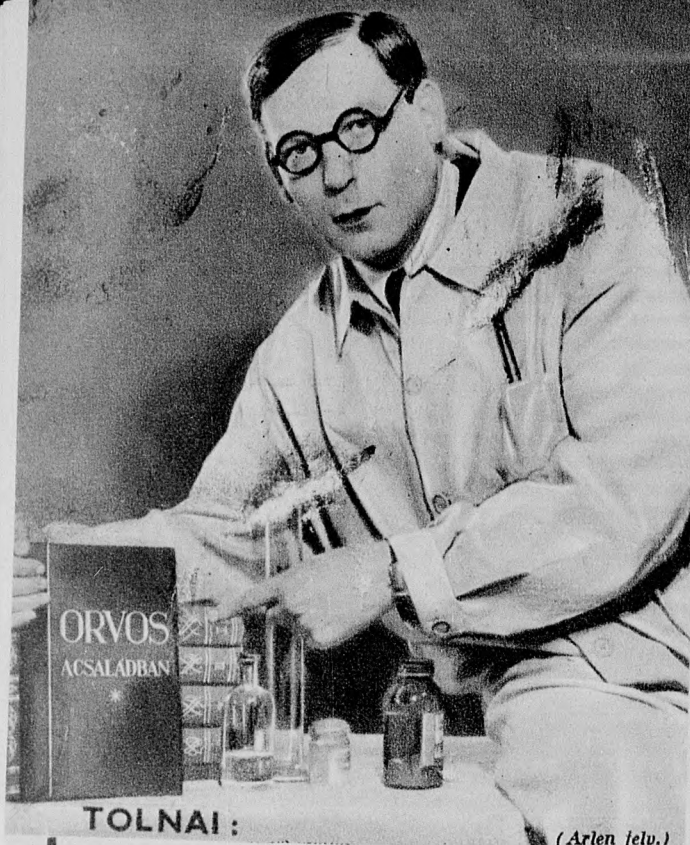
Függőleges sorok: 1. Magyar nóta kezdő

szavai (a nyíl irányával folytatva). 2. Francia bűnügyi regényíró (1835—1873). 3. = 14. vízszintes. 4. Idegen területmérték. 5. Magyar grófi családnév. 6. Had. 7. Európai állam pénze. 8. Női név. 9. A nátrium vegyjele. 10. Amphion király neje, az anyai fájdalom megszemélyesítője. 11. Egykor Szíria fővárosa. 252—308-ig tíz zsinatot tartottak itt. 22. Keres. 23. Középiskola. 25. Tibai Baráth Emil. 26. Személyes névmás. 29. Egykor a világot vállain tartotta. 30. Kapu belseje. 31. Esetleg. 34. Vissza; torony — franciául. 36. Budapest-rákosi sportegylet. 38. Könyörög. 41. A germanium vegyjele. 42. Azonos mássalhangzók. 43. Alá. 44. Kutya.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 81. oldalon közöljük

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. mélynyomása, Budapest

TOLNAI:

(Arlen felv.)

ORVOS A CSALÁDBAN

című ötkötetes hatalmas könyvsorozata, amelynek összterjedelme meghaladja az 1200 oldalt, műmellékleteinek és illusztrációinak száma több százat tesz ki. A félbőrkötésű sorozat ára bérmentve szállítással Budapesten 40, vidéken 42 pengő, amely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra. Tessék okvetlenül erre a hirdetésre hivatkozni

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T.
Budapest, VII, Dohány ucca 12

Megrendelem Tolnai: ORVOS A CSALÁDBAN című művet öt díszes félbőrkötésű kötetben bérmentve, Budapesten 40, vidéken 42 aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvételi napjától kezdve egymásután következő 2 pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát Önök fenntartják. Bármely részlet be nem tartása esetén a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása az Önök megítélésétől függ.

Kelt 193 hó n.

A megrendelő neve és foglalkozása

Pontos cím:

Külföldi olvasóink figyelmébe! Romániában: Tolnai: „Orvos a családban” című mű kötetenkénti ára 250.— lej. Beszerezhető: Frontiera A. Barna, Oradea, Str. Delavrancea No. 22.

*Törődjék
Többet*

szervezetével, ne hanyagolja el akkor sem, amikor még a legjobb egészségnek örvend! Sok-sok kínzó betegségtől menekülhet meg az ember, ha egészséges életmódot folytat és kerüli mindazt, ami szervezetének ártalmára van. A betegségek gyógyítása az orvos hivatása, de a bajok megelőzése az egyén feladata. Ahhoz, hogy sikerrel tudjon védekezni az emberi test számos betegsége ellen, ismernie kell saját szervezetét, annak életműködését, tudnia kell, mi ártalmas az egészségére és mi válik javára testi jólétének.

Bőséges ismereteket nyújt ezen a terén